

ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE

ΕΓΚΥΡΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ίδρυτής - Ίδιοκτήτης - Έκδοτης

ΘΥΜΙΟΣ Κ. ΠΕΡΣΙΔΗΣ

Ηλ/γος-Μηχ/γος ΕΜΠ

1 ντάν στο Τζούντο από τό ΚΟΝΤΟΚΑΝ

Έκδοτης επιστημονικών συγγραμμάτων
καί αθλητικών βιβλίων και περιοδικών

Γραφεία:

Ρεθύμνου 8, Αθήνα 147, τηλ. 8216.509

Ρεπορτάζ από Ίαπωνία:

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΤΙΝΟΣ

Οικονομολόγος Πανεπιστημίου Sophia, Τόκυο
3 ντάν ΚΟΝΤΟΚΑΝ Τζούντο, 1 ντάν Σορίντζι Κέμπο

ΠΕΝΤΑΜΗΝΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έλλάδα	250 δρχ.
Κύπρος	300 δρχ.
Ευρώπη	400 δρχ.
Άμερική, Ίαπωνία	500 δρχ.
Αυστραλία	700 δρχ.

Έπιταγές προς «Ε. Περσιδη, Ρεθύμνου 8, Αθήνα 147» για εξα-
μηνη συνδρομή στο περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE».

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

1) Για μαυρόσπρες εσωτερικές σελίδες (εκτός των εσωτερικών
εξωφύλλων και την πρώτη εσωτερική) προς 3.000 δρχ. τή σελίδα.
Ανάλογα τό μισό και τό τέταρτο. (Μελλοντικά θά υπάρξουν και
εγχρωμες εσωτερικές.)

2) Για τίς εσωτερικές του εξωφύλλου και την πρώτη εσωτερική,
πρός 4.000 δρχ. τή σελίδα. Μόνο δλόκληρες σελίδες.

3) Για την εγχρωμη του οπισθόφυλλου (μέσα στο πλαίσιο),
πρός 6.000 δρχ.

Σέ όλες τίς περιπτώσεις πρέπει νά μās δώσετε τά φίλμς (ή τίς
μακέττες και νά χρεωθείτε τά φίλμς). Τυπώνουμε στά 7.000 αντίτυπα
και κυκλοφορούμε σέ δηλ την Έλλάδα από Πρακτορείο και μέ
συνδρομές.

Άρτινός Γεράσιμος: Οικονομολόγος, 3 ντάν στο τζούντο από τό
ΚΟΝΤΟΚΑΝ, 1 ντάν στο Σορίντζι Κέμπο, κάτοικος Τόκυο.

Βακατάσης Γρηγόρης: Υπάλληλος τής Air-France, 1 ντάν στο τζούντο
από τό ΚΟΝΤΟΚΑΝ, μέλος τής Τεχνικής Έπιτροπής Τζούντο
του ΣΕΓΑΣ.

Βουτσαράς Βασίλης: Έπιχειρηματίας, 1 ντάν στο τζούντο από τον
ΣΕΓΑΣ, μέλος τής Τεχνικής Έπιτροπής Τζούντο του ΣΕΓΑΣ.

Hanson-Lowe John: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 4
ντάν στο τζούντο από τό ΚΟΝΤΟΚΑΝ, (75 χρονών), συγγρα-
φέας, άρθρογράφος, εκδότης, κάτοικος Τόκυο.

Μοσχονάς Ήλιος: Οικονομολόγος, 2 ντάν στο Γουάντο-ρύου κα-
ράτε από την ΑΙΚΕ.

Μπουλούμπασης Χρήστος: Έκπαιδευτής καράτε, 2 ντάν στο Γου-
άντο-ρύου καράτε από την ΑΙΚΕ.

Παύλου Χρήστος: Ίδιωτικός υπάλληλος, 1 ντάν στο Σότοκαν κα-
ράτε από την ΙΚΑ.

Πολίτης Κώστας: Μηχανολόγος-Ναυπηγός, 1 ντάν στο Άικίντο
από την ΙΑΕ.

Ραφτάκης Νίκος: Ηλ/γος-Μηχ/γος, 1 ντάν στο Σότοκαν καράτε
από την ΙΚΑ.

Σανιώτης Γιώργος: Καθηγητής Σωματικής Άγωγής, 3 ντάν στο
Σότοκαν καράτε από την ΙΚΑ.

Σφέτας Γιώργος: Έκπαιδευτής καράτε, 3 ντάν στο Γουάντο-ρύου
καράτε, κάτοικος Λονδίνου.

Tansley Arthur: Φωτογράφος, 3 ντάν στο τζούντο από τό ΚΟΝΤΟ-
ΚΑΝ, κάτοικος Τόκυο.

Uchida Sohei: Έκπαιδευτής τζούντο, 5 ντάν στο τζούντο από τό
ΚΟΝΤΟΚΑΝ, κάτοικος Φουκουόκα, Ίαπωνία.

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Έπιμέλεια εκδόσεως: Θύμιος Περσιδης

Φωτοστοιχειοθεσία: Ά/φοί Κυριλλόπουλοι Ο.Ε.

Φωτογραφήσεις: Χρήστος Άντωνιάδης & ΣΙΑ Ε.Ε.

Έκτύπωση: Σ. Λεούσης — Δ. & Γ. Μαστρογιάννης Ο.Ε.

Βιβλιοδεσία: Χ. Χρονόπουλος

Διανομή: Νέο Πρακτορείο Έφημερίδων και Περιοδικών

ΑΡΘΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Τό περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE» δέχεται ευχαρι-
στως άρθρα σχετικά μέ τό αντικείμενό του για δημοσίευση από κάθε
αναγνώστη του.

Τά ενυπόγραφα άρθρα δέν εκφράζουν απαραίτητα τίς απόψεις
του εκδότη.

Άπαγορεύεται ρητώς ή κατά όποιοδήποτε τρόπο αναπαραγωγή
άρθρου ή φωτογραφίας, άν δέν προηγηθεί έγγραφη άδεια του εκδότη.

κάθε χρόνο και ένα τόμο ☯ κάθε χρόνο και ένα τόμο

Φίλοι μας αναγνώστες,

Η σελίδα αυτή έχει σκοπό νά σας ενημερώνει
για τίς εκδόσεις μας πού κυκλοφορούν και έκείνες
πού βρίσκονται στο πρόγραμμά μας για τό μέλλον.

Τό περιοδικό "Δ J-K" έχει σκοπό νά καλύψει
πλήρως τόν έκδοτικό τομέα των πολεμικών τεχνών
για την ελληνική γλώσσα μέσα στα επόμενα πέντε
χρόνια.

Τό περιοδικό "Δ J-K" βγαίνει σέ 10 μηνιαία
τεύχη κάθε χρόνο, από τό Σεπτέμβριο κάθε χρονιάς
μέχρι και τόν Ιούνιο τής επόμενης (τεύχη Ιου-
λίου και Αύγουστου δέν θά βγαίνουν). Στην έπαρ-
χή... τό κάθε τεύχος διανέμεται μέ ένα μήνα καθυ-
ο ρηση, όπως γίνεται για όλα τά μικρά περιοδι-
κά (όσοι βιάζονται, άς γραφτούν συνδρομητές).
Κάθε τεύχος φέρει έναν αριθμό κυκλοφορίας, πού
δείχνει τόν τόμο του και τή σειρά του, π.χ. τό
τεύχος 3/5 είναι τό πέμπτο τεύχος του τρίτου τό-
μου. Κάθε Ιούνιο συμπληρώνεται και ένας καινούρ-
γιος τόμος. Κάθε Ιούλιο και Αύγουστο θά βρίσκε-
τε σέ όλη την έπαρχία όλα τά τεύχη τής τελευταί-
ας χρονιάς. Μπορούμε πάντα νά σας στείλουμε τα-
χυδρομικώς κάθε τεύχος (παλιό ή νέο), τόμο ή
άλλο βιβλίο πού θέλετε.

Έκδηλώνοντας έμπρακτα την αγάπη μας στις πο-
λεμικές τέχνες και στο μήνυμα πού μεταφέρουν στο
σύγχρονο άνθρωπο, έχουμε πρόγραμμα νά εκδώσουμε
σε περιοδικά, βιβλία, φυλλάδια, αφίσσες ή άλλα
έντυπα τά παρακάτω ενδιαφέροντα θέματα. Θα είναι
τιμή για μās, άν προσθέσετε τή μικρή αυτή βιβλιο-
θήκη στο σύνολο των προσωπικών σας ενδιαφερόντων.

A.- ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

- 1.- "ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE" ("Όπως ξέρετε εκδίδε-
ται κάθε μήνα και πουλιέται στα ... καλά
περίπτερα". Αν δέν τό βρίσκετε, γραφείτε
συνδρομητές ώστε νά τό στέλνουμε στη διεύθυν-
σή σας.)
- 2.- Τό ΔΒ ... (μηνιαία συλλογή ανά τρία προηγου-
μενα τεύχη του "Δ J-K" σέ πολύ χαμηλή τιμή-
πάλι κάθε μήνα και πάλι στα ... καλά περίπτε-
ρα).

B.- ΒΙΒΛΙΑ (όσα έχουν (K) κυκλοφορούν ήδη
και πάντα στα ... καλά βιβλιοπωλεία)

I.- Οί ΤΟΜΟΙ του περιοδικού "Δ J-K" (K)

- 2.- Τό τζούντο στην πράξη (2 τόμοι) (K)
- 3.- Τό καλύτερο καράτε (8 τόμοι) (K ό Ιος)
- 4.- Μπρους Λή: ή ζωή του (K)
- 5.- SAMURAI, ό εύγενής πολεμιστής
- 6.- Νίντζα, ό άόρατος εκτελεστής
- 7.- Κίμ-Μπόξιν, ιστορία και σύγχρονοι άγώνες
- 8.- Έγκυκλοπαίδεια του καράτε
- 9.- BUSHIDO, ό ήθικός κώδικας του πολεμιστή
- 10.- Οί ιδρυτές των πολεμικών τεχνών
- 11.- Αύτοάμυνα στο δρόμο
- 12.- Πρακτική Γιόγκα
- 13.- Μασάζ
- 14.- Οί πολεμικές τέχνες
- 15.- Έλληνοϊαπωνική Μέθοδος μέ Λεξικό 2.500 λέ-
ξεων (K από ΟΚΤ '79)

Γ.- ΦΥΛΛΑΔΙΑ

- 1.- Τό τζούντο (K)
- 2.- Κανονισμοί άγώνων τζούντο (K)
- 3.- ΚΟΝΤΟΚΑΝ, τό ιαπωνικό ίνστιτούτο τζούντο (K)

Δ.- ΑΦΙΣΣΕΣ

- 1.- Οί αφίσσες τής αντίστοιχης σελίδας
- 2.- Προσωπογραφία του FUNAKOSHI GICHIN

"Όσοι από τους αναγνώστες μας θέλουν νά τους
ενημερώνουμε συνέχεια για τίς εκδόσεις μας πού
κυκλοφορούν, πόσο κάνουν και πού θά τίς βρουν,
ας μās στείλουν την διεύθυνσή τους και, κάθε φο-
ρά πού θά γίνεται κάποια αλλαγή, θά τους ενημε-
ρώνουμε μέ κατάλληλο έντυπο.

Άλλαγή τευχών μέ τόμους:

"Όσοι αναγνώστες μας έχουν παλιότερα τεύχη
και θέλουν νά τά αλλάξουν μέ τόμους, μπορούν νά
μās τά στείλουν πληρώνοντας για τά τεύχη πού λεί-
πουν, τό δέσιμο του τόμου και τά ταχυδρομικά:

- Ιος Τόμος (II τεύχη): 25 δρχ. κάθε τεύχος, 80 δρχ.
δέσιμο, 40 δρχ. ταχ/κά.
2ος Τόμος (9 τεύχη): 30 δρχ. κάθε τεύχος, 80 δρχ.
δέσιμο, 40 δρχ. ταχ/κά.
3ος Τόμος (10 τεύχη): 35 δρχ. κάθε τεύχος, 100
δρχ. δέσιμο, 40 δρχ. ταχ/κά.

Ζ Η Τ Ε Ι Σ Τ Ε Τ Ι Σ Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ Μ Α Σ

Ζητείστε τά βιβλία μας στα ... καλά βιβλιοπωλεία ή στείλτε μας την αξία τους (σύν τά έξοδα άποστο-
λής) μέ ταχυδρομική έπιταγή προς "Ε. ΠΕΡΣΙΔΗ, Ρεθύμνου 8, Αθήνα 147".

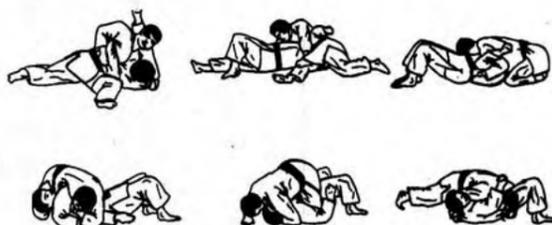
Προσοχή στο νά γράφετε καθαρά τό όνομά σας, τή διεύθυνσή σας και πίσω από την έπιταγή τά βιβλία
ή φυλλάδια πού θέλετε. Οί τιμές τους σήμερα είναι:

	Άξία	Ταχ/κά
1.- Μικρή Έγκυκλοπαίδεια του Τζούντο	250 ΔΡΧ.	30 ΔΡΧ.
2.- Τό Τζούντο στην πράξη, Τεχνικές ρίψεων	280 "	30 "
3.- Τό Τζούντο στην πράξη, Τεχνικές εδάφους	280 "	30 "
4.- Ζωτικό Καράτε	180 "	20 "
5.- Τό καλύτερο καράτε, Συνοπτική παρουσίαση	330 "	30 "
6.- Τόμος I του "Δ J-K" (τεύχη I-II)	350 "	40 "
7.- Τόμος 2 του "Δ J-K" (τεύχη 12-20)	350 "	40 "
8.- Οί 5οι Βαλκανικοί Άγώνες Τζούντο	100 "	10 "
9.- "Διεθνείς Κανονισμοί Τζούντο" και "Τό Τζούντο" (2 φυλλάδια)	50 "	10 "

Κιούζο Μιφούνε, 10 ντάν Κόντοκαν Τζοούντο

Μετάφραση: Ρίτα Κοσιδά

Συνέχεια από τό προηγούμενο

Ο Μιφούνε έγινε διεθνώς γνωστός όταν ήταν 30 χρονών. Πήρε τό 6ο ντάν και ήταν καθηγητής στό Κόντοκαν. Τό 1912, άρχισε νά σκέφτεται τό γάμο.

Είχε συναντήσει αρκετά κορίτσια στό Τόκυο, αλλά κανένα δέν τού ταίριαζε. Ο πατέρας του έμαθε για τίς άκαρπες προσπάθειες τού Κιούζο και άμέσως τού σύστησε μιá κοπέλλα από τό Κούτζι.

Ο Μιφούνε είχε γυρίσει μόνο μιá φορά σπίτι του για νά καταταγεί στό στρατό όπως άπαιτούσε ό νόμος. Τώρα ήταν πίσω για δεύτερη φορά για νά παντρευτεί.

Η πρώτη φορά πού σήκωσε τά μάτια του στην νέα νύφη (ήταν 9 χρόνια νεώτερη) ήταν τή μέρα τού γάμου τους. Πίστευε ότι η σύσταση τού πατέρα του άρκούσε και έτσι δέν επέμεινε νά γνωρίσει τή νύφη πριν από τήν τελετή. Ο μήνας τού μέλιτος άποτελούνταν από μερικές στάσεις στό δρόμο τους από τό Κούτζι πίσω στό Τόκυο, όπου έκαναν τό καινούργιο τους σπίτι στην Κοϊσικάνα. Ο Μιφούνε γρήγορα άρχισε νά διδάσκει και τό 1918 συνά-

ντησε τό Τομότζι Κουριμπαγιάσι, πού έπρόκειτο νά γίνει ό πρώτος UCHIDESHI τού καθηγητή, (UCHIDESHI=ένas πιστός όπαδός πού ζει μαζί με τήν οίκογένεια). Ο Κουριμπαγιάσι μελετούσε στό Άγροτικό Πανεπιστήμιο τού Τόκυο και έξασκούνταν στό κέντο. Συστήθηκε στό Μιφούνε στό σπίτι τού διάσημου καθηγητή τού κέντο Χακούντο Νακαγιάμα, και άρχισε μιá μακρόχρονη φιλία.

Ο φηλός Κουριμπαγιάσι άρχισε νά μελετά τζοούντο, κάτω από τό παρατηρητικό μάτι τού Μιφούνε, γρήγορα έγινε μέλος τής σχολικής ομάδας τζοούντο. Τό 1912, ήταν 74 χρονών και πρόεδρος τής δικιάς του ναυτιλιακής εταιρείας, ό Κουριμπαγιάσι θυμόταν τόν Μιφούνε άφοσιωμένο στους μαθητές τους αλλά πολύ άύστηρό και τυπικό.

"Στήν πραγματικότητα, τόν φοβόμαστε λίγο," λέει ό παλιός φίλος. "Τόν σέβονταν περισσότερο παρά τόν αγαπούσαν."

"Αν και ό "Ιτο ίσχυρίζεται ότι ό Μιφούνε ήταν ευαίσθητος με τούς μαθητές του, η κυρία Μιφούνε συμφωνεί με τόν Κουριμπαγιάσι και λέει ότι ό άντρας της παρασύρονταν από τίς διαλέξεις του στό Κόντοκαν σέ σημείο πού οι μαθητές του ξεκουράζονταν και άνυπομονούσαν νά άρχίσει η προπόνηση. Αύτή η κατάσταση ήταν χειρότερη τό χειμώνα, λέει, έπειδή τό Κόντοκαν αυτές τίς μέρες δέν είχε θέρμανση. Ένώ οι μαθητές κάθονταν στό τατάμι όνειρευόμενοι μιá άσκηση ραντόρι για νά ζεσταθούν, ό Μιφούνε μιλούσε πυρετωδώς για πολλή ώρα. Ο "Ιτο παραδέχεται ότι ό μεγάλος δάσκαλος δέν ήταν πάντα ρεαλιστής.

Ύπό επίδειξη τού ITSUTSU NO KATA. TORI ό Μιφούνε 10 ντάν, και UKE ό Σιράϊ, 8 ντάν.

Κατά τήν παραμονή τού Μιφούνε στό Κόντοκαν έγιναν πολλά σημαντικά γεγονότα και άγώνες. Βγήκε και μιá κλασσική ιστορία μιá μέρα όταν ό μικροσκοπικός Κιούζο, 40 έτών τότε, βρέθηκε σέ άγώνα με ένα τύπο I,80 μ. ψηλό, πού ζύγιζε 110 κιλά και ήταν παλαιστής τού σούμο. Ο Μιφούνε αγαπούσε τό σούμο και πολλές φορές χρησιμοποιούσε τεχνικές τού σούμο στό τζοούντο του. Μόλις βρέθηκε, λοιπόν, άπέναντι στον γιγαντιαίο αντίπαλό του, ό έξυπνος τζοουντόκα άρπαξε τόν γεροδεμένο σουμίστα και τόν έριξε στό τατάμι με μιá άεροπλανική ρίψη τού τζοούντο.

Ένας από τούς πιό έξακουστούς άγώνες στό Κόντοκαν έγινε τό 1930 στό πρώτο Παναγιωτικό Πρωτάθλημα Τζοούντο.

Ο Μιφούνε, πού ήταν τότε 47 χρονών, νίκησε ένα άλλον NANADAN (7ος βαθμός) τόν Καΐτσίρο Σαμούρα. Η μάχη άρχισε με ΐσους όρους στην άρχή, και ό καθένας έφάρμοζε τίς αγαπημένες του τεχνικές με γρήγορη διαδοχή. Αλλά στό τέλος, ό Μιφούνε έφάρμοσε τήν άεροπλανική ρίψη του, τό Κοΰνι-νάγκε του, και τελείωσε τόν άγώνα κάτω από τό ζητωκραύγασμα τού κοινού.

Ο Μιφούνε ύπερηφανευόταν για τό ότι κρατιόταν τόσο καλά στην ύγεια του. Η δίαιτα και η συνεχής φυσική έξάσκηση ήταν η συνταγή του. Έκανε κανόνα νά κάνει μιá σειρά από σωματικές άσκήσεις μόλις ξυπνούσε τό πρωί.

Κοιμόταν σ'ένα κρεβάτι Δυτικού τύπου σ'ένα δωμάτιο πού είχε ξύλινο πάτωμα, χωρίς νά κρατά τήν γαπωνέζικη παράδοση νά κοιμάται σ'ένα φουτόν σ'ένα δωμάτιο με πάτωμα από τατάμι. Έλεγε ότι ήταν υγιεινότερο γιατί λιγώτερη σκόνη μαζεύονταν στό ξύλινο πάτωμα κι έτσι ό άέρας ήταν καθαρότερος.

"Άλλο κομμάτι τού προγράμματος ύγείας του ήταν ένα καθημερινό τρίψιμο με πετσέτες. Μιá παλιά φωτογραφία δείχνει τόν Μιφούνε στά 50 του νά τόν σκουπίζουν με πετσέτα δύο όπαδοί του.

"Επινε άλκοόλ σπάνια αν και πίστευε ότι μιá γουλιá έκανε καλό στην ύγεια. Δέν κάπνισε ποτέ, αλλά δέν γκρίνιαζε όταν κάπνιζαν άλλοι.

Ο Μιφούνε προβιβάστηκε σέ HACHIDAN (8ο ντάν) τήν 25η Ίανουαρίου 1931, λιγώτερο από τρεις μήνες άφού έκλεισε τά 48. Τήν ίδια χρονιά γύρισε στην πατρίδα του στό Κούτζι για τά έγκαίνια τού ντότζο BUTOKUDEN, μιá σχολή για τζοούντο και κέντο. Τώρα η οίκογένεια του έμενε στό Ναγκασουμί-τσό στη περιοχή Γιοτσούγια στό Τόκυο.

Τό 1937, ένα χρόνο πριν τόν θάνατο τού Ζίγκορο Κάνο, ό Μιφούνε έγινε KYUDAN (9ο ντάν). Άφού ξέσπασε ό πόλεμος, άρχισε νά διδάσκει τζοούντο στό στρατό, και σέ ναυτικές στρατιωτικές άκαδημίες έκτός από τήν κανονική του διδασκαλία στό ντότζο τής άστυνομίας και σέ λέσχες κολλεγίων. Είχε επίσης χρόνο νά διασκεδάσει στό δράμα KABUKI και νά επισκέπτεται τόν αγαπημένο του ήθοποιό KABUKI, τόν Κικουγκόρο Όνοουε τόν VI.

Τότε, για πρώτη φορά και μοναδική, έφυγε από τήν Ίαπωνία, παίρνοντας τήν οίκογένεια του - τήν κόρη του και μοναδικό του παιδί, τήν Άγιακό-στην Μαντζουρία. Πολλοί από τούς κανονικούς του μαθητές ύπηρετούσαν στον στρατό εκεί η εργάζονταν σαν πολίτες, και ό Μιφούνε έμεινε μερικούς μήνες. Έκανε μερικές επίδειξεις, δούλεφε κανονικά με τούς τακτικούς του μαθητές, και δίδαξε τζοούντο σέ πολλούς φανατικούς πού ήθελαν νά μάθουν τζοούντο από ένα γνήσιο δάσκαλο.

Τό τέλος τού πολέμου τό 1945 συνέπεσε με τό άνωτερο σημείο τής καριέρας τού Μιφούνε. Στίς 25 Μαΐου, σέ ηλικία 62 χρονών έγινε ό τέταρτος από τούς 7 άντρες πού έγιναν JUDAN (10ο ντάν). Άκολούθησε τόν γνωστό τζοουντόκα Γιοσιάκι Γιαμασίτα, τόν Χατζίμε Ίσογκάι και τόν Χιντεκάζου Ναγκαόκα και προηγήθηκε τού Κουνισαμπούρο Ίιζούκα, τού Καΐτσίρο Σαμούρα και τού Σοτάρο Ταμπάτα. Ο Μιφούνε ήταν ό τελευταίος πού πέθανε.

Τιμήθηκε από τή Γαπωνέζικη Κυβέρνηση

Στά τέλη τού 1950, τιμήθηκε από τήν κυβέρνηση με τό βραβείο τού Ανατέλλοντος Ήλίου, 3η τάξη. Έκείνη τήν έποχή ήταν 70 χρονών, ήταν στην κορυφή τών καθηγητών τού Κόντοκαν και ήταν μέλος μόνιμο τής Συμβουλευτικής Έπιτροπής τού Κόντοκαν. Κατά τή διάρκεια αύτης τής δεκαετίας - τό 1956 - έγραφε τό διάσημο βιβλίο του, "THE CANON OF JUDO" στό όποιο ταξινόμησε όλη τή βασική του φιλοσοφία για τό τζοούντο καθώς και τίς πιό σπουδαίες τεχνικές του. Μεταφράστηκε σέ Άγγλικά και θεωρείται σαν ένα άπαραίτητο βιβλίο τής λογοτεχνίας τού τζοούντο.

Είχε κάνει πολλές γνωριμίες και φίλες με ανθρώπους του Αμερικάνικου στρατού κατά τη διάρκεια του πολέμου, γι' αυτό είχε πολλές προτάσεις να πάει στην Αμερική και να διδάξει τζούντο. Πάντα αρνιόταν, λέγοντας, "αν θέλεις να μάθεις τζούντο, πρέπει να έρθεις στην Ιαπωνία." Δίδαξε πολλούς ξένους στην Ιαπωνία και έδειξε τα καλύτερα σημεία των πολεμικών τεχνών σε πολλές ευκαιρίες.

Ένας από τους πολλούς ξένους τζουντόκα που ήξεραν, σέβονταν και αγωνίζονταν στο ραντόρι με τον Μιφούνε, ήταν ο Άντον Γκέεσινγκ, ο πρώτος Καυκάσιος που έγινε παγκόσμιος πρωταθλητής βαρέων βαρών στο τζούντο. Ο Μιφούνε έδειξε εκπληξη όταν τό έμαθε αλλά είπε πως ήξερε ότι ο Γκέεσινγκ ήταν υπερβολικά αποφασιστικός.

"Θά ήθελα περισσότερο να τον συγχαρώ παρά να λυπηθώ για την Ιαπωνική ήττα," είπε ο Μιφούνε, που ήξερε πολύ καλά πως πέτυχε άπιθανες τεχνικές.

Ο Ολλανδός πρωταθλητής προπονήθηκε σκληρά κάθε μέρα στο Κόντοκάν, σκληρότερα από τον οποιοδήποτε, αυτή την άνοιξη στην προετοιμασία του Τρίτου Παγκοσμίου Πρωταθλήματος. Δεν είναι δικαιολογία τό ότι οι Γιαπωνέζοι έχασαν επειδή ήταν μικρότεροι από αυτόν. Η αρχή του τζούντο είναι φυσική και πνευματική προπόνηση στηριγμένη σε σωστή θεωρία. Είμαι μικρός, ακόμα και για Γιαπωνέζος, αλλά γι' αυτό ακριβώς προπονούμαι τόσο σκληρά και έχινα αυτό που είμαι. Ποτέ δεν έχασα έναν αγώνα."

"Όχι, ποτέ δεν έχασε έναν αγώνα, και τό να προσπαθείς να ρίξεις τον Μιφούνε με την πλάτη ήταν σαν να προσπαθείς να στριφογυρίσεις μία γάτα. Πάντα στεκόταν με τά τέσσερα. Κάποιος είπε κάποτε ότι ήταν σαν έλέφαντας που προσπαθεί να ρίξει μία πεταλούδα. Η ήσυχη ύποχώρησή του και ή αντίδραση στη βία της επίθεσης έκαναν αδύνατο για τον οποιοδήποτε να τον ρίξει. Ο Μιφούνε δίδασκε ότι αν ο αντίπαλος σε σπρώξει, γύρισε τό σώμα σου, αν σε τραβά, πάρε θέση διαγώνια. Πράγματι, λέγεται ότι κυριαρχούσε του αντίπαλου του με αυτές τίς καθαρές άρχές.

Ο Μιφούνε ήταν άληθινά ένα φαινόμενο στην εποχή του, και οι ξένοι έμεναν κατάπληκτοι όταν τούς έλεγαν ότι ο μικρός άσπρομάλλης γέρος ήταν ο καλύτερος στον κόσμο τζουντόκα.

Ήταν τό τέλειο συμπλήρωμα του Ζίγκορο Κάνο, που τελειοποίησε την θεωρία του τζούντο, ενώ ο Μιφούνε τελειοποίησε τίς τεχνικές του. Ο Μιφούνε ήταν ή ζωντανή ένσωμάτωση του τέλειου τζουντόκα και άπόδειξη του γνωστού ρητού που έλεγε ότι ένας καλός μικρός τζουντόκα μπορεί να νικήσει έναν καλό μεγάλο άντρα στο τζούντο. Ήταν ή φυσική επιβεβαίωση του JU στο JU YOKU GO WO SEISURO ή απάλότητα έλέγχει τή σκληρότητα, ή άδυναμία έλέγχει τή δύναμη, χωρίς εύγενεια αλλά με σκληρότητα.

Αυτά τά χρόνια, ο Μιφούνε ήταν τό ίδιο άπασχολημένος όπως πάντα - διδάσκοντας, γράφοντας, επίδεικνύοντας κάτω, έλέγχοντας διάφορες λειτουργίες του Κόντοκάν, διασκεδάζοντας φίλους και άλλα. Έκτός από τό Κόντοκάν, δίδασκε τζούντο στο Πανεπιστήμιο KEIO και άλλα σχολεία. Τό 1964 στους Ολυμπιακούς του Τόκιο, ήταν έπίσημος των Ολυμπιακών. "Αν και τώρα ήταν σπιτόγατος, διασκεδάζε με παρέες και φίλους και έπινε λίγο σάνε πότε-πότε."

Σάν τον Ζίγκορο Κάνο, ο Μιφούνε ήταν δεμένος με τήν οικογένεια του. Σε αντίθεση με τούς περισσότερους Γιαπωνέζους συζύγους, του άρεσε να έχει τήν γυναίκα του δίπλα του όταν είχε καλεσμένους στο σπίτι. Ήταν προικισμένος με καλό χιούμορ, του άρεσε να μιλά για τούς παλιούς καιρούς με φίλους, συχνά έως τό πρωί. Όποτε έγραφε κάτι για τζούντο, συχνά τό διάβαζε στη γυναίκα του πρώτα για να δεί τήν αντίδρασή της. Η Ίκούκο ήταν πολύ κοντά στο τζούντο, ήξερε πολλά κάτω και μπορούσε ακόμα και να τά έπιδείξει. Στενοί φίλοι και μαθητές του Μιφούνε συνήθιζαν να λένε ότι τά IO ντάν του Μιφούνε έπρεπε να μοιραστούν μαζί της.

Πρός τό τέλος της καριέρας του ο Μιφούνε έμενε έξω από τό Τόκιο, στο Τοκίβαντάι, όπου είχε ένα μεγάλο κήπο. Του άρεσε να άσχολείται με αυτόν και αγαπούσε τό κυνήγι, με τον μικρό του άσπρο σκύλο. Τά αγαπημένα του χόμπυ ήταν τό SHOGI (γιαπωνέζικο σάκι) και τον πίνγκ-πόνγκ.

Επειδή τά δόντια του ήταν κατεστραμμένα από τούς πολλούς αγώνες τζούντο, ήταν άναγκασμένος να περιοριστεί σε μαλακές τροφές τά τελευταία χρόνια. Αλλά, στίς έξι κάθε μήνα, ήταν συνήθεια γι' αυτόν να παίρνει τήν οικογένεια του και να γευματίζει έξω επειδή παντρεύτηκε στίς 6 Νοεμβρίου και ή κόρη του Αϊγιάκο γεννήθηκε στίς 6 Ίουνίου.

Ο Μιφούνε ήταν ένας θρησκός άνθρωπος, όχι όμως με τήν τυπική έννοια. Καθώς μεγάλωνε οι σκέψεις του στρέφονταν όλοένα και περισσότερο προς τή θρησκεία και τήν φιλοσοφία.

Τελευταίος των JUDAN

Τό 1964 ο Μιφούνε έμαθε πως είχε καρκίνο του λάρυγγα και στίς 4 Δεκεμβρίου άμέσως μετά τούς Ολυμπιακούς, μπήκε στον νοσοκομείο Νιτσιντάι (Πανεπιστήμιο Νίχον).

Μιά βρογχική μόλυνση και ή κατάσταση χειροτέρεφε.

Τρείς μήνες πριν κλείσει τά 82 του χρόνια, στίς 27 Ίανουαρίου 1965, ο Κιούζο Μιφούνε πέθανε. Η κηδεία του έγινε με τήν φροντίδα του Κόντοκάν και θάφτηκε στην Καμακούρα - τή παλιά στρατιωτική, πολιτική και θρησκευτική πρωτεύουσα 45 μίλια νότια του Τόκιο.

Μετά 7 χρόνια, ή χήρα του Μιφούνε έκανε μαζί με τήν κόρη της και τούς υπόλοιπους της οικογένειας του Μιφούνε μία οικογενειακή συγκέντρωση στο Κούτζι, όπου έγινε μία τελετή για τήν μνήμη του συζύγου της. Ένα χάλκινο άγαλμα του Μιφούνε άποκαλύφτηκε και έγινε μία τελετή έγκαινίων της αίθουσας Μνήμης του Μιφούνε, όπου νέοι τζουντόκα τώρα άκολουθούν τά χνάρια του μεγάλου καθηγητή από τό Κούτζι.

ΤΕΛΟΣ

αγώνες judo

Οι κανονισμοί του τζούντο για τούς άπλους φιλάθλους

Γιά σās που δεν γνωρίζετε τό τζούντο, αλλά θέλετε να καταλάβετε τούς αγώνες του, διαλέξαμε τά παρακάτω βασικά στοιχεία των κανονισμών.

Οι αγώνες τζούντο γίνονται σε καθορισμένη "άγωνιστική" περιοχή, που περιλαμβάνει και τήν περιφερειακή χρωματιστή λουρίδα. Η φόρμα των άθλητών είναι τό άνθεκτικό "τζουντόγκι". Οι άγωνιζόμενοι δεν πρέπει να έχουν μακριά νύχια και να φορούν άντικείμενα που μπορούν να πληγώσουν. Ο χρόνος του αγώνα προκαθορίζεται και οι διακοπές δεν ύπολογίζονται σ' αυτόν. Οι αποφάσεις του διαιτητή και των κριτών είναι σεβαστές και τελεσίδικες. Ολόκληρο βαθμό παίρνει ο άθλητής που ρίχνει τον αντίπαλό του με κάποια τεχνική (αν ή ρίψη δεν είναι τέλεια, παίρνει μέρος του βαθμού) ή που τον κρατάει με τήν πλάτη στο έδαφος για 30 δευτερόλεπτα ή που τον άναγκάζει με πνιγμό ή έξάρθρωση να έγκαταλείψει.

Η όρολογία των αγώνων δίνεται στη συνέχεια:

- Κατζίμε = άρχιστε
- Σόρε-μάντε = τέλος αγώνα
- Ματτέ = σταματήστε, περιμένετε (ο διαιτητής δείχνει προς τούς αγωνιζόμενους με τήν παλάμη)
- Όσαεκόμι = άκίνητοποίηση
- Τουέτα = φυγή από άκίνητοποίηση
- Σόνο-μάμα = άκίνητοι
- Γιόσι = συνεχίστε
- Ίπόν = όλόκληρος βαθμός (10/10 του βαθμού) (ο διαιτητής σηκώνει τό χέρι κατακόρυφα επάνω)
- Βάζα-άρι = σχεδόν ίπόν (7/10) του βαθμού) (ο διαιτητής σηκώνει τό χέρι στην έκταση με τήν παλάμη κάτω)
- Άβαζέτε-ίπόν = δύο βάζα-άρι δίνουν ένα ίπόν
- Γιούκο = σχεδόν βάζα-άρι (5/10 του βαθμού) (ο διαιτητής φέρει τό χέρι σε 45° ως προς τό σώμα με τήν παλάμη κάτω)
- Κόκα = σχεδόν γιούκο (3/10 του βαθμού) (ο διαιτητής σηκώνει τό χέρι διπλωμένο στον άγκώνα με τήν παλάμη στο ύψος του ώμου)
- Σίντο = σημείωση (-3/10 του βαθμού)
- Τσούι = παρατήρηση (-5/10 του βαθμού)
- Κεϊκόκου = προειδοποίηση (-7/10 του βαθμού)
- Χανσόκου-μάνε = άποκλεισμός (-10/10 του βαθμού)
- Χαντέι = παράκληση για άπόφαση
- Χίκι-βάνε = ίσοπαλία (ο διαιτητής σηκώνει τό χέρι ψηλά και τό κατεβάζει μέχρι τήν πρόταση με τον αντίχειρα προς τά πάνω)
- Γιουσέι-γκάτσι = ύπεροχή (στά σημεία)
- Σόγκο-γκάτσι = σύνθετη νίκη (όταν ο ένας αγωνιζόμενος έχει βάζα-άρι και ο άλλος κεϊκόκου)
- Φούσεν γκάτσι = νίκη από άπουσία του αντίπαλου
- Κίκεν γκάτσι = νίκη από έγκατάλειψη του αντίπαλου
- Κάτσι = νίκη

Από τούς διασυλλογικούς αγώνες τζούντο τον Οκτώβριο του 1978.

ΠΑΝΙΑΠΩΝΙΚΟΙ ΤΖΟΥΝΤΟ 1970

Άντυ Άνταμς
BLACK BELT 1970
Μετάφραση: Θύμιος Περισίδης

Πανιαπωνικοί τζούντο 1970

Τριάντα δύο από τους καλύτερους γιαπωνέζους άθλητές συναντήθηκαν στο Νιππόν Μπούντοκαν του Τόκιο, έτοιμοι να αγωνιστούν για τον τιμητικό τίτλο χωρίς διακρίσεις κατηγοριών. Τό λιγώτερο έπτά από αυτούς είχαν καταλάβει μιά από τις τρεις πρώτες θέσεις στους ετήσιους παγκόσμιους αγώνες από τό 1961 και μετά. Τρεις πρωταθλητές με χρυσό μετάλλιο από τους Παγκόσμιους Αγώνες Τζούντο του 1969 στο Μέξικο ήταν παρόντες: ο δύο φορές πρωταθλητής στά ελαφρά-μέσα βάρη (70 κιλά) Χιρόσι Μινατόγια, ο πρωταθλητής μέσων βαρών (80 κιλά) Ίσάμου Σονόντα και ο παγκόσμιος πρωταθλητής άνοιχτής κατηγορίας Μασατόσι Σινομάκι. Έκτός από άλλους δύο τιτλούχους από τους παγκόσμιους αγώνες του 1967 στην Σάλτ Λέικ Σίτυ - τον πρωταθλητή μέσων βαρών Έιτζι Μαρούκι και τον πρωταθλητή ελαφρών-βαρέων βαρών (κάτω των 93 κιλών) Νομπουγιούκι Σάτο, ο δεύτερος μετά τον Βίλλεμ Ρούσκα στά βαρέα βάρη (άνω των 205 κιλών) Νομπουγιούκι Μασεζίμα θά αγωνιζόταν επίσης, όπως και ο Τακέσι Κόγκα, πού ήρθε τρίτος μετά τους Άντον Γκέσινγκ και Κότζι Σόνε στους Παγκόσμιους του 1961 στο Παρίσι.

Από την άλλη μεριά, οι απόφοιτοι του Πανεπιστημίου Μέιτζι αποτελούσαν μιά ιδιόμορφη περίπτωση μιά και απειλούσαν να μεταβάλλουν τους αγώνες σε έσοπανεπιστημιακή τους υπόθεση. "Όχι λιγώτερο από τό ένα τέταρτο των 32 άθλητών ήσαν απόφοιτοι ή σπουδαστές του Πανεπιστημίου Μέιτζι συμπεριλαμβανομένου και του Σινομάκι. Αυτό δέν είναι υπερβολή αν σκεφτούμε πώς οι τρεις από τους τέσσερις πού έφτασαν στους ήμιτελικούς ήσαν από αυτό τό φρούριο του τζούντο.

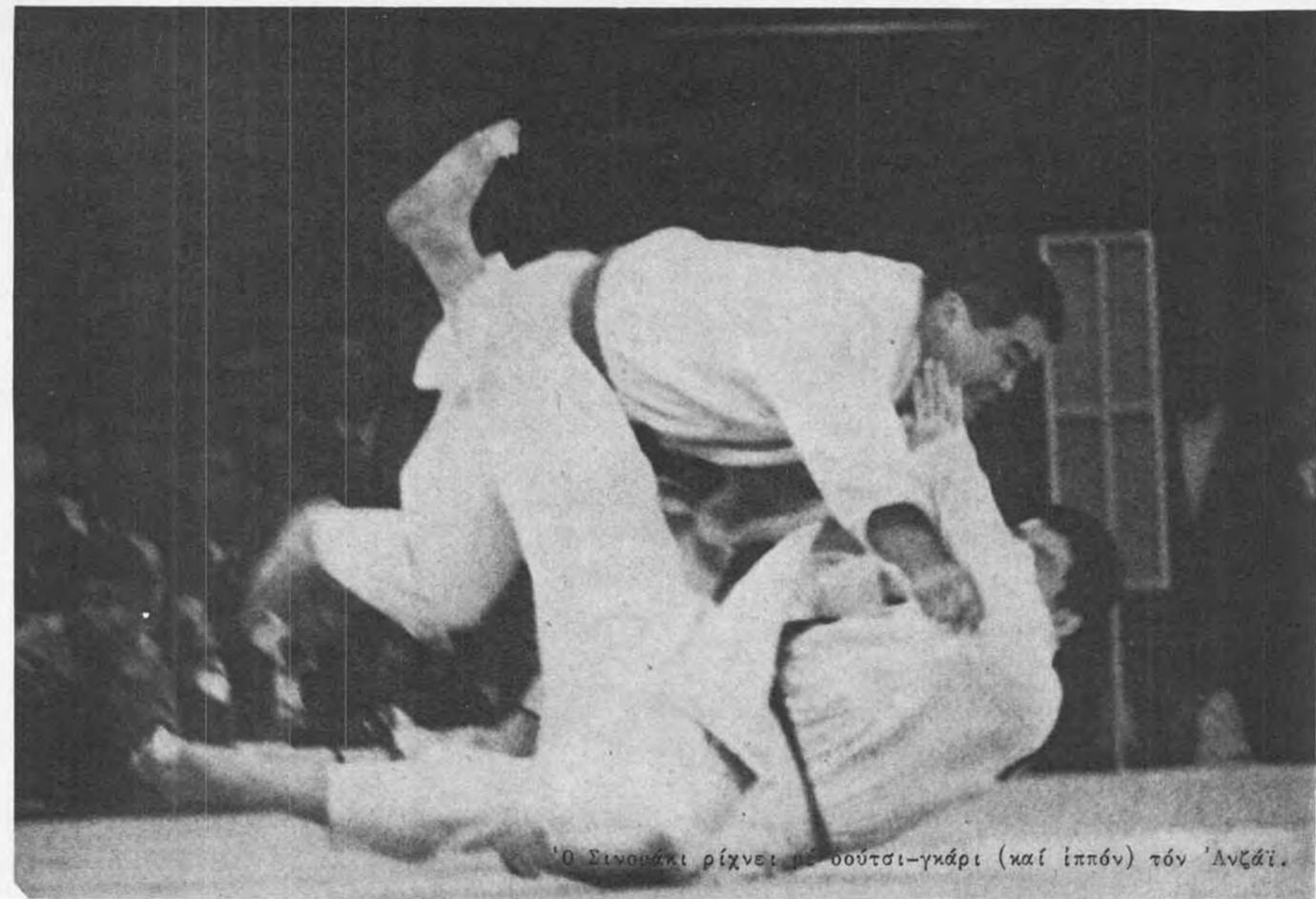
Και για πρώτη φορά από τότε πού τό πανιαπωνικό πρωτάθλημα πήρε ο Ίσάο Ίνοκούμα στην μικρότερη ηλικία για πρωταθλητή (21 χρονών) τό 1959,

Νέα από τό παρελθόν

Με την έκδοσή του τον Νοέμβριο του 1977, τό "Δ J-K" ανέλαβε μιά πολύ δύσκολη αποστολή: νά γεφυρώσει τό μεγάλο χάσμα μεταξύ ύψηλης στάθμης διαδόσεως των πολεμικών τεχνών σε όλο τον κόσμο και του γενικά άπληροφόρητου ελληνικού κοινού. Η αποστολή αυτή είναι πολύ δύσκολη, γιατί τά άντικείμενα των άρθρων του "Δ J-K" μοιραία είναι περιορισμένα σε ιστορικές αναδρομές και σε επίκαιρα γεγονότα. Με αυτό τον τρόπο μένει άκάλυπτο ένα πολύ ενδιαφέρον χρονικό διάστημα. Τό χρονικό διάστημα των τελευταίων 30 χρόνων.

Πραγματικά, στά τελευταία 30 χρόνια, μετά τό μεγάλο πλήγμα της άνθρωπότητας από τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, διαδόθηκαν ουσιαστικά οι πολεμικές τέχνες σε όλο τον κόσμο. Κάπου σ' αυτό τό διάστημα στήθηκαν τά σημερινά μεγάλα γυμναστήρια και οι πρωταθλητές των παγκόσμιων αγώνων αυτής της εποχής, είναι οι σημερινοί δάσκαλοι.

Για νά καλύψουμε αυτό τό κενό γυρίζουμε τό χρόνο μερικά χρόνια πίσω και θά ξαναζούμε μέσα από ένα άρθρο με "Νέα από τό παρελθόν" έναν αγώνα ή μιά είδηση μιάς εποχής πού πέρασε αλλά είναι κοντά μας.

Ο Σινομάκι ρίχνει πού ούτσι-γκάρι (και ίππόν) τον Άνζάι.

αγώνα άρχισε νά μεταβάλλει την κατάσταση. Στά είκοσί του χρόνια, ο Καβαχάρα ήταν τρία χρόνια μικρότερος από τον Σονόντα, στά 1,83 μ. ήταν 5 έκατοστά ψηλότερος και στά 93 κιλά ήταν 12 κιλά βαρύτερος. Καμιά προσπάθεια δέν βαθμολογήθηκε, αλλά στο τέλος οι κριτές σήκωσαν τις σημαίες τους για τον Καβαχάρα άνοιγοντάς του τό δρόμο για τον τελικό με τον Σινομάκι.

Και έτσι βρέθηκαν αντιμέτωποι στον τελικό ο παγκόσμιος πρωταθλητής, απόφοιτος του Πανεπιστημίου Μέιτζι, και ο φοιτητής του ίδιου Πανεπιστημίου. Ήταν ή σχέση σενπάι-κοχέι, πού τόσο συχνά συναντιέται σε τέτοιους αγώνες στο Ίαπωνικό τζούντο. Τό αποτέλεσμα ήταν πώς ο αγώνας πού θά καθόριζε τον πρωταθλητή Ίαπωνίας, έμοιαζε με αγώνα προπονήσεως στο ντότζο του Πανεπιστημίου Μέιτζι: στο όποιο ο Καβαχάρα δέν θά είχε πιθανότητες νά κερδίσει.

Ο νικητής

Απογυμνωμένος από κάθε ένδιαφέρον, ο αγώνας ήταν μιά καθαρή ρουτίνα 10 λεπτών. Ήταν τό άκρο αντίθετο του περυσινού παρόμοιου αγώνα μεταξύ Σάτο και Σινομάκι. Οι αγώνες του Σινομάκι με τον Νισιμούρα και τον Κόννα ήταν πού ένδιαφέροντες όπως παραδέχτηκε και ο ίδιος άργότερα. Ο Σινομάκι υπερτερούσε σε προσπάθεια και σε άμυνα μέχρις ότου, μετά από μιά δυναμική προσποίηση στο πέμπτο λεπτό, τίναξε τό άριστερό του πόδι σε ένα μεγάλο χινταρί-σασάε-τσουρικόμι - άσι και έάπλωσε τον αντίπαλό του στο έδαφος. Πήρε έτσι ένα

βάζα-άρι. Ο αγώνας συνεχίστηκε τά έπόμενα πέντε λεπτά πολύ βαρύν και χωρίς νά γίνει τίποτα αξιόλογο. Όταν χτύπησε τό τέλος χρόνου και οι κριτές άνακήρυξαν νικητή τον Σινομάκι, στους θεατές έπικρατούσε άτμόσφαιρα απογοητεύσεως.

"Είμαι πού εύτυχής πού πήρα τό πρώτο μου Πανιαπωνικό Πρωτάθλημα παρά όταν κέρδισα τον παγκόσμιο τίτλο στην άνοιχτή κατηγορία τό περασμένο φθινόπωρο στο Μέξικο" είπε ο Σινομάκι άργότερα. "Είμαι επίσης εύχαριστημένος γιατί μόδεσα νά κρατήσω υπό έλεγχο όλους τους αντίπαλους μου, εκτός από τον Νισιμούρα." Και μετά πρόσθεσε σκεφτικά: "Ο αγώνας μου, όμως, με τον Όλλανδό Ρούσκα στο Μέξικο ήταν ο πού σκληρός για μένα από κάθε άλλο αγώνα μου μέχρι σήμερα."

Ο Σινομάκι είπε επίσης, ότι συγκέντρωσε όλη του τή δύναμη αυτή τή φορά στις τεχνικές ποδιών για νά νικήσει τους αντίπαλους του, οι όποιοι τον περίμεναν νά ριχτεί στο άγαπημένο του όσότο-μακικόμι. Στη συνέχεια, δήλωσε ότι λυπήθηκε για την άδυναμία του νά σημειώσει περισσότερα από τό ένα ίππόν πού πέτυχε επί του Άόι και αυτό κατά ειρωνεία της τύχης με όσότο-μακικόμι. Και κατέληξε: "Θά κάνω ό,τι μπορώ για νά δυναμώσω και νά έπιταχύνω τις τεχνικές μου στο μέλλον."

Ο είκοσιτριάχρονος υπάλληλος της Ίαπωνικής Έταιρείας Χάλυβος ήταν τώρα πραγματικά ο άδιαφιλονίκητος πρωταθλητής τζούντο του κόσμου ενισχύοντας τον τίτλο πού κέρδισε στους Παγκόσμιους αγώνες τζούντο τό 1969 στο Μέξικο, με τον θρίαμβό του στους Πανιαπωνικούς του 1970.

Άντυ Άνταμς
BLACK BELT 1970
Μετάφραση: Θύμιος Περισίδης

Στήν Β ομάδα αγώνων, ο Κ. Σάτο-πῆρε με απόφαση τον Κ. Οκούμπο και ο 31 χρονών Μορίτα απέκλεισε τον άλλο αδελφό Κουνισίγκε με ούτσι-γκάρι και βάζα-άρι, ο Νισίντο με απόφαση τον Χαράνο και ο Σονόντα πήρε τον Ίβάτα με απόφαση.

Κανείς δεν ξεπλάγη όταν ο Νομπουγιούκι Σάτο προσπαθούσε να τραβήξει στο έδαφος τον Έιτζι Μαρούκι και τό πέτυχε τελικά. Παρ'όλο που βρέθηκε έτσι από κάτω έκανε ένα υπέροχο γύρισμα, μετά μία λαβή εξαρθρώσεως και τέλος ακινητοποίησε τον Μαρούκι με Κουζούρε-καμίσιχο-γκατάμε παίρνοντας ίππόν. Τέλος ο Μ. Ίκέντα έχασε με απόφαση από τον Τσουνίκο Καβαχάρα στον τελευταίο αγώνα του πρώτου γύρου.

Στό δεύτερο γύρο ο Νισιμούρα πήρε με απόφαση στην παράταση τον Νινομίγια. Ο Σινομάκι έδειξε μεγαλύτερη μαχητικότητα στό δεύτερο γύρο ρίχνοντας τρεις-τέσσερις φορές τον Άόι αλλά όλες έξω από την αγωνιστική περιοχή. Ο τζουντόκα αυτός με τά ΙΙΟ συμπαγή κιλά του έφάρμοζε συνεχώς ένα τρομερό όσото-μακικόμι ακριβώς στό όριο της αγωνιστικής περιοχής.

Ο Άνζάι προσπαθούσε να ρίξει τον Κανέκο με τεχνικές ποδιών ενώ ο τελευταίος έκανε γρήγορες επιθέσεις με τεχνικές γοφού. Δύο λεπτά πριν τό τέλος ο Άνζάι κατάφερε να ρίξει τον Κανέκο στό έδαφος και να τον πνίξει με τζούτζι-σίμε. Ο Χοριγκούτσι πήρε με απόφαση τον Κάτο από μισοπετυχημένο ούτσιμάτα και έτσι μπήκε στην τετράδα των τελικών της Α ομάδας αγώνων μαζί με τους Άνζάι, Σινομάκι και Νισιμούρα.

Οι προκρίσεις

Ο είκοσιοκτάχρονος Κότζι Σάτο νίκησε τον Μορίτα, τρία χρόνια αρχαιότερό του, στον πρώτο αγώνα του δεύτερου γύρου της Β ομάδας αγώνων. Οι δύο τζουντόκα συγκέντρωσαν τις προσπάθειες τους σε τεχνικές ποδιών, αλλά κανείς δεν κατόρθωσε να ρίξει τον άλλον. Όταν πέρασαν τά 8 λεπτά, ο Σάτο πήρε την απόφαση με πολύ μικρή διαφορά. Ο Σονόντα αντιμετώπισε πιό εύκολα τον Νισίνο. Ο παγκόσμιος πρωταθλητής μέσω των βαρών έσπρωχνε πίσω τον αντίπαλό του φάχνοντας για αδύνατο σημείο στην ισορροπία του, αλλά ο Νισίνο μπλοκάρει αποτελεσματικά κάθε του προσπάθεια. Η άμυνα του Σονόντα ήταν άσφυκτικά κλειστή και δεν άφησε κανένα σημείο να μπει ο αντίπαλός του. Ξαφνικά και ενώ τελείωνε τό 4ο λεπτό, ο Σονόντα τίναξε τό δεξί του πόδι πίσω από τό δεξί του αντίπαλου του, τό σαρώνει σάζοντάς του την ισορροπία και τον γκρεμίζει στό έδαφος παίρνοντας ίππόν με όσото-ότσι.

Ο άλλος Σάτο, ο Νομπουγιούκι, αντιμετώπισε τον αστυνομικό Τοσιτάκα Γιαμαμότο, (95 κιλά). Παρ'όλο που ο Σάτο προτιμά την νέ-βάζα (τεχνικές έδάφος) με ειδικότητα στους στραγγαλισμούς, είναι μεγάλος δεξιότηχης και στίς τεχνικές ποδιών

πράγμα που τό απέδειξε καρφώνοντας τον αντίπαλό του στό έδαφος με ένα ταχύτατο και δυναμικό κοούτσι-γκάρι. Ο διαιτητής, όμως και οι κριτές δέν του τό αναγνώρισαν σάν ολόκληρο βαθμό (ίππόν) δίνοντάς του βάζα-άρι. Μετά από αυτό ο Σάτο έπαιξε πιό άμυντικά κόβοντας με τέχνη τις επιθέσεις-του Γιαμαμότο. Ένα λεπτό πριν από τό τέλος ο Γιαμαμότο έπετέθη με τεχνική γοφού και παρά λίγο να ρίξει τον Σάτο, που ξεφυγε την τελευταία στιγμή. Έτσι τελείωσε ο χρόνος βρίσκοντας τον Σάτο νικητή με βάζα-άρι.

Ο τελευταίος αγώνας του δεύτερου γύρου βρήκε αντιμετώπους τους Καβαχάρα και Μινατόγια, με τό νεαρό φοιτητή κατά 23 κιλά έλαφρότερο του αντίπαλου του. Ο Καβαχάρα ήταν πολύ βαρύς και δυνατός για τον Μινατόγια, που αποδαρύνθηκε πώς θά κατάφερε πτώση του αντίπαλου του. Χωρίς να αντιμετώπιζει πραγματικό κίνδυνο ο Καβαχάρα από τον αντίπαλό του πέτυχε ένα κοούτσι-γκάρι που του έδωσε ένα βάζα-άρι και τή νίκη. Έτσι πέρασε στους προημιτελικούς.

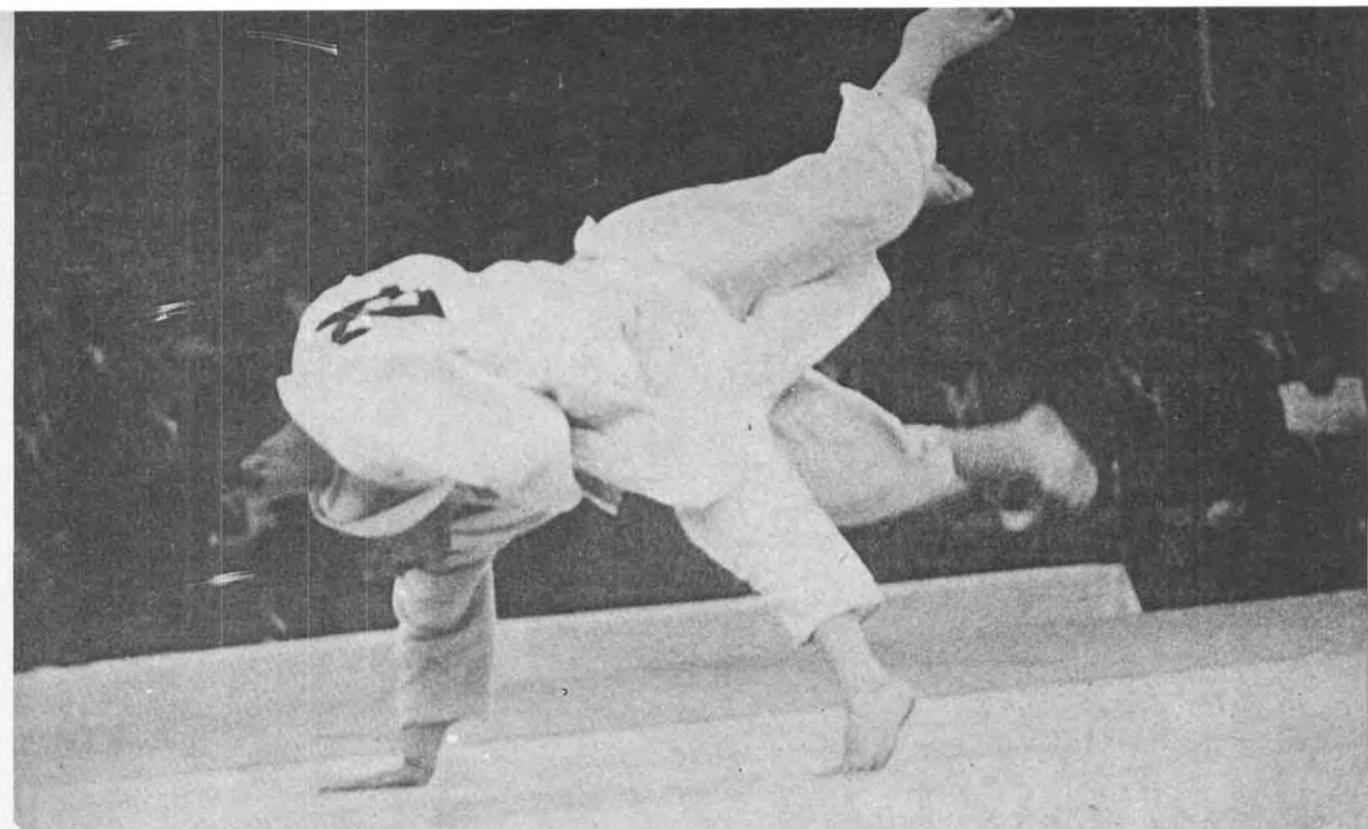
Οι προημιτελικοί βρήκαν τους Νισιμούρα έναντι Σινομάκι και Άνζάι έναντι Χοριγκούτσι στην Α ομάδα αγώνων. Στην Β ομάδα αγώνων ο Κ. Σάτο θά αντιμετώπιζε τον Σονόντα ενώ όλοι περίμεναν πώς θά αντιμετώπιζε τον Καβαχάρα. Αν όλα πήγαιναν όπως τά περιμέναμε, ο Σονόντα θά αντιμετώπιζε τον Νομπουγιούκι Σάτο στους ήμιτελικούς και ο Σινομάκι τον Άνζάι με αναμενόμενους αντίπαλους για τον τελικό τον Σινομάκι έναντι Σάτο. Αλλά, όπως λέει και η παροιμία, οι ύπολογισμοί ήταν χωρίς τον ξενοδόχο.

Η συνάντηση των δύο πιό μεγάλωμων αγωνιζόμενων τζουντόκα έξελιχτηκε σε έναν από τους πιό επεισοδιακούς αγώνες. Οι δύο γιγαντώσωμοι τζουντόκα, ο Σινομάκι (1,83 μ., ΙΙΙ κιλά) και ο Νισιμούρα (1,88 μ., ΙΟ8 κιλά) αγωνίστηκαν με μεγάλη μαχητικότητα με τον παγκόσμιο πρωταθλητή βασιζόμενο στό ακαταμάχητο όσото-μακικόμι του και τον Νισιμούρα βασιζόμενο στίς τεχνικές ποδιών. Κατά τό μέσο περίπου του χρόνου, ο Σινομάκι ξάφνιασε τον άπόφοιτο του Πανεπιστημίου Τακασόκου με ένα δεξί κοούτσι-γκάρι στη δεξιά του φτέρνα παίρνοντας βάζα-άρι. Παρ'όλο που πάλεψαν στη συνέχεια και έφτασαν στό τέλος με φανερή ισοδυναμία, αυτός ο μισός βαθμός (βάζα-άρι) ήταν άρκετός να δώσει στον Σινομάκι τή νίκη.

Ο Άνζάι αντιμετώπισε τον Χοριγκούτσι σε έπόμενο προημιτελικό αγώνα στην Α ομάδα αγώνων. Οι δύο τζουντόκα πιάστηκαν και αναμετρούσαν ο ένας τον άλλο, όταν ξαφνικά ο Άνζάι στράφηκε πάνω στό άριστερό του πόδι και τίναξε τό δεξί του ανάμεσα στους μηρούς του αντίπαλου του σε ένα υπέροχο ούτσι μάτα και ίππόν. Δέν είχε περάσει ούτε ένα λεπτό.

Ο νεαρότερος νικῶ τον μεγαλύτερο

Ο Σονόντα ήταν περίπου 6 κιλά έλαφρότερος από τον αντίπαλό του Κότζι Σάτο στη Β ομάδα, αλλά ήταν και 5 χρόνια μικρότερος από τον 28χρονο βετεράνο. Η πρώτη επίθεση έγινε από τον Σονόντα με τρομακτικό ούτσιμάτα που του έδωσε ένα βάζα-άρι, αλλά και ο Σάτο πέτυχε στό έβδομο λεπτό ένα δυνατό χάνε-μακικόμι που του έδωσε επίσης μισό βαθμό. Στο τέλος όμως του αγώνα η απόφαση δόθηκε στον Σονόντα με μικρή διαφορά λόγω επιθετικότητας.

Ο Ίσάμου Σονόντα ενώ ρίχνει με την τρομερή του ούτσιμάτα τον Κότζι Σάτο στους προημιτελικούς της Β ομάδας αγώνων.

Ο τελευταίος προημιτελικός ήταν πιθανώς ο πιό ένδιαφέρων αγώνας της ημέρας. Ο Νομπουγιούκι Σάτο θά έπρεπε να περάσει προς τον τελικό αντιμετώπιζοντας τον Σινομάκι. Ο Σάτο είχε νικήσει τον Σινομάκι δύο φορές στό παρελθόν με απόφαση. Γιατί όχι και τρίτη, Η νίκη τον είχε ξεγελάσει τό 1967 στον τελικό με τον Ίσάο Οκάνο και πάλι τό 1968 στους ήμιτελικούς, ενώ τον περασμένο χρόνο αποκλείστηκε από τους τοπικούς προκριματικούς.

Ο έπόμενος αγώνας βρήκε αντιμετώπους τους Σάτο και Καβαχάρα. Ο Σάτο προσπαθούσε να παρασύρει τον αντίπαλό του στό έδαφος αλλά ο Καβαχάρα του ξεφυγε. Ο αγώνας τελείωσε ισόπαλος και δόθηκε παράταση 4 λεπτών. Στην παράταση, ο Καβαχάρα, έπαιξε τόσο φορές στό Σάτο ώστε ο τελευταίος βγήκε από την αγωνιστική περιοχή σε προσπάθεια του να αποφύγει επίθεση. Η ποινή από αυτό τό γεγονός και η υπεροχή στη μαχητικότητα του Καβαχάρα του έδωσε τελικά την απόφαση. Μερικοί άθλητικογράφοι και τζουντόκα είχαν τή γνώμη πώς ο Καβαχάρα έσπρωξε έξω τον Σάτο με την όρμη της επιθετικής του κινήσεως. Τό γεγονός έγινε άργότερα θέμα συζητήσεως, και ο κριτικός του τζούντο Νομπουμάσα Καβαμότο παρατήρησε πώς ο χρησιμοποιούμενος χώρος αγώνων ήταν πολύ μικρός για δύσκολους και ένδιαφέροντες αγώνες τζούντο από τότε που οι κανονισμοί προέβλεπαν ποινές για τις προσπάθειες διαφυγής από την αντιμετώπιση του αντίπαλου. "Οι νέοι κανονισμοί θά κάνουν τους αγώνες τζούντο βαρείς και τους άθλητές δυσκίνητους" προειδοποίησε, προσθέτοντας πώς οι αγωνιζόμενοι θά πρέπει να προσέχουν πολύ τή θέση τους στό τατάμι, ώστε να μη βγούν έξω από μόνοι τους. Τό αποτέλεσμα αυτού θά είναι ένας περιορισμός στίς κινήσεις και άραστίς επιθέσεις, καθώς έπίσης και μία ειδική στρατηγική κοντά στην όριογραμμή.

Οι ήμιτελικοί βρήκαν αντιμετώπους τους Σινομάκι, Άνζάι, Σονόντα και Καβαχάρα. Ο τελευταίος ήταν φοιτητής του Πανεπιστημίου Μέιτζι, ενώ ο Σινομάκι και ο Άνζάι είχαν τελευταία άποφότησει από αυτό. Μόνο ο Σονόντα έσπασε την παρά λίγο έσωτερική υπόθεση του Πανεπιστημίου Μέιτζι. Όπως σημειώσαμε, στην τετράδα τον πέρασε μία απόφαση για μικρή διαφορά από τον τελευταίο του αντίπαλο.

"Οίκογενειακή υπόθεση"

Ήταν σάν παλιά "οίκογενειακή υπόθεση" του Πανεπιστημίου Μέιτζι ο αγώνας μεταξύ Σινομάκι και Άνζάι στους ήμιτελικούς της Α ομάδας αγώνων. Η αρχή ήταν άργη και οι αντίπαλοι αναμετρούσαν. Στο 4ο λεπτό έγινε η πρώτη ουσιαδης επίθεση του Άνζάι, ένα δυναμικό ούτσιμάτα ίδιο με εκείνο που έριξε τον Χοριγκούτσι στό πρώτο λεπτό. Αλλά ο Σινομάκι δέν ήταν ο Χοριγκούτσι. Κοντράρισε τή ριφή και έρριξε πίσω τον αντίπαλό του. Δέν δόθηκε σημείο. Σε λιγότερο από ένα λεπτό ο Σινομάκι έπιχείρησε την ίδια μικρή αλλά αποτελεσματική τεχνική ποδιού που δούλεψε τόσο καλά σε προηγούμενους αγώνες. Πέρασε τό δεξί του πόδι πίσω από τό άριστερό του αντίπαλου του και τον ξάπλωσε στό έδαφος με ούτσι-γκάρι και ίππόν. Ο Σινομάκι είχε φτάσει για πρώτη φορά στον τελικό του Πανιαπωνικού Πρωταθλήματος.

Ο ήμιτελικός στη Β ομάδα βρήκε αντιμετώπους τους Σονόντα και Καβαχάρα. Ο αγώνας ήταν παρόμοιος με τον προηγούμενο ήμιτελικό με μόνη διαφορά τό ότι δέν είχε προειδοποιήσει και παρατηρήσεις (ποινές). Για άλλη μία φορά η άμυνα του Καβαχάρα ήταν άδιαπέραστη παρ'όλη την άπότητη μαχητικότητα του Σονόντα. Καθώς κυλούσε ο χρόνος, οι άντεπιθέσεις του Καβαχάρα γίνονταν όλο και πιό επικίνδυνες και στό δεύτερο μισό του ά-

Η παράταξη των 32 τζουντόκα μετά το τέλος των αγώνων. Από αριστερά: Σινομάκι (μπροστά), Καβαχάρα, Νινομίγια και Άντζάι με γυαλιά, Σονόντα (γνωστός στους Έλληνες από την επίσκεψή του στην Αθήνα στο τέλος Ιανουαρίου 78), Γιαμαμότο, Μινατόγια, κ.τ.λ.

Ένας σπουδαστής ξεχώρισε μεταξύ των άλλων στους αγώνες. Πραγματικά, ήταν η δεύτερη φορά στην ιστορία τέτοιων αγώνων που ένας σπουδαστής πανεπιστημίου τά πήγε τόσο καλά. Συνολικά, τρεις σπουδαστές κατάφεραν να φτάσουν στους τελικούς (των 32 αθλητών) από τους οποίους οι δύο ήταν από το Μέιτζι.

Αρκετοί αστυνομικοί παρουσιάστηκαν επίσης, συμπεριλαμβανομένων των αδελφών Κουνισίγκε, του Τοσιτάνα Γιαμαμότο, του Κ. Όμουρα και του Κότζι Σάτο, ενός βετεράνου των τεσσάρων προηγούμενων Πανιαπωνικών Αγώνων. Οι αγώνες περιλάμβαναν τις συναντήσεις ενός τζουντόκα 32 χρονών, του Μ. Κάτο, με δύο άλλους 31 χρονών, τους Μαετζίμα και Γ. Μορίτα (μεγαλύτερου αδελφού του γνωστού παλαιστή σούμο Φουτζινοκάουα) και του 30χρονου Κόγκα. Από την άλλη μεριά υπήρχαν τρεις αθλητές στην ηλικία των 20 χρονών, ο Τσούκιο Καβαχάρα, ο Χ. Ίβάτα και ο Χ. Χαράνο.

Δέν χρειάζεται να πούμε πως ο παγκόσμιος πρωταθλητής Σινομάκι θεωρούνταν φαβορί με δεύτερο τόν Νομπουγιούκι Σάτο. Όπως αναμενόταν, το τρίτο των προηγούμενων πρωταθλητών Ιαπωνίας - ο Ίσάο Όκάνο (1967-69), Τακέσι Ματσουζάνα (1968) και Μιτσούο Ματσουζάνα (1966) δεν πήραν μέρος όπως και είχαν υποσχεθεί. Προς γενική έκπληξη όμως, από τους αγώνες αυτούς έλειψε ο παγκόσμιος πρωταθλητής βαρέων βαρών Σούτζι Σούμα, ο οποίος δεν προκρίθηκε στους τοπικούς προκριματικούς. Επίσης απουσίασαν ο φιναλίστας της περασμένης χρονιάς, Γιούκιο Μαέντα και ο ημιφιναλίστας Μασαγιόσι Μουράι, όπως και οι αξιόλογοι αθλητές που πήραν μέρος στους περυσινούς αγώνες Τόμιο Σασαχάρα, Μιτσουχίρο Καβατσούνα, και Τομοσάτσι Καβαμπάτα.

Ένα υπέροχο θέαμα

Η ημερίδα άρχισε στις 10π.μ. στο Μπουντοκάν με περίπου 13.000 ένθουσιώδεις θεατές που απολάμβαναν το θέαμα. Ο κάθε αγώνας είχε προκαθορισμένη μέγιστη διάρκεια 8 λεπτών εκτός από τον τελικό που είχε 10.

Η ισχύς από αυτούς τους αγώνες της προσθήκης στους κανονισμούς της προειδοποίησης για ποινή και της ποινής για "μή μαχητικότητα" ήταν κάτι που έδινε νέο ενδιαφέρον στο θέαμα.

Μερικά πολύ ενδιαφέροντα σημεία έμφανίστηκαν στο πρώτο γύρο στην Α ομάδα αγώνων όταν ο Σ. Αδί πήρε ιππόν από τον παγκόσμιο νικητή του άργυρου μετάλλιου 1967 στα βαρέα βάρη Μαετζίμα με ένα δυναμικότατο χαράϊ-γκόσι. Επίσης, ο Κ. Νινομίγια πέταξε τον Όμουρα με ούτσιμάτα και ο Νισιμούρα πήρε τόν Κόγκα με απόφαση. Ένα μεγαλύτερο ενδιαφέρον δημιουργήθηκε στιγμιαία, όταν ο Τ. Κόνουα, παρ'όλο που δεν τόν υπελόγιζαν για ισχυρό αντίπαλο, έπιασε στο έδαφος τόν φαβορί Σινομάκι κοντά στο τέλος του αγώνα τους και προσπαθούσε απελπισμένα να νά τόν άκνητοποιήσει. Προσπαθούσε ακόμα, όταν χτύπησε το τέλος χρόνου του αγώνα, τόν οποίο και κέρδισε ο Σινομάκι με ένα βάζα-άρι που είχε από ένα προηγούμενο ισχυρό σεόϊ-νάγκε. Στόν δεύτερο γύρο της Α ομάδας αγώνων πέρασαν ο Κ. Κανέκο με απόφαση (δηλ. με νίκη στα σημεία) επί του Μ. Τσίμπα, ο Άντζάι με χαράϊ-γκόσι και ιππόν επί του Τ. Κουνισίγκε και ο Κ. Χοριγκούτσι με σεόϊ-νάγκε και ιππόν επί του Σ. Κόνου.

Έλλάς - Κύπρος: κύπελλο φιλίας στο τζούντο

Από τόν Φοίβο Χρίστου

Οι Έλληνες διεθνείς αθλητές του τζούντο θά αναχωρήσουν στις 5 Οκτωβρίου 1979 για νά τεθούν αντιμέτωποι των Κυπρίων διεθνών αθλητών του τζούντο.

Συγκεκριμένα πάνω από 14 διεθνείς τζουντόκα θά χωριστούν σε δύο ομάδες: τήν Μικτή Αθηνών και τήν Μικτή Θεσσαλονίκης, οι οποίες θά συγκρουστούν στις 6-7 Οκτωβρίου 1979 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας με τήν έθνική Κύπρου.

από 80 τατάμι 1x2 μέτρα. Στο χώρο του Δημοτικού Θεάτρου, διεξήχθησαν μέχρι στιγμής δύο διεθνείς αγώνες Τζούντο: 1977 Έθνική Κύπρου-Πολυτεχνείο Αθηνών, 1978 Έθνική Κύπρου - Έθνική Ελλάδας.

Σκοπός της πραγματοποιήσεως των διεθνών αυτών εκδηλώσεων (Κύπελλο Φιλίας) είναι η συνέχιση των καλών σχέσεων ΣΕΓΑΣ-Παγκύπριας Όμοσπονδίας Τζούντο/Καράτε και η ανάπτυξη του εύγενικού αυτού αθλήματος τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο.

Αξίζει νά σημειωθεί ότι τόσο η Ελλάδα όσο και η Κύπρος θά πάρουν μέρος στους Ολυμπιακούς της Μόσχας (1980) και θά αγωνιστούν σε αρκετές κατηγορίες.

Ο μεγάλος αυτός θεσμός που ονομάστηκε ΚΥΠΕΛΛΟ ΦΙΛΙΑΣ θά γίνεταί μία φορά τόν χρόνο: 1979 στη Λευκωσία, 1980 στην Θεσσαλονίκη και 1981 στην Αθήνα. Οι συμφωνίες για τήν πραγματοποίηση του μεγάλου αυτού θεσμού έγιναν τόν Νοέμβριο του 1978 στην Αθήνα μεταξύ ιθυνόντων της Παγκύπριας Όμοσπονδίας Τζούντο/καράτε και του ΣΕΓΑΣ.

Ο χώρος της διεξαγωγής των αγώνων θεωρείται αρκετά καλός και μεγάλος, ικανός νά χωρέσει πάνω

μέ αρκετή πείρα στο τζούντο και τρία ντάν στο καράτε σύστημα WADO RYU μαθητής και συνεργάτης του Τατσούο Σουζούκι (8 ντάν), τόν οποίο φιλοξένησε πριν μερικές μέρες στην Κύπρο.

Στό μεταξύ η Έθνική Κύπρου στο Κύπελλο Φιλίας θά κατέλθει με δύο ομάδες τήν Έθνική Ανδρών και τήν έθνική Νέων, τήν οποία ουσιαστικά θά ενισχύσουν έφηβοι αθλητές του τζούντο - πού για πρώτη φορά θά πάρουν τό βάπτισμα του διεθνή τζουντόκα.

Από τήν άλλη μεριά και από τό προπονητή της Έθνικής Ελλάδος κ. Δημ. Βασιλέσκου πληροφορηθήκαμε ότι οι ομάδες Αθήνας και Θεσσαλονίκης θά αποτελούνται από τους εξέχοντες αθλητές αντίστοιχες κατηγορίες:

ΑΘΗΝΑ

60	κιλά	Θεμ. Χαμογεωργάκης
65	"	Νικ. Χεκίμογλου
71	"	Νικ. Αντωνίου
78	"	Άθ. Καπάρος
86	"	Κων. Αργυρός
95	"	Άν. Γεωργιάδης
άνω		Δημ. Συρίγος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

60	κιλά	Εύαγ. Τσαγκαλίδης
65	"	Δημ. Τσαγκαλίδης
71	"	Γεωργ. Σέρπης
78	"	Ίωαν. Τσμποπίδης
86	"	Βικ. Σιάπης
95	"	Άλ. Σαμπρής
άνω		Μαλιαρόπουλος

Από τήν Λευκωσία πληροφορούμεθα ότι η Παγκύπρια Όμοσπονδία Τζούντο/Καράτε προετοιμάζεται έντατικά για τούς διεθνείς αυτούς αγώνες αλλά και για τούς Ολυμπιακούς της Μόσχας. Σε πολύ καλή φόρμα βρίσκεται ο αθλητής του τζούντο Κώστας Παπακώστας, τόν οποίο προπόνησαν ιδιαίτερα στην Κύπρο Ίάπωνες προπονητές τούς οποίους έστειλε στην Κύπρο η Ιαπωνική Κυβέρνηση. Μάλιστα ο Παπακώστας πήρε τή διακρίση του 2ου ντάν του Κόντοκάν. Ο Παπακώστας θεωρείται από τούς πιδ σίγουρους για τούς Ολυμπιακούς. Πιθανότητες συγκεντρώνουν και οι Πανίκος Ευριπίδου (γυμνάζεται έντατικά στο Τέξας, ΗΠΑ), Νεόφυτος Αρέστη, Κωνστ. Κωνσταντίνου και Θεόδωρος Κουλλάς. Προπονητής της έθνικής Κύπρου είναι ο κ. Θέμης Γεωργίου (2 ντάν Κόντοκάν και BRITISH ASSOCIATION). Είναι ηλικίας 39 ετών

Φοίβος Χρίστου

Ένα κολλέγιο μόνο για καράτε

Άντυ Άνταμς
BLACK BELT 1970
Μετάφραση: Κώστας Κόττας
Θύμιος Περισίδης

Ένα κολλέγιο για τη μελέτη του καράτε

"Όταν ήρθα για πρώτη φορά εδώ αγωνιζόμουν από διαφορετική στάση που παρουσίαζε άνοιχτά σημεία και γι' αυτό είχα δεχτεί αρκετά λακτίσματα στην κοιλιά. Βέβαια αυτό τό λάθος τό διόρθωσα αλλά έμαθα συγχρόνως νά είμαι έτοιμος για σκληρό άγώνα."

"Στά πανεπιστήμια δέν σταματάνε τίς γροθιές τους. Κάνεις μιά τεχνική και άντεπιτίθενται τόσο σκληρά ώστε ή πρέπει νά χτυπήσεις ή γελοιοποιείσαι. Έδώ όμως όλοι είναι πολύ εύγενικοί. Ό,τι κι άν ρωτήσεις, κάποιος θά βρεθεί νά στο έξηγησει."

"Τό ότι μόρεσα και ήρθα εδώ από μιά άλλη χώρα ήταν κάτι ύπεροχο για μένα. Στην Κεντρική Άμερική είχα μόνον ένα εκπαιδευτή, ό όποιος όπως όλοι οί δάσκαλοι είχε τά έλαττώματά του. Έδώ όμως έχει πολύ καλούς εκπαιδές όχι μόνον έναν, αλλά αρκετούς."

"Τό σύστημα εδώ είναι τό καλύτερο της Άιαπωνίας, νομίζω. Διδάσκουν μέ τρόπο που ό μαθητής μπορεί νά καταλάβει και άρα νά μάθει."

"Αίσθάνομαι πώς έχω μάθει πολλά, γιατί είμαι μεγαλόσωμος και στους γιαπωνέζους άρρέσει νά παίζουν σκληρά μέ μεγαλόσωμους ξένους. Έτσι, έμαθα ότι ξέρω σιγά-σιγά."

Τά ένθουσιώδη αυτά λόγια από τους άνώνυμους άθλητές του καράτε άφορούν στή μοναδική έμπειρία του νά είναι μαθητές του είδικού κολλέγιου καράτε, μοναδικού σ' όλο τόν κόσμο που λειτουργήσει για λίγα χρόνια (τώρα, άνασυγκροτείται για νά μεταφερθεί) σέ ένα νυχελικά ήσυχο προάστειο του Τόκιο.

Τό Άιαπωνικό Κολλέγιο Καράτε-ντό άνοιξε τόν Άπρίλιο του 1973, προσφέροντας μαθήματα από τους άνώτερους εκπαιδευτές όλων των μεγάλων στυλ καράτε της Άιαπωνίας εκτός του Στόκοκ.

Ο Χιρονόρι Ότσούκα του Γουάντο-ρούου, ό Μάνζο Ιβάτα του Σίτο-ρούου, ό Χιρογιατάσου Ταμάε του Ρεμποκάν και ό Γκογκέν Γιαμαγκούτσι του Γκότζου-ρούου, ήταν όλοι τους παρόντες μαζί μέ τόν Μοτοκάσου Ινοούε του Ρύου-κούου Κομπούντο. Ο πασίγνωστος Γκογκέν Γιαμαγκούτσι, ό "Γάτος", ήταν πρόεδρος αυτού του κολλέγιου, παρ'όλο που προσωπικά ό ίδιος δίδασκε μόνο γιόγκα, ή όποία όπως πιστευε είναι αναπόσπαστα συνδεδεμένη μέ τό καράτε.

Ο Τζών Σάλλιβαν, ένας φηλός Λονδρέζος μέ πρώτο ντάν στο Γουάντο-ρούου όρκιζόταν στο όνομα του κολλέγιου. "Νομίζω πώς είναι μιά καλή ιδέα τό νά διδάσκουν όλα τά στυλ μαζί. Όλοι οί δάσκαλοι που έχουν έρθει εδώ είναι από τους καλύτερους. Οί ειδικές τάξεις για τή χρήση των όπλων είναι πολύ, πολύ καλές και αυτό είναι ένας από τους κύριους λόγους που μέ έκαναν νά έρθω."

Ο 25χρονος Σάλλιβαν είναι ένας από τους περίπου είκοσι ξένους και γιαπωνέζους που κατέφ-

ωρες τήν ήμέρα, έξι μέρες τήν βδομάδα μέ έτήσια δίδακτρα περίπου 430 δολ., (ή 35 δολάρια τό μήνα) σύν 178 δολ. για έγγραφή. Παρ'όλο που ό κανονικός κύκλος σπουδών στο κολλέγιο αυτό είναι διετής, ή διεύθυνση μπορεί νά δεχτεί και μαθητές σάν τόν Σάλλιβαν που θά μπορούσαν νά παρακολουθήσουν για ένα χρόνο.

"Συνδυάζω ό,τι μαθαίνω εδώ μέ τό Στόκοκ, και έτσι θά έχω μιά βασική εκπαίδευση σέ κυριότερα στυλ," λέει ό Λονδρέζος. "Ο Μ. Νακαγιαμά διδάσκει στο μικρό του γυμναστήριο, στην Καναγκάβα, και πηγαίνω εκεί μερικά πρωίνα τήν εβδομάδα για νά μελετήσω και τό Στόκοκ."

Έπειδή ό Σάλλιβαν διδάσκει Άγγλικά σέ ένα ιδιωτικό σχολείο τά απογεύματα, τό σκάει δυστυχώς από μερικά βραδυνά μαθήματα του κολλέγιου. Σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα, τά μαθήματα του κολλέγιου είναι 4 μέ 8 τό απόγευμα και 7.20 μέ 9.20 τό βράδυ. Σ'αυτές τίς ώρες γίνονται 14 ώρες εκπαίδευση στο Γκότζου ρύου τήν εβδομάδα και μόνο δύο στο καθένα από τά Γουάντο, Σίτο και Ρέμπου. Η εκπαίδευση στα όπλα Κομπούντο είναι τρεις ώρες κάθε δεύτερη Πέμπτη σέ έναλλαγή μέ εκπαίδευση στο Γκότζου.

"Αν και είναι ένας άθλητής του Γουάντο-ρούου και τό κολλέγιο είναι μάλλον προσανατολισμένο στο στυλ Γκότζου, ό Σάλλιβαν (κο ντά 1,90 μ.) δέν βρίσκει νά έχει κανένα πρόβλημα. "Οί βασικές τεχνικές είναι τελείως διαφορετικές. Δέν νομίζω ότι θά άναμιξώ τά στυλ. Είναι σχεδιασμένα και μελετημένα τελείως διαφορετικά."

"Παρ'όλο που και εδώ δίνουμε τά λακτίσματα στο στυλ και

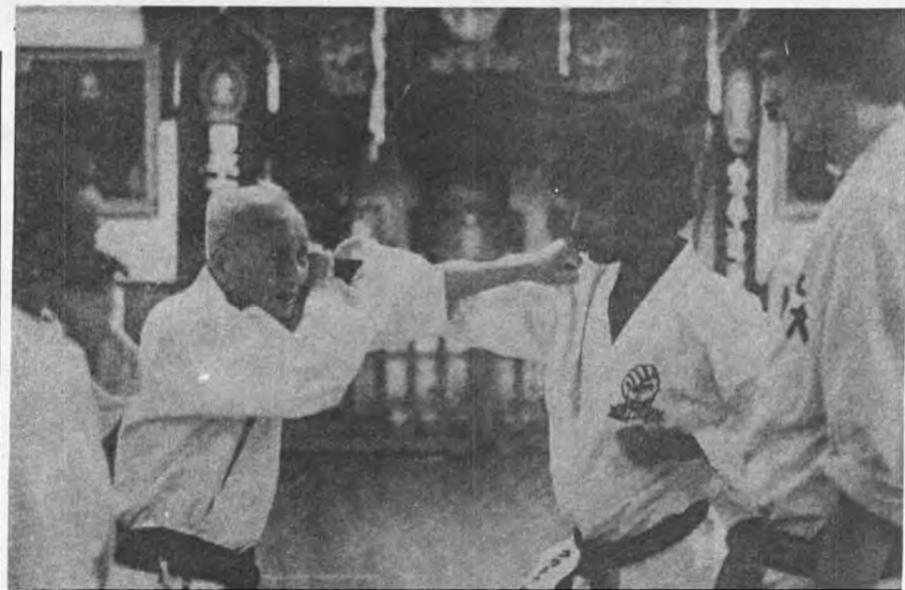
τα δέν είναι τόσο άσχημα όσο στα πανεπιστήμια. Στην Άγγλία, όπως γίνεται και στην Άμερική, έλέγχουμε τήν κίνηση, και όταν σημειώνεται σημείο, τό δεχόμαστε. Στά πανεπιστήμια όμως δέν τραβάνε τίς γροθιές τους. Ένας φίλος μου βγήκε κάποτε από τέτοιο άγώνα μέ μαύρο μάτι και μέ ένα δόντι λιγότερο. Σέ κάποια άλλη προπόνηση κάποιος άλλος θά έκανε τά ίδια σ'αυτόν που χτύπησε τό φίλο μου. Κάτι τέτοιο δέν θά τό παραδεχόμουν ποτέ."

"Έδώ όμως, όλοι είναι εύγενικοί, πράγμα που είναι ούσιώδες. Δέν είναι όπως στα πανεπιστήμια, που συνεχώς σκέπτεσαι πώς όπου νάναι, θά μπλεχτείς σέ άγώνα μέχρι θανάτου. Τή χρονιά που προπονήθηκα στο Νίτσιντάι, προπονούμασταν μόνο στο καράτε άγώνων και γι' αυτό έφυγα και ήρθα εδώ. Φυσικά, τό Νίτσιντάι σκούπιζε τό πάτωμα στους άγώνες Γουάντο-ρούου, κι αυτό γιατί δέν έκαναν βασικές τεχνικές παρά μόνο κούμιτε."

Τά δύο τρίτα των μαθητών του κολλέγιου είναι γιαπωνέζοι. Άυστραλοί, Άργεντινοί και Νοτιοαφρικανοί έχουν περάσει κιόλας μονοετή εκπαίδευση και έχουν γυρίσει στις χώρες τους* άλλοι από τήν Ίνδονησία, άλλοι από τό Ίσραήλ, άλλοι από τή Νικαράγουα. Είκοσι καρατέκα έφτασαν τό 1974 για ένα είδικό καλοκαιρινό τμήμα στο κολλέγιο. Οί δεκαέξι ήταν από διάφορα στυλ, συμπεριλαμβανομένων των Γκότζου-ρούου, Γουάντο-ρούου και Σίτο-ρούου. Οί Νοτιοαφρικανοί επισκέπτες παρουσίαζαν εξέλιξη σέ ζώνες από τρίτο ντάν στο Γκότζου όπως ό Λεό Λιπίνσι από τό Ντουρμπάν μέχρι τήν πράσινη ζώνη του 12χρονου Τρίσταμ Μπάρελ από τό Μπλουφονταίν. Ο Λιπίνσι και ένας φίλος του έφεραν και τίς γυναίκες τους και έμεναν στον ξενώνα, ενώ οι άλλοι κοιμόντουσαν στο πάτωμα του έπάνω ντότζο.

Μερικοί από τους ξένους μαθητές, όπως δύο Ίνδονησιοί έμεναν στον ξενώνα πάνω από τό κύριο ντότζο. "Αν και τό κολλέγιο δέν σερβίριζε φαγητό, οί δύο Ίνδονησιοί μαγειρεύαν στή μικρή κουζίνα και μοιράζονταν τό ίδιο δωμάτιο. Πλήρωναν γι' αυτό 70 δολ. τό μήνα."

Ο Σάλλιβαν έμενε σ'ένα μικρό διαμέρισμα περίπου μιά ώρα μέ τό τραίνο από τό κολλέγιο. "Έτρωγε στο σπίτι του μαγειρεύοντας μόνος του. Όταν μοιράστηκε τό διαμέρισμα του μέ κάποιο φίλο

Ο ιδρυτής του Γουάντο-ρούου Χιρονόρι Ότσούκα (πάνω από 80 χρονών) δείχνει τεχνικές αποκορούσεων και επίθεσεων πάνω στον Γκόβεντερ Κρίσανα, ενώ οί Σίμπολον Έντισον (άριστερά) και Τζών Σάλλιβαν παρακολουθούν.

του για ένα χρόνο, κατάφεραν νά μειώσουν τό κόστος του φαγητού κατά 2,5 δολ. τήν ήμέρα για τόν καθένα.

"Έκανε προπόνηση στην ταράσα του διαμερίσματος του κάθε πρωί. "Νωρίς τό απόγευμα συχνά συναντώ τήν Γιαπωνέζα μνηστή μου. Πάντα βγαίνουμε έξω τίς Κυριακές και πάμε σινεμά ή στο σπίτι της. Είμαστε μαζί περίπου 2,5 χρόνια. Σκεπτόμαστε νά παντρευτούμε σέ ένα χρόνο."

"Ένας από τους κυριότερους λόγους που έκαναν τόν Σάλλιβαν νά γραφτεί στο κολλέγιο του καράτε είναι γιατί διδάσκονται μαθήματα χρήσεως των όπλων. Κάθε δεύτερη Πέμπτη, από τίς 4 έως τίς 7 τό απόγευμα διδάσκει Ρύου-κούου Κομπούντο από έναν από τους πίο φημισμένους είδικούς στην Άιαπωνία, τόν Μοτοκάσου Ινοούε. Έχοντας και τό 7ο ντάν στο καράτε, ό Ινοούε διδάσκει Κομπούντο και καράτε στην καινούργια σχολή του μέ 100 τατάμι (2x1 τό ένα) στή Σιζούκα. Έχει γράψει επίσης και ένα σύγγραμμα τριών τόμων πάνω στο Ρύου-κούου Κομπούντο."

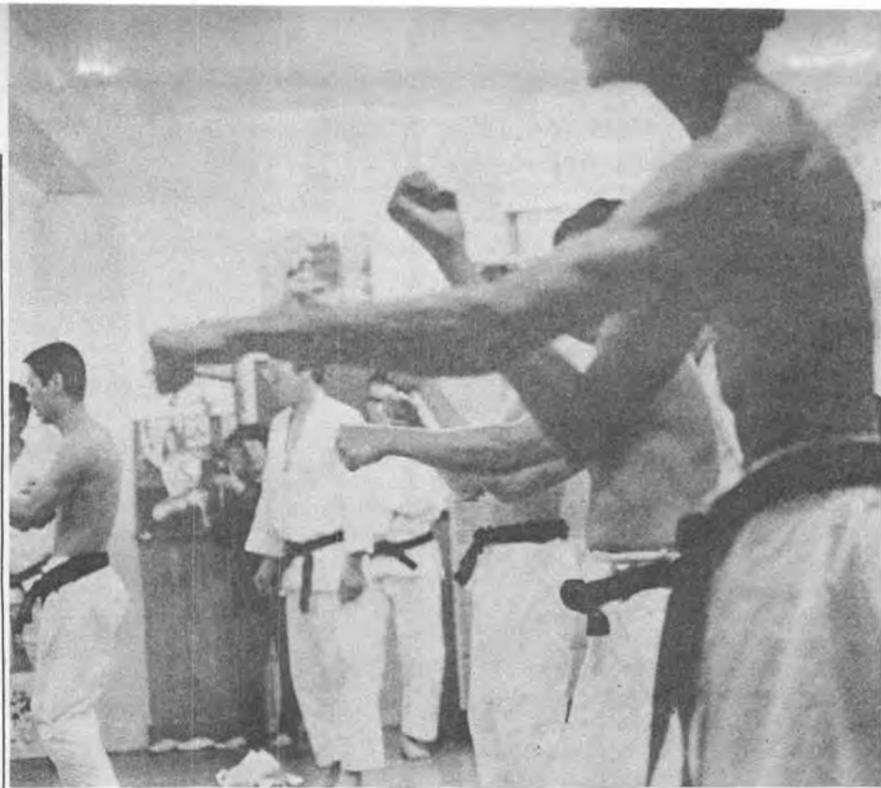
Στό κολλέγιο ό Ινοούε διδάσκει τήν επιδεξιότητα σέ τέσσερα όπλα: στα σάι, στα τόνφα, στο τζό και στο νούν-τσάκου. "Αφού οί μαθητές τελειοποιήσουν τήν επιδεξιότητά τους σ'αυτά τά τέσσερα όπλα, τότε θά περάσω σέ έπόμενα." Αυτά τά "έπόμενα" περιλαμβάνουν όπλα σάν τό "ροσίν", ένα μαχαίρι μέ μακρυνά λαβή και κοντή λάμα, τό "τίμπε", τό "κουσάρι", τό "τέκκο", και άλλα.

Θά μπορούσε νά ήταν καλύτερα, αλλά...

Ο Γκόβεντερ Κρίσανα, ένας 25χρονος μαυροζωνάς Ι ντάν από τή Νότια Άφρική, δέν είχε μάθει για τό κολλέγιο παρά μόνο όταν έφτασε στο άρχηγείο του Γκότζου-ρούου. Ένας Ίνδος καρατέκα του Γκότζου ρύου έλεγε πώς του ήταν δύσκολο νά θυμάται τίς διαφορές στα κατά των διαφόρων στυλ. Επίσης, αίσθάνοταν πώς θά ήταν καλύτερα άν οί μαθητές του κολλέγιου είχαν μιά πίο εκτεταμένη "κολλεγιακή συναδέλφωση".

"Οί μαθητές θά έπρεπε όλοι νά είναι σέ θέση νά τρώνε μαζί, νά κοιμούνται μαζί, νά γυμνάζονται έξω τό πρωί μαζί, νά κάνουν κάθε τι μαζί," έλεγε ό Κρίσανα. "Θά έπρεπε νά έχουμε μιά στενότερη γνωριμία, και άν έγω έχω μαύρη ζώνη και ένας άλλος μαθητής έχει άσπρη, θά μπορούσα νά του διδάξω αρκετά πράγματα. Ίδιως τά πρωίνα, που είναι άδειο τό ντότζο, θά μπορούσα νά τόν διδάξω έτσι ώστε νά προχωρήσει πίο γρήγορα και νά παρακολουθεί τά απογευματινά μαθήματα πίο εύκολα. "Όσο είμαστε πάντα χωρισμένοι, οί καινούργιοι μαθαίνουν κατευθείαν από τους δασκάλους μας, που όπως και νά τό κάνουμε δέν μπορούν νά διαθέτουν πάρα πολλές ώρες."

Παραμερίζοντας αυτές τίς άτέλειες, δίνει μιά ιδιαίτερη αξία σ'αυτό τό κολλέγιο. "Είμαι σίγουρος πώς ή τεχνική μου έχει βελτιωθεί σημαντικά, από τότε που ήρθα εδώ. Έχω διδαχτεί

από διάφορους εκπαιδευτές και έχω πάρει διάφορες τεχνικές από αυτούς.

Ο Κρίσνα είχε αρπάξει αρκετά λακτίσματα στο στομάχι, όταν άρχισε να εκπαιδεύεται στο κολλέγιο, παρ'όλο που έκανε Γκότζου-ρύνου καράτε τέσσερα χρόνια στο Ντουρμπάν και είχε φτάσει στο πρώτο κύου (καφέ ζώνη) πριν φτάσει στην Ιαπωνία. "Αν σκεφτούμε πώς τὰ λακτίσματα στο στομάχι και στη κοιλιά είναι τὰ μόνα που επιτρέπονται στο Γκότζου-ρύνου, ο Κρίσνα ισχυρίζεται ότι "έπειδή αυτοί που τσακώνονται στο δρόμο τὸ πρώτο πράγμα που σκέπτονται είναι νὰ σέ λακτίσουν στην κοιλιά, ἂν κάνεις Γκότζου-ρύνου καράτε, εἶσαι ἑτοιμος γι' αυτούς. Ο βραχίονάς σου τινάζεται αυτόματα νὰ ἀποκρούσει κἀθε λάκτισμα στην κοιλιά χαμηλά."

Δείχνοντας τὶς κλειστές ἐναλλακτικές στάσεις γιὰ ἀγώνα, ὁ φηλός Ίνδός λέει: "Παίξαμε με ἀθλητές ἄλλων στύλ που ἦρθαν ἐδῶ και χρησιμοποιοῦσαν ἀνοιχτές στάσεις. Ὅλους μπορεῖ κανεῖς νὰ τοὺς λακτίσει στην κοιλιά χαμηλά. Ἐτσι ἔμαθα κι ἐγὼ νὰ φυλάγωμαι. Ἦταν ὁ σκληρὸς τρόπος, γεμάτος πόνο και ἀποθάρρυνση. Σέ κάνει νὰ τὰ παρατήσεις."

"Καμιά φορά τρῶμε και καμιά γροθιά στο πρόσωπο. Φυσικά, μπορεῖ νὰ εἶναι ἀτύχημα, ἀλλὰ τὰ φηλότερα ντάν συκρά κτυποῦν λίγο ἐλεύθερα τοὺς μικρότερους στο πρόσωπο, ἐπειδὴ θέλουν νὰ τοὺς μάθουν νὰ φυλάγονται. Βέβαια, γροθιές και λακτίσματα μπορεῖ νὰ

δεχτοῦμε σέ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματος, γι' αὐτὸ και κάνουμε σκληρὴ γυμναστική γιὰ ἰσχυρὸ σώμα."

Σήμερα ὁ Κρίσνα βρίσκεται στη Νότια Ἀφρική και διδάσκει σέ ἕνα ντότζο που ἔχει με ἕνα φίλο του στο Ντουρμπάν. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ κολλέγιο ὑποσχέθηκε νὰ ἐπιτρέψει χτυπήματα μόνο στις μαύρες ζώνες "κάτω ἀπὸ μαύρη ζώνη δὲν θὰ ἐπιτρέπω χτυπήματα γιατί δὲν θὰ ποῦ μείνει μαθητής."

Ο Κρίσνα ἔμενε πρώτα στὸν Ξενώνα ἀλλὰ μετὰ ἔφυγε γιὰ νὰ μείνει με φίλο του σέ διαμέρισμα. Συνήθιζε νὰ προπονεῖται δύο φορές τὴν ἡμέρα, μιά στο ντότζο και μιά στο διαμέρισμα τοῦ φίλου του.

"Διάβασα τὸ βιβλίο τοῦ σεν-σέι Γιαμαγκούτσι. Εἶναι ἕνα πολὺ καλὸ βιβλίο νομίζω και ἔμαθα πολλὰ ἀπὸ αὐτὸ. Κάποτε θὰ ἦταν πολὺ καλός."

"Ὅταν φοιτοῦσε στο κολλέγιο ὁ Κρίσνα ἦταν μέλος τῆς ὁμάδας καράτε τοῦ κολλεγίου, που ἀποτελοῦνταν ἀπὸ δύο γιαιπωνέζους και τρεῖς ξένους: τοὺς Σάιτο, Ὄνο, Πῶλ Στάρλινγκ (Αὐστράλο), Ὁβάντια Σαμπάμπο (Ἰσραηλίτη) και τὸν ἴδιο. "Ἦρθαμε τρίτοι στη μιά διοργάνωση ἀγῶνων και δεύτεροι στην ἄλλη. Κέρδισα ὅλους μου τοὺς ἀγῶνες, ἐπειδὴ ἔχω μακρὰ ἄκρα."

Ὁ δάσκαλός μου, Γκόσι Γιαμαγκούτσι (γιός τοῦ Γκογκέν Γιαμαγκούτσι), μου εἶπε νὰ μὴ μπαίνω στὸν ἀντίπαλο, ἀλλὰ νὰ περιμένω νὰ μου ἐπιτεθεῖ, γιατί θὰ σκοράριζα πιὸ εὐκόλα με τὰ μακρὰ μου πόδια και χέρια."

Ὁ Σάλλιβαν ἔλεγε, συνιστώντας τὸ κολλέγιο σέ ἄλλους, πῶς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ τί θέλουν. "Ἄν θέλουν μόνο καράτε ἀγῶνων τότε τοὺς συμβουλεύω νὰ πᾶνε σέ κάποιο πανεπιστήμιο. Ἀλλὰ, ἂν θέλουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ καράτε - τὰ κάτα, τὰ ὄπλα, τὶς τεχνικές, τὸν ἀγώνα - τότε θέλουν αὐτὸ τὸ κολλέγιο. Ἐχομε ἤδη μιά ὁργάνωση μαύρων ζωνῶν στην Ἀγγλία και προσπαθοῦμε νὰ στέλνουμε ἕνα ταλέντο κάθε χρόνο σ'αὐτὸ τὸ κολλέγιο."

Ἀλλὰ προειδοποιεῖ ὅτι ὁποῖος ἔρχεται στην Ἰαπωνία ἀπ' ἐξω θὰ πρέπει πιθανῶς νὰ ξαναπαράσει ἀπὸ τὰ ἴδια στάδια πάλι. Τονίζει πῶς οἱ Ἰάπωνες σοῦ δίνουν ἕνα βαθμὸ στην Ἀγγλία, τὸν ὁποῖο τὸν χάνεις ὅταν ἔρχεσαι στην Ἰαπωνία.

ΟΙ ΚΙΝΑΥΝΟΙ ΤΟΥ "EBIBA" ΡΥΟΥ

Γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν ἀρχὴ τῆς δευτέρας χρονιάς στο κολλέγιο ἔγιναν μιά εἰδικὴ τελετὴ καγκάμ-μπιράκι και ἕνα πάρτυ στο κύριο ντότζο. Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν ἐκδηλώσεων ὁ Ἀκίνο Τακαχάσι, ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς-ἐκπαιδευτές τοῦ Γκοτζουκάι, ἀπὸ τὸ ντότζο τοῦ Ὄσιάγκε, που θεωρεῖται σάν ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἐκτός συναγωνισμοῦ μαχητὲς τῆς σχολῆς, πλησίασε τὸν Ἰσραηλίτη Σαμπάμπο, γέμισε τὸ φηλό ποτήρι του - μιά καθόλου μικρὴ κοῦπα τοῦ σάνε - μέχρι ἐπάνω με σάνε και τὸν παρακίνησε νὰ τὸ πιεῖ μιά και κάτω. Ὁ 23χρονος σπουδαστής ἀπὸ τὸ Τέλ-Ἀβίβ ἔχει τὴν κυριολεξία εἰδωλοποιήσει τὸν Τακαχάσι-σάν, και γι' αὐτὸ τὸ ἦπιε ὅλο φηλότιμα χωρίς οὔτε νὰ ἀνοιγοκλείσει τὰ μάτια του.

Τρομάζοντας, βρίσκοντας τὸ ποτήρι του ξανά γεμάτο ἀπὸ τὸν χαμογελαστὸ Τακαχάσι, ὁ Σαμπάμπο ξανακατάπιε τὸ δεύτερο ποτήρι σάνε, ἂν και τὰ μάτια του αὐτὴ τὴν φορὰ ἦταν ὑγρά και τὸ κεφάλι του στριφογύριζε. Οἱ γύρω του τὸν συμβούλευαν ὅτι εἶχε πιεῖ ἀρκετὰ ὑπονοώντας ὅτι δὲν ἦταν πότης.

Ἐκεῖνη τὴ στιγμή, ὁ εἰδικὸς προσκεκλημένος τῆς τελετῆς - ἕνας τραχύς ἀλλὰ ἠλικιωμένος τελειόφοιτος τοῦ κολλεγίου και πρώην πρωταθλητὴς ἐλαφρῶν βαρῶν στο μπόξ-ζήτησε ἀπὸ μερικούς ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνες σπουδαστές τοῦ κολλεγίου νὰ δοκιμάσουν μερικές γροθιές καράτε πάνω στο σιδερένιο στήθος του. Συμμορφώθηκαν ἀντιδρώντας με ἔκπληξη στην ἀνυποχώρητη σταθερότητα τοῦ στόχου τους.

Ὁ φηλόσωμος 1,85 μ. Ἰσραηλίτης φωνάζοντας και τρικλίζοντας προκάλεσε τὸν ἐπισκέπτη νὰ ἀντισταθεῖ στην δική του γροθιά, και ὁ κοντόσωμος σιβαρὸς, διοιτροφὸρος πενηντάχρονος ἄνδρας πρόθυμα τινάχτηκε πάνω και στηρίχτηκε γερὰ στα πόδια του. Ὁ Σαμπάμπο ἀμέσως τινάξε δύο δυνατές γροθιές στο στήθος και μιά τρίτη χωρίς ἔλεγχο στο πρόσωπο, πετάγοντας τὰ γυαλιὰ τοῦ ἄλλου και ἦταν ετοιμος νὰ ἐξαπολύσει μιά γενική ἐπίθεση καράτε, ὅταν δύο-τρεῖς καρατέκα που ἦταν πλάι του τὸν ἄρπαξαν και τὸν ἀκίνητοποιήσαν στο ἔδαφος μέχρι που ἤσυχασε.

Ὁ δάσκαλος Γιαμαγκούτσι, ὁ ἄλλος προσκεκλημένος προσπάθησε νὰ διακωμωδήσει τὸ γεγονός, ἀλλὰ ὄχι χωρίς δυσκολία, καθώς ὁ μεθυσμένος Ἰσραηλινὸς σύρθηκε σέ ἕνα φιλικὸ αὐτοκίνητο, και τὸν πῆγαν στην Ἀεροπορικὴ βάση Φούτσον ὅπου ζοῦσε μ' ἕνα φίλο του και τὴν οἰκογένεια του. Τὴν ἐπόμενη μέρα, ὁ Σαμπάμπο ζήτησε συνῶμη γιὰ τὴ φασαρία που προκάλεσε και μοίρασε διάφορα ὀμι-ἄγκε (δῶρα) σάν τρόπο γιὰ νὰ ἐκφράσει τὴν συνῶμη που ζήτησε.

Ἐπικαλούμενος τὸ τραυματισμένο του γόνατο, ὁ Ἰσραηλινὸς ἀπέφυγε νὰ γυμναστεῖ σχεδόν ὅλο τὸν Μάιο και Ἰούνιο και ἄρχισε νὰ μὴν ἐμφανίζεται στο κολλέγιο τὶς ἐπόμενες λίγες βδομάδες που ἀκολούθησαν τὴν ἄγρια ἐπίθεση στὸν τιμῶμενο ἐπισκέπτη τοῦ κολλεγίου. Τὸν συμβούλευσαν νὰ φυλάει τὴν ἐπιθετικὴ ἐνεργητικότητά του μέχρι νὰ ἐπιστρέψει στην πατρίδα του, ὅπου μπορεῖ νὰ τὴν ἐκδηλώνει πιὸ εὐκόλα.

"Ἐστω κι ἂν εἶναι στο τέταρτο κύου, ὁ Σαμπάμπο σχεδιάζει νὰ δώσει ἐξετάσεις γιὰ τὴν ἐπόμενη βαθμίδα ὅσο πιὸ γρήγορα μπορεῖ.

"Ἄν και γυμνάζεται ὑπὸ τὴν καθοδήγηση ἑνὸς φίλου του στο Ἰσραήλ, ἦταν σάν νὰ ξανᾶρχιζα ἀπὸ τὴν ἀρχή" ὅταν ἦρθα ἐδῶ τὸ Μάιο τοῦ περασμένου χρόνου. Προσπαθοῦσα νὰ βρῶ σέ ποιὸ σχολεῖο νὰ παρακολουθῶ στην Ἰαπωνία, και ἕνας φίλος τοῦ πατέρα μου πρότεινε νὰ πᾶω σέ ἕνα κολλέγιο τοῦ καράτε."

Πέρασε ἕξι μῆνες στὸν Ἰσραηλινὸ στρατὸ σάν ἐφηβος, και περιμένει περισσότερη ὑπηρεσία τώρα, ἀφοῦ ὁ καθένας ὑποτίθεται ὅτι πρέπει νὰ ὑπηρετεῖ τουλάχιστον ἕνα μῆνα τὸ χρόνο. Παρακολούθησε μαθήματα στο κολλέγιο Σάφρα τοῦ Τέλ-Ἀβίβ ἀλλὰ ἦρθε στην Ἰαπωνία προτοῦ ἀποφοιτήσει.

"Τὸ κολλέγιο ἦταν ὅτι ἔπρεπε γιὰ μένα, ἀφοῦ ἤθελα νὰ προ-

πονοῦμαι ὅλη τὴ μέρα και νὰ μὴν ἐργάζομαι. Εἶμαι πολὺ εὐτυχισμένος που εἶμαι ἐδῶ ἐπειδὴ μπορῶ νὰ παρακολουθῶ τέσσερις ὥρες προπόνηση τῆν ἡμέρα και νὰ ἐξασκοῦμαι και λίγες ὥρες ἐπὶ πλέον."

Ὁ Σαμπάμπο δούλεφε και γιὰ λίγο σάν φρουρὸς ἀσφαλείας στο κέντρο τῆς Ἑβραϊκῆς κοινότητας τοῦ Τόκιο, ἀλλὰ ἔχασε τὴ δουλειά του ὅταν ἔπρεπε νὰ περάσει πέντε μέρες στο Χόνγκ-Κόνγκ γιὰ τὴν ἀνανέωση τῆς βίζας του. Τρέφει μεγάλη ἐκτίμηση γιὰ τὸν Στάρλινγκ, γιὰ τὸν ὁποῖο λέει ὅτι τὸν βοήθησε πολὺ, προτοῦ ὁ τελευταῖος ἐπιστρέψει στην Αὐστραλία. Ὁ εἰκοσιπεντάχρονος Στάρλινγκ μῆνε στο κολλέγιο σάν ἕνας ἀπὸ τοὺς πρώτους σπουδαστές και ἦταν ἐπίσης ἀπὸ τοὺς πρώτους πρωτοετείς σπουδαστές που ἀποφοίτησαν. Ὁ Αὐστραλὸς πῆρε τὸ δεύτερο και τρίτο ντάν ἀπὸ τὸν "Γάτο" Γιαμαγκούτσι και προήχθη στο τέταρτο ντάν ἀφοῦ συμπλήρωσε ἕνα χρόνο στο τμήμα τῶν δασκάλων. Φυσικά, ἔκανε και τὴν ἴδια ἐκπαίδευση ὅπως οἱ ὑπόλοιποι σπουδαστές και πλήρωνε τὰ ἴδια δίδακτρα.

Ὁ Στάρλινγκ εἶναι ὁ ἀρχηγὸς-ἐκπαιδευτὴς μιᾶς σχολῆς καράτε στο Σίδνεϋ και ἔχει τὴν ἐπίβλεψη περίπου 300 σπουδαστῶν. Ἦταν μέλος τῆς ὁμάδας που ἔλαβε μέρος και στα δύο παγκόσμια πρωταθλήματα τῆς WUKO, στο Τόκιο, τὸ πρῶτό τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1970, και τὸ δεύτερο στο Παρίσι τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1972. (WUKO εἶναι τὴ ἀρχικὰ γιὰ τὴν Παγκόσμια ἔνωση Ὀργανώσεων Καράτε).

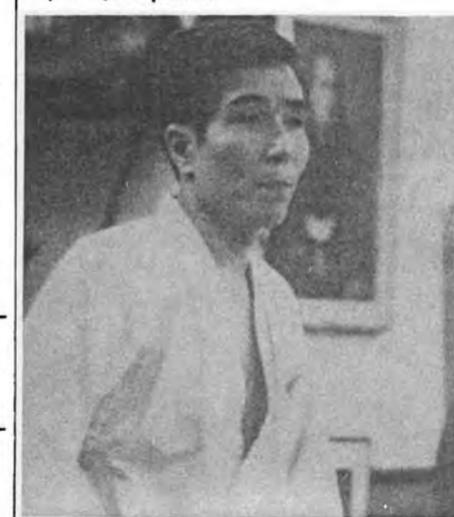
ΕΝΑΣ ΣΤΑΘΕΡΟΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΣ

Ὁ Τακοῦο Κατάνο, που ἔζησε στην Κεντρικὴ Ἀμερικὴ 13 χρόνια προτοῦ μεῖι στο κολλέγιο τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1973, θυμᾶται ὅτι ὁ Στάρλινγκ ζοῦσε στὸν Ξενώνα και ἐξασκούνταν ὅλη τὴ μέρα. "Ὅχι μόνο παρακολουθοῦσε τὶς τάξεις ὅλη τὴ μέρα, ἀλλὰ ἀφιέρωνε ὅλη του τὴ μέρα στην ἐξάσκηση τοῦ καράτε. Καί μέσα σ' ἕνα χρόνο βελτιώθηκε πάρα πολὺ. Ὁ καθένας τὸ ξέρει αὐτὸ. Πῆρε μέρος στο τμήμα τῶν δασκάλων ἀλλὰ ἡ διδασκαλία δὲν διαφέρει ἀπὸ αὐτὴ που δίνεται στὸν καθένα."

Ὁ Κατάνο, ὁ ἴδιος ζοῦσε στη Μανάγκουα (Νικαράγουα) ὅταν ἡ πῶλη πλήχθηκε ἀπὸ τοὺς σεισμούς τὸ Δεκέμβριο τοῦ 1973. Ἦταν ὁλοφάνερο ὅτι θὰ ἔπαιρνε πολὺ

Ὁ Γκογκέν Γιαμαγκούτσι (ὁ "Γάτος"), πρόεδρος τοῦ κολλεγίου, και ὁ γιός του (κάτω) Γκόσι διδάσκουν στο κολλέγιο τὸ σύστημα γκότζου-ρύνου.

Ἀρχηγὸς-ἐκπαιδευτὴς τοῦ συστήματος ρύνου-κύου κομποῦντο (χρῆση τῶν εἰδικῶν ὄπλων) εἶναι ὁ Μοτοκάζου Ἰνοῦε.

καιρό να καθαριστεί η πόλη. "Ετσι αρκετοί φίλοι τόν παρώτρυναν να χρησιμοποιήσει το χρόνο αυτό για να εκπαιδευτεί στην 'Ιαπωνία.

Ο Κατάνο λέει ότι ξόδεψε τις πρώτες του μέρες στην 'Ιαπωνία φάχνοντας για ένα μέρος που να βελτιώσει τις τεχνικές του. "Αφού επισκέφτηκα πολλές σχολές ήρθα στο Γκότζου και ή ανακάλυψα ότι άρχιζαν ένα καινούργιο κολλέγιο καράτε. Με έλκυσε γιατί οι μεγάλοι εκπαιδευτές του Γουάντο-ρούου, Σίτο-ρούου και Ρέμποουκαν ήρθαν όλοι εδώ για να διδάξουν. "Ήρθα σαν μαύρη ζώνη, αλλά δεν την αναγνώρισαν, και τώρα φοράω καφέ ζώνη."

Ο Βρετανός Τζών Σάλλιβαν άν και δεν έχασε την μαύρη του ζώνη εκεί, πάντοτε βάζει μία άσπρη ζώνη όταν εξασκείται στο γκότζου. Ο Κατάνο πήρε το πρώτο του ντάν από το Σίνγκι-κάϊ, έναν μικρό και όχι πλατιά αναγνωρισμένο κλάδο του σίτο-ρούου.

"Ήμουν άρρωστος τρεις μήνες πέρσι," λέει ο Κατάνο, "και έχασα τις πρώτες εξετάσεις για το πρώτο ντάν καθώς και τρεις ολόκληρους μήνες πρακτικής. Εάν εξασκείσαι δύο φορές πιο σκληρά απ'ότι οι άλλοι, μπορείς σύντομα να τους προλάβεις. Πιστεύω να είμαι φηλότερα από το πρώτο ντάν τελειώνοντας το δεύτερο χρόνο, αλλά είναι δύσκολο να το πω σ' αυτό το στάδιο."

Ο Κατάνο γεννήθηκε στην Ταϊπέϊ (Φορμόζα) αλλά μεγάλωσε και σπούδασε στην 'Ιαπωνία. Πριν από 13 χρόνια, πήγε στη Μανάγκουα και έγινε ένας ανεξάρτητος σχεδιαστής, παντρεύτηκε και μία Νικαραγουανή και εγκαταστάθηκε εκεί.

"Αφού σπούδασα καράτε μόνος για ένα χρόνο, πήγα στη βάση αυτών που έμαθα από τον δάσκαλο μου στο σίνγκι-κάϊ, ανακάλυψα αρκετούς Νικαραγουανούς να εξασκούνται στο καράτε από βιβλία σε κανένα-δύο φεύτικα ντότζο, λίγο απ'εδώ και λίγο απ'έκει. Αυτό που είδα ήταν ότι ο κόσμος εξασκούνταν στο καράτε φοβερά έσφαλμένα αλλά με αξιοθαύμαστο ένθουσιασμό. Ο κύριος εκπαιδευτής του ντότζο ήταν μαύρη ζώνη, αλλά όταν τόν ρώτησα από πού την πήρε δεν μπόρεσε να μου απαντήσει."

"Μερικά από τα άγόρια του ντότζο άκουσαν για μένα και ήρθαν εκεί που δούλευα και μου ζήτησαν να τους διδάξω. Αλλά τους είπα ότι δεν μπορούσα να το κάνω, γιατί ήμουν και εγώ μαθητής σαν κι αυτούς. Μου είπαν τουλάχιστον να πάω να τους παρακολουθώ, και έτσι

έκανα. 'Αλλά τους λυπόμουνα γιατί ήταν τόσο πρόθυμοι αλλά και τόσο χάλια...!"

Ο 'Ιάπωνας πήγαινε τα άπογεύματα να τους παρακολουθεί προσπαθώντας να τους διορθώνει και να τους καθοδηγεί. "Αφού είχα άρξει να οργανώνω τα πράγματα λιγάκι, τα πάντα πήγαιναν καλά, μέχρι που χτύπησε ο τρομερός σεισμός. Έχασα τα πάντα, το γραφείο μου και το σπίτι μου. Η κυβέρνηση μοίραζε τροφή στον κόσμο, αλλά ήμουν ξένος, έτσι γιατί να εξοδεύανε τη τροφή τους για μένα;"

"Σκόπευα και πριν τόν σεισμό να πάω στην 'Ιαπωνία να σπουδάσω καράτε και έτσι έπωφεληθήκα τό μακρύ χρόνο ανακατασκευής της πόλης για να έρθω στην 'Ιαπωνία."

ΕΝΑ ΣΚΑΗΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάν τους άλλους σπουδαστές του κολλεγίου, ο Κατάνο παρακολουθεί τα μαθήματα προπονήσεως του Γκότζου ρύου δύο φορές τη μέρα, την Τρίτη, Τετάρτη και Παρασκευή και κάθε δεύτερη Πέμπτη. Το ένα μάθημα της ημέρας είναι μόνο για σπουδαστές του κολλεγίου και το άλλο για συνδυασμένη προπόνηση των σπουδαστών και συνηθισμένων μελών του Γκότζου ρύου.

Τα μαθήματα αρχίζουν άπαραίτητα με 40 λεπτά γυμναστικής. Πρώτα άλλαμα πάνω-κάτω και λυγίσματα των γονάτων για να "σπάσουν" τό σώμα. Αφού διασταυρώσουν τα πόδια τους δεξιά άριστερά χοροπηδώντας κάνουν διαστάσεις των ποδιών. Συστρέφουν τα δάχτυλα και τα πιέζουν αναμετάξυ τους, ενώ ταυτόχρονα πιέζουν και τις παλάμες τους για να χαλαρώσουν οι καρποί. Μετά, άνοίγουν τα πόδια τους και κουνούν τους κορμούς τους πάνω-κάτω από τη λεκάνη προτού άρχίσουν τα λακτίσματα ένα πόδι κάθε φορά. Οι καρατέκα επίσης κάνουν ζευγάρια, μπλέκουν τα πόδια τους και κάνουν ανακύνσεις - σταυρώνοντας τα μπράτσα τους και ξεπλώνοντας πίσω και μετά λυγίζοντας μπροστά ένατό φορές ή και παραπάνω. Σε μία άλλη άσκηση, ένας ξεπλώνει μπρούμυτα στο πάτωμα, και ένας άλλος κάθεται στα πόδια του.

Ο ξεπλωμένος βάζοντας τα χέρια του στη πλάτη του, ύψώνει τόν κορμό του πάνω από τό πάτωμα 20 και παραπάνω φορές, και εάν εξασθενήσει ή μουδιάσει, ο άλλος τόν βοηθάει τραβώντας τον από τό γιακά της φόρμας του. Μία από

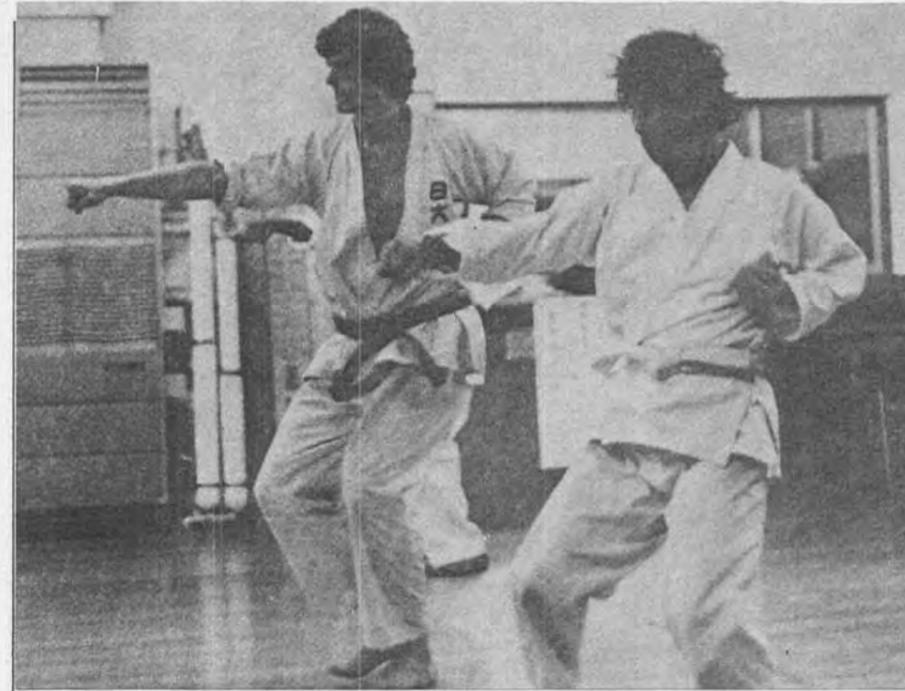
τις πιο σκληρές δοκιμασίες είναι να ξεπλώνεις στην πλάτη σου και να σηκώνεις τα πόδια σου σαρανταπέντε μοίρες επί 10 δευτερόλεπτα μετά εξήντα μοίρες 10 δευτερόλεπτα και μετά τριάντα μοίρες άλλα 10 δευτερόλεπτα και αυτό να γίνεται αρκετές φορές.

Τώρα άρχίζει η κανονική προπόνηση. Με μία μαύρη ζώνη καθοδηγητή, οι σπουδαστές έκτελούν τα βασικά, βήμα προς βήμα, κινούμενοι πάνω-κάτω στο ντότζο. Πρώτα τσουνταν-ζούκι (γροθιά στο στομάχι), μετά ντζόνταν (στο πρόσωπο) και μετά γκεντάν (στους βουβώνες). Άλλες μαύρες ζώνες πηγαίνουν ανάμεσα στις γραμμές και παρακολουθούν εάν οι έκτελεσεις είναι κανονικές. Αφού τελειώσουν οι γροθιές, άρχίζουν οι κλωτσιές-μπροστινές, πλάγιες κυκλικές και αντίστροφες. Οι διδάσκοντες καμιά φορά κάνουν τη βασική κίνηση μπροστά από ένα σπουδαστή έτσι ώστε αυτός να μπορεί να τη μιμηθεί. Οι συνδυασμένες προπονήσεις γίνονται με τα μεγαλύτερα κύου να εξασκούνται πρώτα, και μετά όταν αυτοί κάνουν διάλειμμα, οι άσπρες ζώνες καταλαμβάνουν τόν χώρο και εξασκούνται στα βασικά.

Μετά έρχονται τα κάτα, που έκτελούνται πρώτα άμαδικά, με τους σπουδαστές να σταματούν σε κάθε κίνηση για να επιτρέπουν στις μαύρες ζώνες να κάνουν τις άναγκαίες διορθώσεις. Τότε τα κάτα έκτελούνται από την άρχή προς τό τέλος χωρίς σταμάτημα, και στην περίπτωση των άσπρων ζωνών γίνεται καμιά φορά κομφούζιο τις πρώτες λίγες φορές. Άλλα γρήγορα τα πράγματα εξομαλύνονται με την επανάληψη.

Και τό μάθημα συνήθως λήγει με εξάσκηση σιάϊ, μεταξύ των μεγάλων ζωνών και των άσπρων ζωνών, με τους τελευταίους να επιτέθενται και τους πρώτους να άμύνονται. Μετά οι μεγάλες ζώνες άρχίζουν να εξασκούνται στο σιάϊ άναμεταξύ τους, με επιθέσεις και άντεπιθέσεις, σ'όλο τό χώρο του γυμναστηρίου. Μετά από είκοσι λεπτά σιάϊ, τό μάθημα τελειώνει.

Όλοι οι χαμηλότεροι βαθμοί σχηματίζουν γραμμές στο ένα τέλος του ντότζο, με τις μαύρες ζώνες στο ένα πλευρό. Καθώς κοιτάζουν τό μπροστινό τμήμα του ντότζο, μπαίνει ο δάσκαλος Γιαμαγκούτσι με τόν γιό του Γκόσι, και οι δύο άνδρες κάθονται μπροστά. Με τό παράγγελμα ενός από τις μαύρες ζώνες ύποκλίνονται στο πάτωμα για να τιμήσουν

Έπάνω: Προπόνηση των Σάλλιβαν και "Εντισον στις βασικές τεχνικές. Κάτω: Τα μαθήματα αρχίζουν με 40 λεπτά γυμναστικής. Οι διπλώσεις για τό στομάχι ξεπερνούν τις 100, οι πούς-άπς τό ίδιο κ.τ.λ. Μετά βασικές τεχνικές, στη συνέχεια κάτα, και τέλος σιάϊ (άγώνες).

τόν ιδρυτή του Γκότζου ρύου, Τσοτζούν Μιγιάγκι, του οποίου τό πορτραίτο κρέμεται στο μπροστινό μέρος του βωμού του ντότζο. "Όλοι τότε ύποκλίνονται στον "Γάτο" Γιαμαγκούτσι, ο οποίος ύποκλίνεται σε άνταπόκριση και άνακοινώνει τό πρόγραμμα της έπομένης ημέρας. Αφού φύγει, τότε όλοι ύποκλίνονται στο Γκόσι Γιαμαγκούτσι, ο οποίος επίσης κάνει μία σύντομη άνακοίνωση και άποχωρεί. Επίσης ύποκλίνεις γίνονται στον καθένα από τους δασκάλους-μαύρες ζώνες. Μετά την τελική ύποκλιση, οι σπουδαστές σηκώνονται και άρχίζουν να καθαρίζουν και να γυαλίζουν με κερι

τό πάτωμα, σημαδεύοντας έτσι τό τέλος του δίωρου μαθήματος. Τώρα είναι σχεδόν 9.30 μ.μ.

ΓΕΡΟΣ ΣΤΑ 34;

Ο Κατάνο βρίσκει ότι οι τέσσερις ώρες καθημερινής προπονήσεως, σύν δύο ώρες προπόνηση από μόνου του, είναι πολύ σκληρές γι'αυτόν, αφού δεν είναι πια τόσο νέος όσο ήταν. Τώρα στα 34 ο I,80 διοπτροφός γιαπωνέζος δουλεύει διδάσκοντας 'Ισπανικά και κάνοντας μεταφράσεις. Μερικές μέρες έχει μαθήματα πρωί

και βράδυ στο τμήμα μηχανολογίας του σχολείου ηλεκτρονικών Τσι-γιδντα στον τομέα Ουένο της πόλης.

Η Κυριακή είναι ημέρα άναπαύσεως, για τόν Κατάνο και τη γυναίκα του. "Πάμε στο πάρκο, στο σινεμά ή για μπόουλινγκ. Μερικές φορές φεύγουμε από τό τόκυο για να επισκευτούμε φίλους μας, αλλά δεν μάς πολυαρέσει γιατί έχει πολύ κίνηση και πολύ κόσμο."

"Η γυναίκα μου κάποτε πηγαίνει σε μάθημα καράτε, αλλά δεν είναι τακτική σπουδάστρια του κολλεγίου και έτσι δεν της επιτρέπεται να παρακολουθεί συνεχώς μαθήματα, αλλά όποτε τό κάνει πρέπει να πληρώνει για κείνη την ώρα που έκανε."

"Καμιά φορά έμφανίζονται μόνο πεντέξι σπουδαστές κι'έτσι έχουμε πέντε δασκάλους, όλοι μεγαλύτερα ντάν, ένα για κάθε σπουδαστή."

"Τα μαθήματα και των τριών στυλ - γουάντο, σίτο και ρέμποου-είναι σχεδόν όμοια. Μας διδάσκουν όλα την ουσία του καράτε σε σύντομο διάστημα, στο όποιο είναι δύσκολο να άπορροφηθεί. Ο καθηγητής Ταμάε πάντα εξηγεί τη διαφορά μεταξύ σούρι-τέ και νάχα-τέ. Ένας θάπρεπε να μάθει και τα δύο."

"Κρατάω σημειώσεις στα μαθήματα που πάω, έτσι θά μπόρεσω να τα πάρω μαζί μου στη Μανάγκουα όταν επιστρέψω. Θά είμαι άνάμεσα στους πρώτους που θά τελειώσουν τό διετές τμήμα."

Ο δάσκαλος Ταμάε, του ρέμποουκαν, τονίζει ότι μόνο τα βασικά και τα κάτα, αλλά επίσης και τις πρακτικές εφαρμογές του καράτε. Μερικές φορές χρησιμοποιεί ένα ραβδί για να δείχνει στους σπουδαστές πώς να άμύνονται ενάντια στο ραβδί, με τό να έκτρέπουν τα χτυπήματα και τα "καρφώματα" παραμερίζοντας τα προς τα πλάγια. "Όταν έκτελούν τα βασικά και τα κάτα έλέγχει προσωπικά τη στάση τους και τη θέση τους."

Στό τελευταίο τμήμα του μαθήματος, βάζει τους σπουδαστές να κάνουν ζευγάρια, ο ένας να επιτίθεται και ο άλλος να άμύνεται, ύποκρινόμενοι μία μάχη δράμου. Εξασκούνται στα χτυπήματα στο μίλο του 'Αδάμ, στη βάση του αυτιού και στον άρχενικό σπόνδυλο, ή γροθιές στον βουβώνα. Επίσης δείχνει πώς να ξεφεύγουν όταν κάποιος τους γραπώνει από πίσω.

Επίσης διδάσκει ότι τό νά έ-
ξορύξεις τά μάτια τοῦ ἀντιπάλου
σου δέν εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος
γιά νά τόν τυφλώσεις. Σέ μιά έ-
πίδειξη σέ ἀργό ρυθμό, δείχνει
πώς νά χτυπάς τό πίσω μέρος τοῦ
ἀντιπάλου μ' ἕνα κοφτό, ἀστραπιαί-
ο χτύπημα ὡστε νά πετάγῃ οἱ
βολβοί ἔξω ἀπό τίς κοιλότητες.
Μετά χτυποῦν μέ τή σειρά τους,
ὁ καθένας τόν σάκκο μέ τόν πήχυ
τοῦ χεριοῦ, τόν ἀγκώνα καί τή
βάση τοῦ χεριοῦ.

Ὁ Χιρονόρι Ὀτσούκα, ἰδρυ-
τής καί ἀρχηγός-ἐκπαιδευτής τοῦ
γυμνασίου, ἐφιστᾷ τήν προσο-
χή στό κρανίο, χρησιμοποιοῦντας
τόν μαυροπίνακα γιά νά ἐξηγεῖ
ἕνα δύσκολο σημεῖο. Συζητώντας
γιά ἐνέργεια, μάζα καί κίνηση,
φαίνεται ὅτι δέν διδάσκει σέ μά-
θημα φυσικῆς παρά σέ καράτε.

Ἀλλά ὁ Ὀτσούκα ἐπίσης ἐπι-
μένει στά βασικά καί στά κᾶτα,
ξοδεύοντας τό μισό τῆς περιόδου
διδασκαλίας του βάζοντας τούς
σπουδαστές του νά ἐξασκῶνται
σέ κατευθεῖαν γροθιές καί κλω-
πιές, συνδυασμούς χτυπημάτων,
μπλοκάρισμα ἐπιθέσεων καί ἀντε-
πιθέσεις, κ.τ.λ. Τώρα μεγαλύτερος
ἀπό 80 χρονῶν, ὁ δάσκαλος Ὀτσού-
κα, ξεχνιέται στίς συζητήσεις του
μέ τά γκρούπ του, ἀφιερώνοντας
περισσότερο χρόνο στή συζήτηση
παρά στήν προπόνηση.

Ὁ Τζών Σάλλιβαν, ὁ ὁποῖος
σπούδασε ὑπό τόν δάσκαλο Ὀτσού-
κα προτοῦ ἔρθε σό κολλέγιο, πα-
ραπονιέται γιά τήν ἔλειψη ὀργα-
νώσεως στό γυμνασθεῖο καί. Ὑποδει-
κνύει ὅτι δέν ὑπάρχει χόμπου
ντότζο ἀρχηγεῖο καί ἐπομένως εἶ-
ναι δύσκολο νά κἀνεῖς ἐξετάσεις
γιά φηλότερος βαθμούς.

Προπόνηση σούρι-τέ γίνεται
στό κολλέγιο Δευτέρα, ἀπό 4 ἕως
6 μ.μ. καί ξανά ἀπό 7.20 μέχρι
9.20 μ.μ., καθώς καί τά Σάββατα,
ἀπό τίς 4 ὡς τίς 6 μ.μ. Οἱ δά-
σκαλοι τῶν τριῶν στύλ διδάσκουν
ἐκ περιτροπῆς, καθένας κἀνοντας
ἕνα ἀπό τά παραπάνω δίωρα.

Ἀγγλικές καί Ἰαπωνικές
συζητήσεις γίνονται ἐπίσης τά
Σάββατα ἀπό τίς 6 ὡς τίς 7, καί
μετά ἀκολουθοῦν τάξεις γιόγκα
ἀπό τίς 7.20 ὡς τίς 9.20. Γιόγκα
εἶναι ἡ μόνη τάξη πού ὁ ἴδιος
ὁ "Γάτος" Γιαμαγκούτσι ἀναλαμ-
βάνει προσωπικά, ἄν καί ὑπηρετεῖ
καί ὡς πρόεδρος τοῦ κολλεγίου.

Παράλληλα μέ τίς κανονικές
τάξεις γιά τά μέλη τοῦ Γκόντζου
καί καί τίς κανονικές διετεῖς
τάξεις γιά μή μαῦρες ζῶνες, τό
Ἰαπωνικό κολλέγιο Καράτε-ντό,
ἐπίσης προσφέρει μιά μονοετή τάξη

γιά δασκάλους τοῦ καράτε (μά-
στερς). Γιά νά παρακολουθήσει
κἀνεῖς τίς τάξεις γιά δασκάλους
πρέπει τουλάχιστον νά εἶναι πρῶ-
το ντάν "σέ ὁποιοδήποτε ἀναγνω-
ρισμένο σύστημα καράτε". Ἐγγυ-
ημένα δέν θά ἀποφοιτήσῃ ἀπό τό
τμήμα τουλάχιστον. δύο ντάν μετά
ἀπό ἕνα χρόνο καί πιθανόν καί
τρίτο ντάν, ἐξαρτώμενος ἀπό τή
ικανότητά του καί τίς γνώσεις
πού ἀπόκτησε κατά τή διάρκεια
τῆς φοιτήσεως. Ἡ τιμή εἶναι
ἡ ἴδια μέ αὐτή τῶν συνηθισμένων
σπουδαστῶν τοῦ κολλεγίου.

Ἐνα ἀπό τά μεγαλύτερα προ-
βλήματα τοῦ "Γάτου" Γιαμαγκού-
τσι εἶναι νά ἐπεκτείνει τό κολ-
λέγιο καί νά συμπεριλάβῃ ἀρκε-
τούς σπουδαστές. Ἀφ' ὅταν ἀνοιξε
τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1973, ποτέ δέν
εἶχε περισσότερους ἀπό 10 καρα-
τεκά ξένους, ἐκτός ἀπό ἕνα
εἰδικό καλοκαιρινό τμήμα μέ 18
καρατέκα ἀπό τήν Νότια Ἀφρική.
Μόνο ἕνας ἀπό τούς ξένους σπου-
δαστές εἶχε ἀκουστά γιά τό κολ-
λέγιο προτοῦ πατήσῃ τό πόδι
του στό Τόκυο, ἀλλά λαμβάνονται
τώρα μέτρα γιά νά διορθωθεῖ ἡ
κατάσταση, συμπεριλαμβανομένης
καί τῆς ἀποστολῆς διαφημιστικῶν
πρόστερς στά διάφορα γκόντζου καί
ντότζο, σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ὅσο προχωροῦν οἱ διάφορες
τάξεις, ὄλο καί πιό δύσκολο γί-
νεται ἡ ἐξερχομένη μεταξύ τῶν
τμημάτων ἐκεῖνα γιά δασκάλους
καί ἐκπαιδευτές ἀπό τά τμήματα
γιά ἀπλούς σπουδαστές. Τά δι-
δάκτρα εἶναι τά ἴδια, καί ἡ ρου-
τίνα προπονήσεως πάλι ἡ ἴδια.
Καί, φυσικά, οἱ τάξεις τοῦ γκόντ-
ζου ὑπερτεροῦν αὐτῶν τῶν σούρι-
τε. Ἐπί πλέον, ἐμφανῶς δέν γί-
νονται καθόλου μαθήματα σίτο κἀν
πιθανῶς ἐπειδή οἱ δάσκαλοι Για-
μαγκούτσι καί Νακαγιαμά δέν
μύδρεσαν νά βρεθοῦν ἀπό κοντά
κατά τήν ἰδρυση τοῦ κολλεγίου.

Ἐπίσης ὑπάρχουν καί προβλή-
ματα δασκάλων. Τόν περισσότερο
καίρῳ ἀπό τόν Μάιο καί Ἰούνιο,
ὁ δάσκαλος Ἰβάτα τοῦ σίτο ρύου
εἶναι φοβερά ἀπασχολημένος μέ
τήν οἰκογενειακή του ἐπιχείρηση
τσαγιού, τόσο ὡστε νά εἶναι ἄ-
δύνατο νά διδάξῃ στό κολλέγιο
τήν ἐποχή ἐκεῖνη.

Ὅσον ἀφορᾷ στήν ἴδια τή
ζωή στό κολλέγιο, ὑπάρχουν ὀκτώ
κοιτῶνες διαθέσιμοι ἀλλά οὔτε
ὑπάρχουν τραπεζαρίες οὔτε καθό-
λου συναδελφική ζωή ὅπως σ' ἕνα
κοιτῶνα κοινοῦ κολλεγίου. Μερι-
κοί ἀπό τούς ξένους σπουδαστές
ζοῦν μέσα, ἄλλοι ἔξω ἀπό τό κολ-
λέγιο. Ὅλοι οἱ Ἰαπωνέζοι σπου-

δαστές ζοῦν ἐκτός τοῦ κολλεγίου.
Οἱ δύο Ἰνδονήσιοι, ὁ Ρόμπας
Τζάντζε καί ὁ Σίμπολον Ἐντυσον,
ζοῦν μαζί στόν κοιτῶνα. Ὁ Ἐν-
τυσον, ἕνας εἰκοσιεπτάχρονος ἀπό
τήν Σουμάτρα, πρῶτο ντάν, ἦρθε
στήν Ἰαπωνία πρῖν τρία χρόνια,
γιά νά παρακολουθήσῃ τό πρῶτο
παγκόσμιο πρωτάθλημα στό Τόκυο
καί ἀπό τότε ἐμεινε ἐκεῖ.

"Μοῦ ἀρέσει τό κολλέγιο πά-
ρα πολύ," λέει ὁ Ἐντυσον, "καί
νομίζω ὅτι αὐτό εἶναι τό καλύ-
τερο σύστημα στήν Ἰαπωνία." Ἀν
καί σπουδάζω σίτο ρύου καί τ' ἄλ-
λα στύλ, εἶναι δύσκολο ἐπειδή
ὑπάρχουν διαφορετικές στάσεις
καί κᾶτα. Μέ κἀνον καί τά χᾶνω
πολλές φορές."

Ὁ Ἐντυσον πολλές φορές
πάει καί σ' ἄλλα ντότζο ἀλλά μόνο
γιά νά παρακολουθεῖ. Πάει συχνά
στό ντότζο τοῦ Μάξ Ὀγιαμά γιά
κνοκουσίν καράτε στόν τομέα Ἰ-
κεμποκουόρο τοῦ Τόκυο. "Ὅταν
ἐπιστρέψω στή Σουμάτρα θά ἀνοι-
ξω γυμναστήριο γιά νά διδάσκω
γκόντζου."

Τίς Κυριακές αὐτός καί ὁ
Τζάντζε ξεκουράζονται καί προτι-
μοῦν νά μὴν κἀνον τίποτε. Ἀλλά
ὁ Τζάντζε εἶναι ἰκανός στό Πίγκ-
πόγκ στό μπάντμιτον καί στό τέν-
νις καί ἀπολαμβάνει νά παίξει
τέτοια παιχνίδια. Πολλές φορές
παίζουν ποδόσφαιρο, ἡ κολυμποῦν
ὅταν ζεσταίνει ἡ παίζουν μπέτζ-
μπῶλ. Ὁ Ἐντυσον συχνά δέν παρα-
κολουθεῖ τά μαθήματα τοῦ Κομποῦ-
ντο ἐπειδή ὅπως λέει "εἶμαι τε-
λείως ἀπορροφημένος ἀπό τό καρά-
τε." Ὁ Τζών Σάλλιβαν αἰσθάνεται
σχεδόν τό ἴδιο, "τά πάντα εἶναι
καράτε καί ὕπνος."

Ἴσως τό πιό χτυπητό πράγμα
σ' ἕνα ξένο ἀπ' ὀτιδήποτε ἄλλο
εἶναι, ὅτι ἡ μιά δωδεκάδα ἡ πα-
ραπάνω σπουδαστές τοῦ κολλεγίου
εἶναι ἐνθουσιασμένοι μ' αὐτό. Ὁ
Σάλλιβαν τό θέτει τόσο καλά ὅσο
ὁποιοσδήποτε ἄλλος, ὅταν λέει,
"Ἐάν κοιτάξῃς τό κολλέγιο ὅπως
εἶναι - ὄλα τά στύλ συγκεντρωμέ-
να - εἶναι νομίζω μεγάλη ἰδέα.
Νομίζω ὅτι εἶναι ὅτι θά ἔπρεπε
νά κἀνει ὁ κόσμος - νά διαλέγῃ
τό καλύτερο μέρος ἀπό τό κᾶθε
στύλ. Εἶναι ἀκριβῶς ὅτι κἀνομε
ἐγώ καί οἱ ὑπόλοιποι ἐδῶ πέρα.
Δέν νομίζω ὅτι ὑπάρχει ἄλλο πα-
ρόμοιο ντότζο σέ ὄλο τόν κόσμο."

Ἄντυ Ἄνταμς
BLACK BELT 1970
Μετάφραση: Κώστας Κόττας
Θύμιος Περσιδης

ἀνοιχτή

συστημένη ἐπιστολή πρὸς:

τὴν Γ. Γ. Ἀθλητισμοῦ
τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας
τὸ Ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως
τὸ Κέντρο Ἀλλοδαπῶν
τὸ ΣΤ' Τελωνεῖο Κερασινοῦ
τὸ Ἰνστιτοῦτο ΚΑταναλωτῶν
τὸν Σύλλογο Φαρμακοποιῶν Ἀθηνῶν
τίς ΕΡΤ καί YENEΔ
ὄλες τίς Ἀθηναϊκές Ἐφημερίδες
καί κᾶθε ἐνδιαφερόμενο

Ἀπό τόν Θύμιο Περσιδῆ
Ἡλ/γο-Μηχ/γο τοῦ ΕΜΠ
καί ἐκδότῃ αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ

Ἀθήνα, 5 Ὀκτωβρίου 1979

ζικου μοναστηριοῦ. Παρουσιαζόταν ὡς GRAND MASTER
("μεγάλος δάσκαλος") στίς πολεμικές τέχνες, δηλ.
στίς τέχνες τοῦ τζούντο, τοῦ καράτε, τοῦ κούνγκ-
φού κτλ. μέ διπλώματα ἀπ' ὄλο τόν κόσμο. Γιά νά
πέσει τό ἀναγνωστικό κοινό γιά αὐτά του τά προ-
σόντα εἶχε τυπώσει στό βιβλίο του αὐτό δεκάδες δι-
πλωμάτων καί φωτογραφιῶν.

Χωρίς νά γνωρίζω ἢ νά ἔχω δεῖ αὐτόν τόν ἄν-
θρωπο καί μόνο ἀπό τίς χτυπητά ἀστεῖες ἀνακρίβει-
ες καί ὑπερβολές του (εἶναι 32 χρονῶν μέ προσόντα
ἀνθρώπου 1000 χρονῶν, τά διπλώματά του εἶχαν λάθη
ἡμερομηνιῶν, ὀρθογραφικά, προελεύσεως, μεταφράσε-
ων κτλ.) σατύρισα τούς ἰσχυρισμούς του μέ ἕνα χι-
ουμοριστικό ἀρθρο στό τεῦχος 6 τοῦ περιοδικοῦ μου
(ΑΠΡ '78). Δύο ἡμέρες μετά τήν κυκλοφορία αὐτοῦ
τοῦ τεύχους μου πῆρα 3-4 τηλεφωνήματα ἀπό κάποιον
Λιβανέζο καί ἀπό μαθητές τοῦ Ἐλ Κούρου πού
εἶπαν "θά σοῦ κόψουμε τό λαιμό ἄν ξαναγράψῃς γιά
τόν Μάστερ".

Μετά ἀπό λίγες μέρες (μέσα Ἀπριλίου 1978)
κυκλοφόρησε τό πρῶτο τεῦχος ἐνός μηνιαίου περιο-
δικοῦ μέ τίτλο "Γίν-Γιάνγκ" μέ ἐκδότῃ τήν "Φωτει-
νή Γιώτη καί ΣΙΑ ΟΕ", Μουσῶν 25-27, Παλιό Φάληρο.
Ἀπό ὅ,τι ἔμαθα ἡ κ. Φωτεινή Γιώτη εἶναι ΦΑΡΜΑΚΟ-
ΠΟΙΟΣ ΚΑΙ "ΔΟΚΤΩΡ" (Ἄνλου Ἀλεξάνδρου 23, Π.Φά-
ληρο) τοῦ νέου αὐτοῦ περιοδικοῦ ἰδρυτῆς καί
συντάκτης ἦταν ὁ "δὸκτωρ" Ἐλ Κούρου, ἐνῶ ΔΕΝ ΕΧΕΙ
ΑΔΕΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ στήν Ἑλλάδα. Τό περιοδικό αὐτό

παρουσιάζει θέματα Άθλητικά (τζούντο-καράτε) και θέματα Παραψυχολογίας και Άστρολογίας (;). Είναι μία μηνιαία έκδοση με σκοπό να προσελκύσει μαθητές στο Κέντρο Πολεμικών Τεχνών και Άσιατικής Φιλοσοφίας (Δημητρακοπούλου 82, Καλλιθέα, Άθήνα), όπου διδάσκει ο Ίδιος ο Έλ Κούρου (ένώ ΔΕΝ έχει άδεια εργασίας στην Ελλάδα) καθώς και στο δίκτυο σχολών "μαθητών του" που δημιουργήσε πουλώντας διπλώματα σε ΟΛΗ την Ελλάδα, πράγμα που ήταν και η τελική μορφή της επιχειρήσεως που "ήθελε να στήσει". Το περιοδικό "Γίν-Γιάνγκ" παρουσίαζε τον Έλ Κούρου ως "δόκτωρα", την Φωτεινή Γιώτη ως "δοκτωρέσσα" και τους συνεργάτες τους ως "μάστερς" των πολεμικών τεχνών με διάφορα διπλώματά τους.

Ήταν φανερό ότι ο Έλ Κούρου και οι συνεργάτες του προσπαθούσαν να εγκαταστήσουν στον ελληνικό χώρο την εξέχου επιχείρηση: Νά δημιουργήσουν μία "μεγάλη, κεντρική προσωπικότητα", τον "μεγάλο μάστερ", ή οποία θεωρούμενη ως ύψηλο πρόσωπο στις επιστήμες και στις πολεμικές τέχνες θα μπορούσε να υπογράψει διπλώματα (τυπωμένα πλέον στην Ελλάδα) και να τα άπονέμει "μεγαλοπρεπώς" στους μαθητές του δικτύου σχολών που θα είχαν δημιουργήσει σε όλη την Ελλάδα οι πάνω από σαράντα πρώτοι "τυχεροί" δάσκαλοι (άπειυθείας μαθητές του "μεγάλου μάστερ"). Υπάρχουν μαρτυρίες και αποδείξεις πως τέτοια διπλώματα ήδη έχουν πουληθεί σε άφειεις από 800 δρχ. μέχρι 5.000 δρχ.

Τότε, οι συνεργάτες μου και εγώ διαπιστώσαμε ότι τα άγνά και γνήσια άθληματα τζούντο, καράτε κτλ. καθώς και όσκι άσχολούνται με αυτά σε όλη την Ελλάδα κινδύνευαν από μία άναληθή και επικίνδυνη είδησεογραφία. Όπως ήταν, λοιπόν, καθήκον μας ΚΑΝΑΜΕ ΕΡΕΥΝΑ, με τη βοήθεια του άνταποκριτή μας στο Τόκυο Γεράσιμου Άρτινοϋ, ή όποια άποκάλυψε ότι:

- 1.- Άιαπωνικά διπλώματα τζούντο και καράτε άμεσου συνεργάτη του Έλ Κούρου είναι ΠΛΑΣΤΑ.
- 2.- Ό Ίδιος ο Έλ Κούρου είναι ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΓΝΩΣΤΟΣ σε όλες τις έπίσημες Άιαπωνικές Όμοσπονδίες Πολεμικών Τεχνών, που ύπάγονται στο Υπουργείο Παιδείας της Άιαπωνίας.
- 3.- Τά διδακτορικά του διπλώματα από "Πανεπιστήμια" της Άμερικης μπορεί να τά πάρει ό όποιοσδήποτε έναντι 50-100 δολλαρίων, και τά "Πανεπιστήμια" αυτά είναι ΑΝΥΠΑΡΚΤΑ στους καταλόγους των άνωτέρων και άνωτάτων εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων των ΗΠΑ (έχω γραπτές βεβαιώσεις της Άμερικανικής Πρεσβείας).

Τά άποτελέσματα αυτής της έρευνας τά δημοσιεύσαμε στα τεύχη μας 7, 8 και 9 (Μαΐου, Ίουλίου και Ίουλίου '78).

Μετά από αυτές τις άποκαλύψεις μας ό "δόκτωρ" είχε τό θράσος να μάς μηνύσει (τόν Γεράσιμο Άρτινό και έμένα). Συγχρόνως, μαθητές του μου τηλεφώνουσαν και με άπειλοϋσαν, ένώ άλλοι ήρθαν οι Ίδιοι στο γραφείο μου για τον Ίδιο σκοπό. Στη συνέχεια άρχισε να με έξυβρίζει και να με συκοφαντεί από τις σελίδες του περιοδικού του.

Στις 18 Μαΐου 1979 έγινε ή έκδίκαση της μήνυσεως του έναντιόν μου (και του Γ. Άρτινοϋ) και τό Πλημμελειοδικείο μάς καταδίκασε για έξύβριση διά του τύπου σε 4 μήνες φυλακή. Μετά από έφεση μου ή Ίδια ύπόθεση έκδικάζεται στο Δ' Τριμελές Έφετείο στις 2 Νοεμβρίου 1979.

Στις 12 Ίουλίου 1979 ό Έλ Κούρου, ή Φωτεινή Γιώτη και ό Δημ. Άθανασίου (τραπεζικός και άρθρογράφος του "Γίν-Γιάνγκ") καταδικάστηκαν μετά από μήνυσή μου, για έξύβριση διά του τύπου σε 5 μήνες και 20 ήμέρες φυλακή ό καθένας.

Στις 28 Σεπτεμβρίου 1979 καταδικάστηκαν ό Έλ Κούρου και ή Φωτεινή Γιώτη για έξύβριση διά του τύπου σε 3 μήνες και 15 ήμέρες ό καθένας, μετά από 2η μήνυση δική μου.

Στόν άνακριτή έξετάζονται αυτές τις ήμέρες οι μάρτυρες για την 3η δική μου μήνυση έναντιόν Έλ Κούρου, Φωτεινής Γιώτη και Διονύσιου Πατεράκη (άρθρογράφος, ό όποιος, όπως πάντα προβάλλεται σαν άπόδειξη για την "ύψηλή προσωπικότητα" του Έλ Κούρου από τον δικηγόρο του, έχει προσληφθεί από την Άστυνομία Πειραιώς ως εκπαιδευτής άυτόαμυνας έπιδεικνύοντας δίπλωμα καράτε, που του έδωσε ό "μεγάλος μάστερ" Έλ Κούρου).

Στην τάλαιπωρία μου αυτή των είκοσι μηνών άναζητούσα άρμόδιο κρατικό όργανο να άναλάβει την εϋθύνη και να ΕΛΕΓΞΕΙ κατά την άρμοδιότητά του όλα άνεξαίρετα τά διπλώματα και όλους τους ίσχυρισμούς του Έλ Κούρου, της Φωτεινής Γιώτης και των συνεργατών τους, ώστε να δοθεί μία τελεσίδικη λύση σ' αυτή την κατάσταση. Μέχρι σήμερα δέν έχω βρεί.

Θά πρέπει να ύπάρχει κάποιο κρατικό όργανο που να πρέπει και να μπορεί να έλέγξει ΟΛΑ τά διπλώματα άυτοϋ του άνθρώπου, ώστε, αν είναι άναληθή να τον σταματήσει. Για άλλη μία φορά τονίζω πως τά διπλώματά του ή είναι "κατασκευασμένα" από τον Ίδιο ή μπορεί να τά άγοράσει ό όποιοσδήποτε ή προέρχονται από μη άναγνωρισμένα "σωματεία", "πανεπιστήμια", κτλ., και κατά συνέπεια τά από τον Ίδιο ύπογεγραμμένα διπλώματα των "μαθητών" του, που ήδη έχουν άνοίξει σχολές ή τά χρησιμοποιούν έπαγγελματικά, είναι ΑΧΡΗΣΤΑ χαρτιά.

Δυστυχώς, ό τρόπος, με τον όποιο έφτασε ή ύπόθεση στα δικαστήρια δέν είναι ό ένδεδειγμένος για να άποκαλυφθεί ή άλήθεια για τον ΚΙΝΔΥΝΟ ΠΟΥ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ από τις δραστηριότητες των διαφόρων ΔΗΘΕΝ "μάστερς". "Αν οι συνεργάτες μου και εγώ παραιτηθούμε από αυτή την προσπάθεια που μάς έχει καταταλαιπωρήσει, ποιός θά άναλάβει τον έλεγχο των διαφόρων Έλ Κούρη, στην Ελλάδα;

Έσας, ή κατάσταση αυτή σας άφήνει άδιάφορους;

Ξαναρωτώ, γιατί αν είναι έτσι, τότε να άδιαφορήσουμε και έμεϊς.

ΕΣΑΣ, Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΑΥΤΗ ΣΑΣ ΑΦΗΝΕΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ;

Μέ τιμή και εκτίμηση

Όμιος Περισίδης

Ένα λάκτισμα ... τάνγκ-σοϋ-ντό

Τό Τάνγκ-Σοϋ-Ντό ζει
και ... λακτίζει

Υπάρχει μία φήμη μεταξύ των περισσότερων πολεμικών άθλητών ότι δηλ. ή έμφάνιση του τάεκβον-ντό τό 1963 παραμέρισε όλα τά προηγούμενα είδη του Κορεάτικου καράτε - τό τσάνγκ-μού-κβάν, τό τσουνγκ ντό κβάν, τό τζί-ντό-κβάν, τό μού-ντάκ-κβάν, τό ο-ντό-κβάν και τό σόνγκ-μού-κβάν. Άντίθετα, όμως, μία ύπαρκτή και συνεχώς άξαναόμενη ομάδα από καρατέκα έπιμένουν ότι τό Τάνγκ-σοϋ-ντό Μού ντάκ κβάν είναι μία από τις λίγες Κορεάτικες τέχνες που μένουν πιστές στην άρχαία παράδοση.

Ό Τζέονγκ Σούκ Λη, 34 χρονών, είναι μέλος της ένωσης διευθυντών της Άμερικανικής Όργανώσεως Τάνγκ-Σοϋ-Ντό Μού Ντάκ Κβάν, λέει:

"Τό Τάεκβον-ντό είναι ένα μοντέρνο, διεθνές σπόρ. Ένώ τό τάνγκ-σοϋ-ντό είναι μία άληθινά πολεμική τέχνη."

Συμπληρώνοντας ότι τά στυλ και των δύο πειθαρχιών είναι βασικά τά Ίδια, ό Λη συνέχισε ότι επειδή τό Τάνγκ σοϋ ντό είναι καθαρά μία τέχνη άυτόαμυνας, γι' αυτό είναι πιο κοντά στη παράδοση.

"Σε μία πολεμική τέχνη", είπε, "δέν είναι σπουδαίο ποιός είναι νικητής και ποιός ήττημένος. Η πολεμική τέχνη έχει μία παράδοση που δέν ύπάρχει στα σπόρ. Γι' αυτό τό λόγο, πιστεύω ότι τό Τάνγκ-σοϋ-ντό ένσωματώνει περισσότερα πράγματα από τό Τάεκβον-ντό."

Ό μεγάλος δάσκαλος Χβάν Κη, ιδρυτής του Μοϋ-ντάκ-κβάν και πρόεδρος της Όμοσπονδίας Τάνγκ-σοϋ-ντό Μοϋ-ντάκ-κβάν, έχει δάξει με πίστη σε όλη του τη ζωή πως τό Τάνγκ-σοϋ-ντό έχει σκοπό τη βελτίωση του χαρακτήρα του άτόμου και όχι την χρήση της ίσχύος του επί των συνανθρώπων του.

διεθνές σπόρ, και κανένας κανονισμός άγώνος δέν θά ταίριαζε σ' ένα μέλος της Όργανώσεως Τάνγκ Σοϋ Ντό Μού Ντάκ Κβάν."

"Και οι δύο όργανώσεις άσχολούνται με τά δικά τους," είπε ό Λη για την πιθανότητα των δύο όργανισμών κάποτε να ένωθούν για τό ήθικό συμφέρον και των δύο.

Ό Λη συνέχισε λέγοντας ότι θέλει να τονίσει ότι ή όργάνωση δέν ένδιαφέρεται να δημιουργήσει έχθρες μεταξύ των διαφόρων ομάδων πολεμικών τεχνών.

"Ελπίζουμε να δημιουργήσουμε φιλικές σχέσεις με όλους τους άθλητές πολεμικών τεχνών παντού," είπε. "Αυτό άκολουθεί μία βασική άρχή του τάνγκ σοϋ ντό "να σκέφτεσαι, να νοιώθεις και να μιλάς θετικά σ' όλες τις φάσεις της ζωής σου."

Μέχρι την είσοδο της 'Οργάνωσης Τάνγκ Σού Ντό στην 'Αμερική τó 1975, ή φιλική επαφή που υπήρχε από διάφορα μέλη απέδωσε θετικά. Οί μαύρες ζώνες, παραδείγματός χάρη, αύξηθηκαν από 100 σε περισσότερους από 2.500 και ή παγκόσμια συμμετοχή αύξηθηκε σε 10.000 κάθε χρόνο.

"Μέχρι τó τέλος αυτής της δεκαετίας," ό Λή είπε, "μέ δικές μας εκτιμήσεις αυτή ή συμμετοχή θά αύξηθει πολλές φορές."

Βασικά, ή 'Αμερικάνικη 'Οργάνωση Τάνγκ Σού Ντό Μού Ντάκ Κβάν άρχισε τó Σεπτέμβριο τού 1974.

Ό Μεγάλος δάσκαλος τού Τάνγκ Σού Ντό ό Χουάνγκ Κή ζήτησε από ένα ήλικιωμένο δάσκαλο νά οργανώσει μιά συνάντηση τών κατόχων μαύρης ζώνης για νά συζητήσουν τή δημιουργία της οργανώσεως.

Η συνάντηση έγινε στό Ουέρινγκτον, στό Νιού Τζέρσεϊ και ήταν παρόντες 100 κάτοχοι μαύρης ζώνης στό Τάνγκ Σού Ντό. 'Εκλέχτηκε κάποιος πού θά έγραφε τά πρακτικά της ιδρύσεως και ό όποιος θά οργανώνε εκλογές για τó πρώτο γκρούπ διευθυντών.

"Όταν συναντηθήκαμε όλοι μαζί," είπε ό Λή, "πολλοί είχαν διαφορετικές γνώμες για τó τί πρέπει νά γίνει. Καί μετά αποφασίσαμε νά δημιουργήσουμε τήν οργανώση."

Η διαδικασία ιδρύσεως της οργανώσεως ήταν σχετικά άπλη.

Τόν Μάϊο τού 1975 στό Κλάρκ στό Νιού Τζέρσεϊ έγινε ή τελική συζήτηση. Έγιναν εκλογές και εκλέχτηκε τó πρώτο γκρούπ διευθυντών.

Αποφασίστηκε νά αλλάξει τó χρώμα της ζώνης από μαύρο σε μπλέ σκούρο. Τό μαύρο στη Κορέα σχετίζονταν με τόν θάνατο και τó τέλος τών πραγμάτων. Τό μπλέ σκούρο έχει σχέση με τήν δημιουργία και τήν φυχική πληρότητα.

Ό Χουάνγκ Κή φορούσε μπλέ ζώνη συνέχισα.

"Τό μπλέ σκούρο είναι ένα από τά χρώματα τού συμβόλου γίν-γιάνγκ," είπε ό Λή. "Τό μπλέ είναι τó γίν."

Έχει σχέση με τήν παθητικότητα, τήν άμυντικότητα, τήν θηλυκή αρχή και τήν σκέψη ότι ή έσωτερική έμπειρία, στην αρχή τού γιάνγκ.

"Αυτό δέν σημαίνει ότι καλλιεργούμε τήν θηλυκότητα ή ότι είμαστε αδύναμοι. Σημαίνει ότι προσπαθούμε νά αναπτύξουμε τέτοιες σκέψεις στους έαυτούς μας ώστε νά μή φάχνουν για επιθετικές και βίαιες λύσεις στό προβλήματα."

Συνδυάζοντας τά στοιχεία τού γίν-γιάνγκ, μπορεί κάποιος νά πει ότι τó Τάνγκ Σού Ντό Μού Ντάκ

Κβάν είναι ή τέχνη και ή σχολή τού νά σταματάς ή νά προβλέπεις τήν μάχη και νά συνδυάζεις και τά δύο στό έξω κόσμο και μέσα σου.

Λέγοντας ότι ή λέξη "μού" μεταφράζεται σαν "πολεμικός, στρατιωτικός, μαχητικός" ό Λή συνέχισε ότι κυριολεκτικά σημαίνει άκριβώς τó αντίθετο. Ό Κινέζικος χαρακτήρας για τó "μού" αποτελείται από δύο στοιχεία, είπε, συνεχίζοντας ότι τó πρώτο μέρος σημαίνει "μάχη, συμπλοκή κ.τ.λ." τó δεύτερο μέρος σημαίνει "σταμάτα" ή "πρόβλεπε".

"Στήν πραγματικότητα, είναι τó σημάδι πού βλέπει κανείς στους δρόμους, τó στόπ, σ'όλη τήν 'Ανατολή," είπε ό Λή. "Έν τούτοις, τó "μού" σημαίνει νά σταματάς τή συμπλοκή ή νά προλαβαίνεις τή μάχη".

Είναι μιά δήλωση πού φαίνεται νά έχει μεγάλη σημασία για τόν Λή. Η επίμονη προσήλωσή του σ'αυτό, στόν Μεγάλο δάσκαλο Χουάνγκ Κή και σε κάθε τι πού είναι παραδοσιακό στην πολεμική τέχνη, μπορεί νά κατανοηθεί καλύτερα αν μάθουμε πόσο τόν άλλαξε σαν νεαρό.

Στό τέλος τού Κορεάτικου Πολέμου στό μέσα τού 1953, ό Λή ήταν ένα χρόνο μαθητής τού Μεγάλου δασκάλου. Ήταν μόνο 7 χρονών όταν άρχισε νά ασχολείται με τó Τάνγκ Σού Ντό στό λιμάνι τού Πού-Σάν, δεύτερη μεγαλύτερη πόλη στην Κορέα.

"Η ζωή μου ήταν σκληρή," είπε. "Ποτέ δέν σκεπτόμουνά τó μέλλον γιατί ήμουν σαν όρφανό. Άμέσως μετά τόν πόλεμο, ό πατέρας μου είχε πάει στην 'Αμερική για νά σπουδάσει. Καί ένα χρόνο άργότερα, ή μητέρα μου πέθανε. Τότε πήγα νά ζήσω με τόν θεϊό μου."

Επειδή είχε προσωπικά προβλήματα έφυγε από τόν θεϊό του και άρχισε νά περιπλανάται στην μεγάλη πόλη μόνος του.

Τόν ρωτήσαμε πώς έζησε και έκεϊνος επανέλαβε τήν ερώτηση:

"Πώς ζεις; Ζεις. Τί κάνεις; Περνάς από τή γωνία τού σουπερ μάρκετ. Αύτά ήταν άμέσως μετά τόν Κορεάτικο Πόλεμο, και οι άνθρωποι ήταν κακοί λόγω έλλείψεως τροφής. Τά πάντα καταστράφηκαν. Ήμουν νέος. Πεινούσα. Καί έζησα έτσι για λίγο."

Έσο ήσουν κακός;

"Ναί, βέβαια," είπε. "Η ζωή δέν ήταν εύκολη. Μπορεί νά μην είχες πού νά κοιμηθείς τó βράδυ, έτσι έπρεπε νά βρείς ένα γκρεμισμένο κτίριο νά μείνεις."

Μετά 4 χρόνια τόν βρήκε ό θεϊός του.

Ό Τσεόνγκ Σούκ Λή σπάει με ένα ξύλο δύο μέτρα σε ύψος πάνω από δύο μέτρα σε επίδειξη πού έγινε τó 1974 στό Πανεπιστήμιο της Πολιτείας 'Αϊόουα τών ΗΠΑ.

"Ήρθε φάχνοντάς με," είπε ό Λή, πού συνέχισε ότι ήταν χαρούμενος πού τόν βρήκε.

"Μερικές φορές μαθαίνουμε από τήν έμπειρία," είπε. "Ήμουν ικανός νά μάθω απ'αυτή τήν περίοδο της ζωής μου και μετά νά τήν ξεχάσω. Δέν άφησε σημάδι στην προσωπικότητά μου."

"Ό πατέρας μου με πίεσε νά πάω σχολείο μόλις έφτασα στην 'Αμερική," είπε ό Λή. "Ήταν φιλοδοξία του νά γίνω γιατρός. Καί έπειδή νοιώθω σεβασμό για τόν πατέρα μου - αυτό είναι ανατολική παράδοση - αποφάσισε εκείνος για μένα."

Ό Λή γράφτηκε στό Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον. Άλλά αφού τελείωσε έγκατέλειψε και τó σχολείο και τó σπίτι τού πατέρα του επειδή διαφωνούσαν για τήν μόρφωσή του.

"Οί φίλοι μου δέν ήταν χαρούμενοι," είπε. "Είχαν τίς δικές τους ιδέες, και ίσως δέν κατάλαβαν τί είναι οι πολεμικές τέχνες."

Ό Λή γύρισε για νά διδάξει Τάνγκ Σού Ντό και σωματική άγωγή στό κολλέγιο Γκρήν Ρίβερ. Άρχισε νά διδάσκει στην άκαδημία της άστυνομίας.

"Επειδή δέν είχαμε πολύ καιρό," είπε "προσπαθούσαμε νά μάθουμε όσο τó δυνατόν πιό πολλά. Άλλά θέλει πολύ προπόνηση για νά μάθεις, και είχαμε διαθέσιμες μόνο ΙΙ ή Ι2 βδομάδες."

Κατάλαβα ότι αυτοί οι άντρες πού ήταν στην άκαδημία νόμιζαν ότι είχαν μάθει όλα όσα ήταν νά μάθουν. Άλλά συγκέντρωναν περισσότερο τήν επίδεξιότητά τους στό όπλα παρά στις πολεμικές τέχνες."

Όταν ό Λή έφυγε από τήν Πολιτεία 'Ιντάχο, πήγε σε πολλά άλλα μέρη στη Δύση πριν έγκατασταθεί πριν 3 χρόνια στην Σάντα Μπάρμπαρα, στην Καλιφόρνια - 2 ώρες βόρεια από τó Λος Άντζελες.

Στή σχολή του στό Μού Ντάκ Κβάν, οι τάξεις τού Λή είχαν περισσότερους από 100 μαθητές από διαφορετικές χώρες, περιλαμβανομένης της 'Ελλάδας και άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, της 'Ιαπωνίας, της Κορέας, τού Μεξικού, τών Φιλιππίνων, της Σαουδικής 'Αραβίας και της Νότιας 'Αμερικής. Καί αν και δέν έχει άκόμα καμιά μπλέ ζώνη στην σχολή του στην Σάντα Μπάρμπαρα, μιά μπλέ ζώνη από τούς μαθητές του διευθύνει μιά από τίς προηγούμενες σχολές του στό Ποκατέλλο, στην 'Ιντάχο.

Ήταν τó άνοιγμα και ή επίχειρηση στην σχολή Ποκατέλλο, είπε ό Λή, πού τόν έκαναν νά συνειδητοποιήσει τήν αξία τών Κορεάτικων

πολεμικών τεχνών και τή δυνατή έμφαση πού πρέπει νά δοθεί στην πειθαρχία και τήν άντοχή στό χτυπήματα. Δέν ήταν σε θέση νά διατηρήσει ένα διαμέρισμα, έτσι κοιμόταν στό πάτωμα της σχολής του πού δέν είχε θέρμανση τόν παγωμένο χειμώνα της 'Ιντάχο.

"Οί άνθρωποι μπορούν νά ξεπεράσουν τίς δυσκολίες όλων τών ειδών, αν πάρουν μαθήματα πειθαρχίας και άντοχής," είπε. "Άλλά πολλοί 'Αμερικάνοι δέν έμαθαν ή δέν άνεπτυξαν αυτή τήν πειθαρχία λόγω της άνεσεως ζωής στην 'Αμερική. Θέλουν νά μάθουν 'Αμερικάνικο καράτε και έτσι δέν άναμειγνύονται με παραδόσεις. Άλλά αυτό δέν είναι μιά γνήσια πολεμική τέχνη."

Στή σχολή του στην Σάντα Μπάρμπαρα, ό Λή άπαιτεί μιά άυστηρή παρακολούθηση 4 ήμερών τήν έβδομάδα, με εξαίρεσεις σε μερικές ειδικές περιστάσεις μόνο. Οί μαθητές του, όμως, είναι σίγουροι ότι ό άύταρχικός του τρόπος κρύβει μιά μεγάλη καρδιά.

"Τά προηγούμενα Χριστούγεννα με πέταξε έξω από τή σχολή για τρεις μήνες γιατί ήξερε ότι δέν μπορούσα νά συνδυάσω τά πανεπιστημιακά μου μαθήματα με τήν 4ωρη προπόνηση," είπε ό Τόν Ζίμμερ, πού διαβάσει για ντοκτορά. "Ήξερε ότι δέν μπορούσα νά πάρω τέτοια άπόφαση, έτσι τήν πήρε αυτός για μένα. Μετά δύο βδομάδες μου τηλεφώνησε και με κάλεσε σε δείπνο, και μου έδωσε 100 δολάρια για νά περάσω αυτές τίς κρίσιμες μέρες."

Η γυναίκα τού Λή, ή Ντέμπυ, μιά όμορφη καστανή πού παντρεύτηκε πριν 4 χρόνια, έλεγε για τίς παρατηρήσεις τού άντρα της στους μαθητές:

"Υπήρχαν έποχές πού μάς έλειπαν πράγματα από τó σπίτι έπειδή βοηθούσε άνθρωπους πού άγαπούσε." Η κυρία Λή είπε ότι ή 'Οργάνωση Μού Ντάκ Κβάν εξέλεξε τόν άντρα της στό 30 του χρόνια έναν από τούς 30 διευθυντές άνάμεσα από 2.500 μέλη.

"Στήν πρώτη συνάντηση πολλά μέλη συζητούσαν για θέματα οργανώσεως," είπε, συνεχίζοντας ότι ό άντρας της άκουγε για λίγη ώρα πριν σηκωθεί και, κυριολεκτικά, άναλάβει τήν συζήτηση.

"Τους θυμισε ότι ή πραγματική επίδιωξη ήταν κάτι παραπάνω από τó νά αναπτύξουν μιά πολεμική τέχνη και νά γίνει γνωστή στην 'Αμερική," είπε. "Τόνισε ότι ό πραγματικός τους σκοπός ήταν πώς νά αναπτύξουν τήν τέχνη διατηρώντας τήν σαν τέχνη."

Καί πολλοί από τούς μαθητές του έλεγαν ότι ό Μεγάλος δάσκαλος πρέπει νά είχε προβλέψει ότι ό Λή ήταν τóσο άξιος για νά τού δείξει τέτοιο ένδιαφέρον, με άποτέλεσμα νά πάρει τó Ιο ντάν πριν γίνει ΙΙ χρονών.

κρατώντας

τό καράτε σύγχρονο

Πέρασαν 20 χρόνια από τότε που έγινε πρωταθλητής όλης της 'Ιαπωνίας κερδίζοντας σέ κούμιτε τόν Χιροκάζου Καναζάουα - μιά νίκη που ακόμη βλέπει σάν τήν πιό σημαντική του επίτευξη τής καριέρας του, εκτός από τό γεγονός ότι τό 1959 έγινε πάλι πρωταθλητής 'Ιαπωνίας και στά κάτα και στό κούμιτε.

Σήμερα, ό Τακαγιούκι Μικάμι είναι πρόεδρος τής Νότιας 'Οργάνωσης Καράτε που αποτελείται από 24 λέσχες καράτε και σχολεία στις Νότιες 'Ηνωμένες Πολιτείες και έχει τήν έδρα της στην 'Ενωση Καράτε Λουϊζιάνας, στην Μετερί. Και αν και ό τρεις φορές πρωταθλητής 'Ιαπωνίας αυτοαποκαλείται "φίλος τής παράδοσης", παραδέχεται ότι δέν διδάσκει καράτε μέ τόν ίδιο τρόπο που έμαθε καράτε.

"Όταν έκανα προπόνηση," είπε, "τά βασικά ήταν πάντα βασικά και ό έλεύθερος αγώνας ήταν πάντα έλεύθερος αγώνας. 'Υπήρχε ένας τέλειος διαχωρισμός αυτών των δύο."

Λέγοντας ότι ασχολείται πολύ μέ τό να διδάσκει ένα συνδυασμό έλεύθερου αγώνα και τεχνικών, ό Μικάμι συνέχισε λέγοντας ότι συγκεντρώνει τήν διδασκαλία του στα βασικά και ασχολείται πολύ λίγο διδάσκοντας μόνο έλεύθερο αγώνα.

"Τό πιό σημαντικό είναι να διδάξεις τά βασικά πρώτα," είπε. "Επειτα διδάσκεις πώς να χρησιμοποιείς τά βασικά για να αγωνίζεσαι. Οι μαθητές που έρχονται στην σχολή μαθαίνουν ένα ειδικό κάτα. 45 λεπτά αργότερα μαθαίνουν

πώς να τό χρησιμοποιούν αυτό στόν έλεύθερο αγώνα. Αυτό δείχνει πώς μπορεί να γίνει χρήσιμο."

'Ακόμη και τά γιαπωνέζικα σχολεία καράτε αρχίζουν να διδάσκουν μ' αυτό τόν τρόπο, είπε ό Μικάμι.

"'Αλλά οι 'Αμερικάνοι μέ μαύρες ζώνες μπορεί να είναι δυνατότεροι στην επίδειξη επειδή είναι πιό έλεύθεροι να κινήθουν στόν έλεύθερο αγώνα," είπε. "Και γι' αυτό πολλοί 'Αμερικάνοι νικούν σέ αγώνες τούς γιαπωνέζους. Δέν σκέπτονται πολύ για τήν παραδοσιακή φόρμα τής τέχνης όπως κάνουν οι γιαπωνέζοι. 'Ετσι οι γιαπωνέζοι συχνά χάνουν λόγω κακού συγχρονισμού."

Γεννήθηκε στην Νιϊγκάτα, στην 'Ιαπωνία, και πήγε στό δημοτικό και στό γυμνάσιο. Τήν εποχή που ήταν στό γυμνάσιο άρχισε να ενδιαφέρεται για τό καράτε. Τό ενδιαφέρον του ήταν για χόμπυ και όχι για δουλειά ώσπου τόν 'Απρίλιο του 1952 μπήκε στό Πανεπιστήμιο Χοσέι, στό Τόκυο, και έγινε μέλος τής ομάδας του καράτε.

"Στό γυμνάσιο παίζαμε πολύ," είπε, "και δέν έμαθα τί είναι τό πραγματικό, πειδαρχημένο καράτε μέχρις ότου πήγα στό πανεπιστήμιο. 'Ο σενσέι μās γύμναζε τόσο σκληρά που είδα πολλούς μαθητές να κλαίνε και να αποχωρούν."

'Ο Μικάμι είπε ότι στην ίδια τάξη βρίσκονταν και αρχάριοι και προχωρημένοι. Και αυτό έκανε τούς αρχάριους να μαθαίνουν γρήγορα ή να αντιμετωπίζουν ένα τραυματισμό τους.

"Δέν μπορούσαμε ποτέ να ξεκουραστούμε," είπε ό Μικάμι. "Η προπόνηση μας γινόταν συνέχεια δυσκολότερη γιατί οι δάσκαλοι πίστευαν πώς θα έχτιζαν έτσι μιά καλή πειθαρχία."

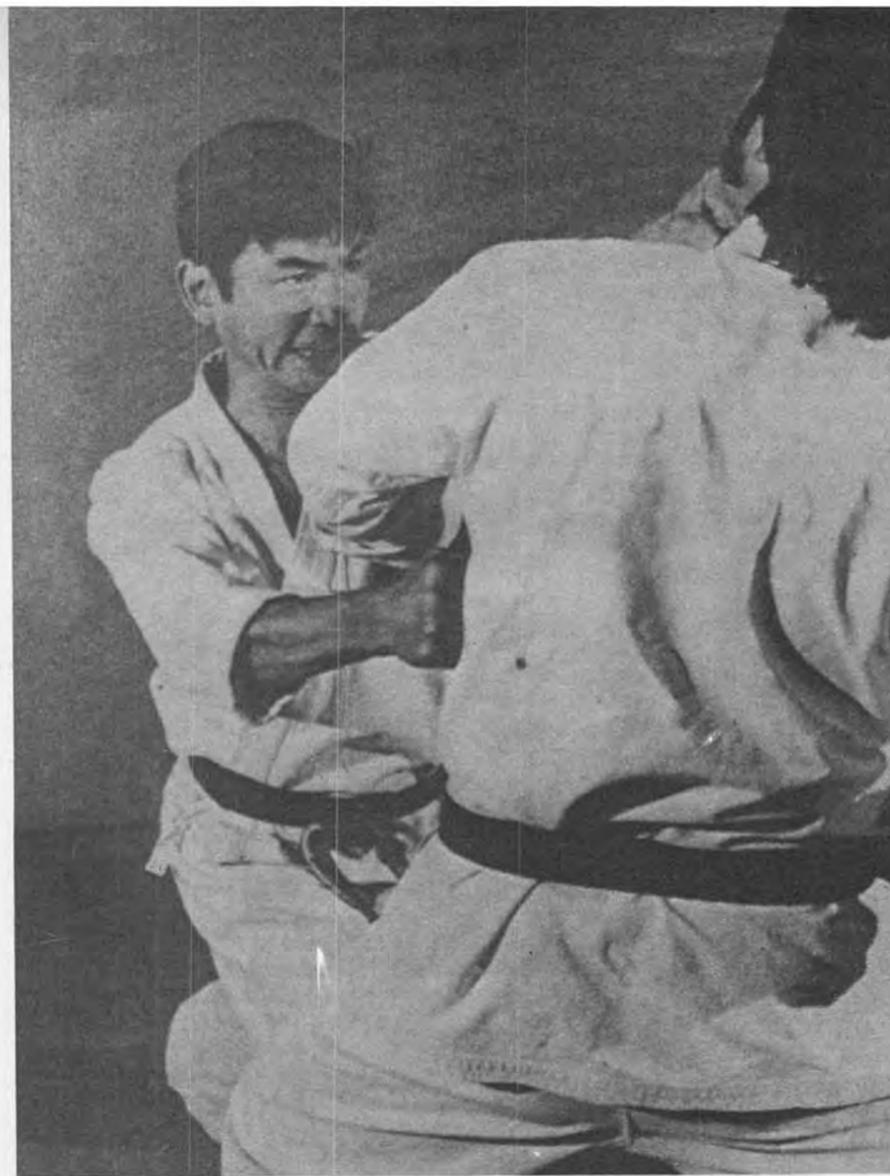
'Ο Μικάμι είπε ότι τό αποτέλεσμα ήταν οι αρχάριοι να βάζουν τά δυνατά τους κάνοντας και σωματική και πνευματική προσπάθεια. Και από τούς 50 καρατέκα που άρχισαν σ' αυτή τήν τάξη, μόνο 8 έμειναν στό τέλος.

Κοντά στόν Κίμιο 'Ιτο, ό Μικάμι πήρε τή μαύρη του ζώνη από τήν JAPAN KARATE ASSOCIATION τόν 'Ιούνιο του 1953. Και λίγο μετά πήρε τό 2ο ντάν. 'Από τόν 'Απρίλιο του 1955 μέχρι τόν Μάρτιο του 1956 υπηρέτησε σάν αρχηγός τής λέσχης καράτε του Χοσέι, και παρουσιάστηκε σάν ό "καλύτερος πρωταθλητής" από τήν πανεπιστημιακή 'Οργάνωση Σωματικής 'Αγωγής.

Τόν 'Απρίλιο του 1956, ό Μικάμι ήταν έτοιμος να μπει σάν δάσκαλος στην JKA. Τόν Νοέμβριο πήρε και άλλο ντάν και τόν 'Απρίλιο του 1957 τό δίπλωμα του δασκάλου. Λίγο μετά, ή JKA τόν έστειλε να διδάξει στην Μανίλα, στις Φιλιππίνες.

"Τό θμνηγο συμβόλαιο μέ προετοίμασε για τήν μεγαλύτερη στιγμή τής καριέρας μου," είπε, "τό πανιαπωνικό Πρωτάθλημα. Ποτέ δέν θα τό ξεχάσω."

Στην JKA, ό Μικάμι ήταν κοντά στόν Μασατόσι Νακαγιάμα. 'Αλλά μοιραζόταν ένα διαμέρισμα μέ τόν Χιροζάκου Καναζάουα, μέ τόν όποιο έγιναν στενοί φίλοι.

"Μέ ποιόν θα τελειώσω τά κούμιτε για τό πρωτάθλημα;" ρώτησε ό Μικάμι, πριν φωνάξει.

Και του έπιβεβαίωσαν: "Ακριβώς, μέ τόν Καναζάουα. Και διατιτητής ό Νακαγιάμα."

"'Ηταν ό πιό δύσκολος αγώνας." Αυτό που έκανε δύσκολο τόν αγώνα, είναι ότι και ό ίδιος και ό Καναζάουα ήξερε ό ένας τις τεχνικές του άλλου.

"'Υπήρχαν στιγμές στόν αγώνα που στεκόμασταν χωρίς να κάνουμε τίποτα," είπε, "περιμένοντας και παρακολουθώντας ό ένας τόν άλλο. 'Αλλά τελικά έκανα μισό βήμα πίσω και άντεπιθεση κερδίζοντας ένα πόντο και τό πρωτάθλημα."

'Ο Νισιγιάμα έστειλε τόν Μικάμι στην 'Αμερική. Στό Κάνσας, μιά σχολή του Μισούρι ζήτησε από τήν Παναμερικανική 'Ενωση Καράτε ένα δάσκαλο τής JKA. 'Ετσι ό Νισιγιάμα έστειλε τόν Μικάμι σέ μιά οδύσσεια. Δίδαξε στό Κάνσας για 14 μήνες, και μετατέθηκε στό Λός 'Αντζελες όπου διδάξε στο 'Οξνάρντ και στην Σάντα Μάρμπαρα για 9 μήνες.

"Μέχρι τότε είχα προσωρινή βίβα," είπε ό Μικάμι. "Και επειδή τό καράτε θέλει πολύ καιρό για να διδαχθεί σωστά, συνειδητοποίησα ότι έπρεπε να πάρω μιά μόνιμη βίβα."

Στάλθηκε στην Νέα 'Ορλεάνη και αφού πήρε μόνιμη βίβα μπήκε στην λέσχη καράτε τής Νέας 'Ορλεάνης. Λίγο μετά, άλλαξε τό όνομα τής λέσχης σέ 'Ενωση Καράτε τής Λουϊζιάνα (LKA) για να πάρει μεγαλύτερες διαστάσεις.

'Η LKA έχει τώρα 900 ενεργά μέλη και σχεδόν 100 μαύρες ζώνες.

"Οι άνθρωποι που έρχονται στις σχολές μου είναι λιγότεροι από ότι έρχονταν παλιά," είπε ό Μικάμι. "'Αλλά αυτός που έρχονται τώρα μένουν περισσότερο."

Συνεχίζοντας είπε ότι 50% των νέων μαθητών μένει μετά από 3 μήνες.

"Οι περισσότεροι έρχονται για να βελτιώσουν τόν εαυτό τους," είπε. "Οι παιδικές του τάξεις αρχίζουν μέ παιδιά από 7 χρονών, τά περισσότερα από τά όποια στέλνονται από τούς γονείς τους."

"Δέν διδάσκω καράτε μόνο για σπόρ, ούτε μόνο για αυτοάμυνα αλλά περισσότερο σάν μιά γενική μόρφωση ή για να ρυθμιστεί τό σύστημα τής ζωής," είπε ό Μικάμι. "'Επιμένω στην φυσική εξέταση, αλλά μέσω πνευματικού πλησιάζματος. Και αυτό που είναι πραγματικά σημαντικό είναι να προπονηθεί κάθε μέρα."

"Οι γιαπωνέζοι μαθητές βλέπουν τήν διδασκαλία του καράτε σάν μέρος τής ανανεώσεως τους, ή σάν χόμπυ. Οι 'Αμερικάνοι μαθητές ενδιαφέρονται περισσότερο στο να τήν προσαρμόσουν στην προσωπική, καθημερινή τους ζωή. 'Ετσι πολλοί μαθητές μένουν 3 ή 4 χρόνια."

'Ενας μέσος μαθητής του Μικάμι κάνει περίπου 14 με 15 μήνες για να πάρει τήν μαύρη ζώνη. Μετά, πολλοί από αυτούς τόν βοηθάνε στις τάξεις στην κεντρική σχολή στην Νέα 'Ορλεάνη.

'Ο Μικάμι δέν θέλει να έχει στις τάξεις του περισσότερους από 25 μαθητές.

"Όταν μάθαινα στην 'Ιαπωνία," είπε, "οι τάξεις του καράτε ήταν μικρές και νομίζω ότι οι μαθητές μάθαιναν καλύτερα έτσι."

Διδάσκει επίσης σέ αρχάριους και μικρές τάξεις στο Πανεπιστήμιο Τουλάνα όπου οι μαθητές έχουν μιά φυσική μόρφωση για ένα εξαήμερο διδασκαλίας. "Όταν τόν ρωτήσαμε μέχρι ποτέ θα διδάσκει και στις 24 σχολές, απάντησε: "Έως ότου υπάρχει ανάγκη. Και όσο περισσότερο χτίζουμε τόσο πιό πολύ ανοιγόμαστε σέ ανθρώπους και στυλ."

"Αν και αυτοαποκαλείται "φίλος τής παράδοσης" που συγκέντρωσε τής γνώσεις του στο καράτε σέ ένα στυλ, ό Μικάμι συνέχισε λέγοντας ότι προσπαθεί να συνδυάσει τή διδασκαλία του μέ "τις μοντέρνες σπόρ ιδέες".

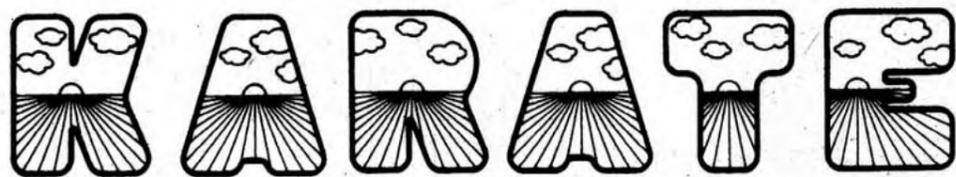
"Πρέπει να έχει ένα σταθερό στυλ καράτε και μετά να προσθέτει τεχνικές από άλλα στυλ." Είπε ότι θα διδάσκει μ' αυτόν τόν τρόπο ακόμα κι αν έμενε στην 'Ιαπωνία.

"Στην τάξη για δασκάλους τής JKA, προσκάλεσαν δασκάλους από άλλα στυλ να μās διδάξουν για ένα διάστημα για να μάθουμε τά στυλ τους και τις ιδέες τους," είπε. "'Αλλά στο τέλος, τό στυλ δέν είναι τόσο σημαντικό όσο είναι ή προσωπικότητα του ατόμου."

μάθημα 13

Άπό τούς Γιώργο Σανιώτη καί Θύμιο Περισίδη

«Τό καλύτερο καράτε»

1 : Συνοπτική παρουσίαση

Φίλοι μας αναγνώστες

Γιά πρώτη φορά στην Έλλάδα δημοσιεύεται ή πιό καλογραμμένη σειρά βιβλίων καράτε στόν κόσμο: τό «Best Karate» τοῦ Masatoshi Nakayama, 9 dan, πού ή έκδοτική εταιρεία «KODANSHA INTERNATIONAL, LTD.», (ἀποκλειστικά δικαιώματα © γιά ὄλο τόν κόσμο) μᾶς ἔκανε τήν τιμή νά μᾶς παραχωρήσει τά ἀποκλειστικά δικαιώματα γιά τήν ἑλληνική γλώσσα.

Ἡ σειρά τῶν βιβλίων «Best Karate» ἀποτελεῖται ἀπό ὀκτώ τόμους καί εἶναι ὅτι πιό σύγχρονο μπορεῖ νά προσφερθεῖ στόν ἀπαιτητικό καρατέκα. Στήν Ἰαπωνία μόλις ἔχουν ἔκδοθεῖ οἱ τρεῖς πρῶτοι τόμοι καί βρισκονται ὑπό παραγωγή οἱ ὑπόλοιποι. Συγχρόνως γίνεται μετάφραση καί ἔκδοση τοῦ ἔργου σέ περισσότερες ἀπό δέκα γλώσσες σέ ὄλο τόν κόσμο.

Τή μετάφραση στήν ἑλληνική γλώσσα μέ τίτλο «Τό καλύτερο καράτε» θά παρουσιάσει ἀπό τίς σελίδες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ ὁ Θύμιος Περισίδης (ἀποκλειστικά δικαιώματα © γιά τήν ἑλληνική γλώσσα) καί τήν ἐπίβλεψη τῆς μεταφράσεως θά κάνουν ὁ Γιώργος Σανιώτης, 3 dan στό Shotokan Karate, καθηγητής Σωματικής Ἀγωγῆς, καί ὁ Yukio Hirakawa (Γιούκιο Χιρακάουα), 3 dan στό Shotokan Karate.

Παρουσιάζουμε, λοιπόν, τό πρῶτο βιβλίο τῆς σειράς πού ἀποτελεῖ μιά «Συνοπτική Παρουσίαση» τοῦ καράτε μέ σκοπό νά συνεχίσουμε μέ τά ἐπόμενα τῆς σειράς πού ἐμβαθύνουν στίς βασικές τεχνικές, στίς τεχνικές ἀγῶνων, στά κάτα, κτλ.

Άπό τόν Masatoshi Nakayama, 9 dan

«Άφιερωμένο στόν δάσκαλό μου GICHIN FUNAKOSHI»

Περιεχόμενα

Εἰσαγωγή Βασικά

Τά φυσικά ὄπλα: Οἱ χρήσεις τῶν χεριῶν καί τῶν ποδιῶν, οἱ στάσεις, οἱ βηματισμοί, ἀσκήσεις γυμναστικής:

Θεμελιώδεις ἀρχές Προπόνηση

Βασικές τεχνικές: Τεχνικές χεριῶν, τεχνικές ποδιῶν.

Kata

Kumite

Karate-dō

Ἱστορία, ἀγῶνες, makiwara, ζωτικά σημεῖα

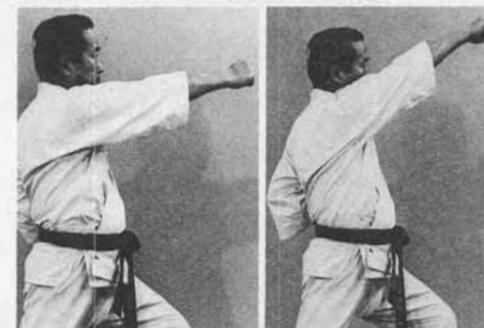
Λεξιλόγιο

Τό καλύτερο καράτε – 1. Συνοπτική παρουσίαση

Χτυπήματα μέ γροθιά

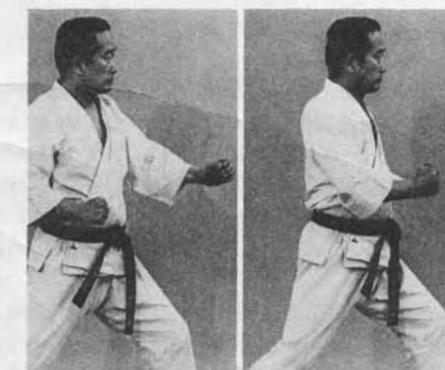
Tate-zuki Κάθετη γροθιά

Age-zuki Πρός τά πάνω γροθιά

Ura-zuki Κοντινή γροθιά

Age-zuki (ἀγκε-ζούκι)

Πρός τά πάνω γροθιά

Εἶναι μιά γροθιά μέ ἡμικυκλική τροχιά ἀπό τούς γοφούς πρὸς τά πάνω. Χρησιμοποιῶ τό μπροστινό τῆς γροθιάς καί ἰδιαίτερα τίς ἀρθρώσεις τοῦ δείκτη καί τοῦ μέσου ἐναντίον προσώπου ἢ σαγονιοῦ.

Ura-zuki (οὔρα-ζούκι)

Κοντινή γροθιά

Χρησιμοποιῶ τό μπροστινό τῆς γροθιάς καί χτυπῶ κατευθεῖαν μπροστά ἔχοντας τήν παλάμη πρὸς τά μέσα ἢ πρὸς τά πάνω. Στόχοι εἶναι τό πρόσωπο καί τό μέσο ἢ τό πλάι τοῦ κορμοῦ. Ἄν οἱ πλευρικοί μυῶνες δέν εἶναι σφιγμένοι, ἡ γροθιά δέν θά εἶναι ἀποτελεσματική.

Τό καλύτερο καράτε - 1. Συνοπτική παρουσίαση

Kagi-zuki (κάγκι-ζούκι)

Χτυπώ με τό μπροστινό τής γροθιάς και με τόν άγκώνα τελείως λυγισμένο. Σέ πλάγιους στόχους (ήλιακό πλέγμα ή πλευρά) επιτίθεμαι από όρθή γωνία. Όταν κάνω βήμα μπροστά και πλάγια γιά αυτό τό χτύπημα, οι πλευρικοί μύωνες τείνουν νά χαλαρώσουν. Προσέχω ιδιαίτερα νά τούς διατηρώ σέ ένταση.

Γαντζωπή γροθιά

Mawashi-zuki (μαουάσι-ζούκι)

Επιτίθεμαι στό πρόσωπο, τό πλάι του κεφαλιού ή τά πλευρά με τό μπροστινό τής γροθιάς, πού σηκώνεται από τό γοφό με ήμικυκλική τροχιά. Έπειδή υπάρχει μεγάλη τάση του άγκώνα νά αφήσει τό πλάι του κορμού, προσέχω νά συγχρονίσω τό χέρι με τήν περιστροφή του γοφού ενώ περνώ τόν άγκώνα ξυστά από τό πλευρό.

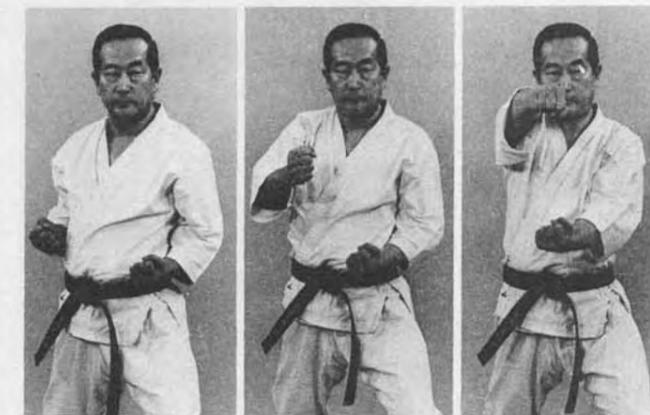
Κυκλική γροθιά

Τό καλύτερο καράτε - 1. Συνοπτική παρουσίαση

Awaze-zuki (άουάζε-ζούκι)

Χρησιμοποιώ και τίς δύο (μπροστινές) γροθιές: cho-ku-zuki στό πρόσωπο και uga-zuki (με τήν παλάμη πρós τά πάνω) στήν κοιλιά. Χτυπώ ταυτόχρονα, κατευθειάν πρós τά πάνω χρησιμοποιώντας τήν ισχύ όλου του σώματος.

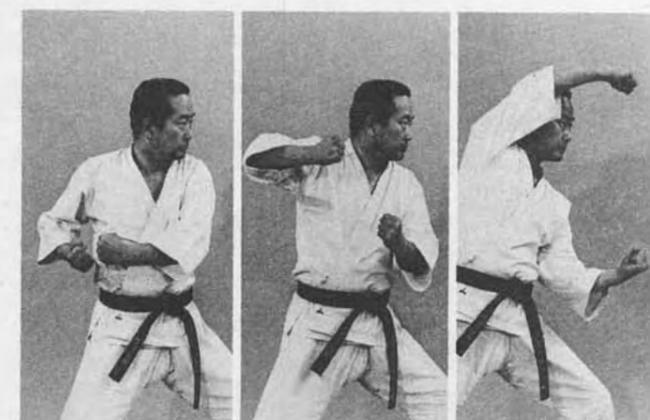
Γροθιές U

Yama-zuki (γιάμα-ζούκι)

Από τήν hanmi-zenkutsu-dachi, χαμηλώνω τόν μπροστινό ώμο και κρατώ τό κεφάλι στό μέσο των χεριών. Με τόν άγκώνα ελαφρά λυγισμένο, τό πάνω χέρι ακολουθεί μία ελαφρά καμπύλη τροχιά πρós τό πρόσωπο. Τό κάτω χέρι διαγράφει μία σχεδόν εύθεια τροχιά πρós τήν κοιλιά, με τόν άγκώνα σέ θέση πού νά μπορεί νά υποστηριχτεί από τό γοφό. Χτυπώ ταυτόχρονα με τά μπροστινά των γροθιών, ή πάνω παλάμη πρós τά κάτω, ή κάτω πρós τά πάνω.

Αυτή ή τεχνική είναι μία παραλλαγή του awase-zuki.

Γροθιές μεγάλου U

Συνέχεια στό επόμενο

μιά περίεργη

έπιστολή

Από τον άγνωστο Π.Α.

Αγαπητέ κ. Περισίδη,

Είμαι ένας φανατικός φίλος του άδικημένου και παραξηγημένου άθλητισμού - και λέω έτσι διότι στην χώρα μας επικρατεί η αντίληψη ότι μόνον οι κουτοί και οι μπετατζήδες ασχολούνται με τον άθλητισμό, ενώ οι ξύπνιοι ασχολούνται με τα γράμματα. Γι' αυτό έχουμε προοδεύσει στις 'Επιστήμες, όπως γνωστός Έλληνας πού έστειλε πυραύλους στην σελήνη, άλλος πάλι άνέτρεφε τις θεωρίες του EINSTEIN - αυτόν μάλιστα τον είχα καθηγητή στο Γυμνάσιο ή ο άλλος συμπατριώτης μας πού ανακάλυψε φάρμακο για τον καρκίνο - τό γράφανε οι έφημερίδες τό 1969, τού τόπανε λέει και οι τσιγγάνες και τελικά τό βρήκε στά σακουλάκια του . . . ΚΑΙΝ. Προς τό παρόν ο φιλόδοξος συμπατριώτης μας βρήκε τά κουτάκια πού θά τό βάλουμε μέσα. Μόνον πού δέν ξέρουμε τί μέγεθος θά έχει, αν θά τό παίρνουμε με σταγόνες ή αν θά τό φοράμε στην μέση κρεμασμένο στη μαύρη ζώνη του καράτε μαζί με 2-3 ντάν να κουδουνίζουν για να άπαλύνουν τον πόνο μας.

Ενώ λοιπόν στην έπιστήμη προοδεύουμε, στον άθλητισμό δέν είχαμε δυστυχώς να προσφέρουμε τίποτε αξιόλογο κι έτσι Έλληνες άθλητές αναγνωρισμένοι έπί παγκοσμίου επίπεδου όπως Παπανικολάου παγκόσμιο ρεκόρ άλματος επί κοντώ-ό Λούης ο Μαραθωνοδρόμος, ο Τόφαλος ο άρσιβαρίστας, ο Μάντικας βαλκανιονίκης, ο ένδοξος Τζίμ Λόντος κ.ά. πού τά διεθνή άθλητικά χρόνια τούς θυμούνται άκόμη, για μάς τούς Έλληνες έχουν περάσει στο περιθώριο της άμελητέας ποσότητας άμέσως μόλις κατερίφθησαν τά ρεκόρ τους. Έμεις βλέπεις αν είμασταν θά καταρίπταμε μεγαλύτερα ρεκόρ. Άλλά έπειδή είμασταν και δέν είμασταν φροντίσαμε να τούς περιφρονήσουμε καταρίπτοντας παγκόσμιο ρεκόρ άσέβειας. Και να τούς βγάλουμε άμόρφωτους έμεις οι μορφωμένοι; θεωρούντες τό τζούντο μάρκα ιαπωνικού ποδηλάτου.

Στίς πολιτισμένες χώρες όπου ζούν Α Ν Θ Ρ Ω Π Ο Ι ο άθλητισμός είναι όχι απλώς τρόπος ζωής αλλά ή ίδια ή ζωή. Δέν υπάρχει Κολλέγιο ή Πανεπιστήμιο χωρίς άθλητισμό.

Στίς μεγάλες έπιχειρήσεις και εργοστάσια έχουν άθλοπαιδιές για την φυχαγωγία του προσωπικού τους. Πρό καιρού είχα πάει στην Κηφισιά σε μία ξένη εταιρεία να συναντήσω κάποιον γνωστό μου. Ζήτησα τον γνωστό μου -διδυμική κάποιου τμήματος- έπειδή όμως έτυχε να πέσω στην ώρα του διαλείμματος, αναγκάστηκα να περιμένω. Έκανα μία βόλτα στις άθλοπαιδιές για να μην πλήξω περιμένοντας και χάζευα τό προσωπικό πού βρισκόταν στον χώρο της άθλοπαιδείας και ο καθένας άσχολείτο με κάτι. Δέν δυσκολεύτηκα να βρω και τον άνθρωπο πού ζητούσα, πού παρ' όλη την ηλικία του και την σχετικά άστεία -λόγω ηλικίας- εμφάνιση, έπαιζε βόλεϊ φορώντας τά ανάλογα άθλητικά ρούχα. Έδώ στην Ελλάδα έτσι και παρουσιάζεις αυτό τό θέμα και μάστιγα ολόκληρος διευθυντής, δέν σε ξεπλενε τό ποτάμι της Καλλιρόης από τά γιουχαητά. Άργότερα όπως μου έξηγούσε, οι ίδιες οι εταιρείες δίνουν μεγάλη σημασία στην άθλητική κίνηση, προτρέποντας μάλιστα έμμεσα τούς υπαλλήλους σ' ένα οποιοδήποτε άθλημα. Βλέπετε κ. Περισίδη, τό "νοός ύγιής έν σώματι ύγιει" οι άρχαίοι Έλληνες δέν θά τό είπαν στα Έλληνικά, γι' αυτό κι έμεις δέν τό έννοήσαμε.

Κάποτε έκανα αίτηση σε δύο ξένες εταιρείες για να πιάσω δουλειά -διευκρινίζω: δέν είμαι ξενομανής, αλλά ούτε και μαζοχιστής - και μου έστειλαν από ένα έντυπο να τό συμπληρώσω. Άνάμεσα στις έρωτήσεις τους: Τί χόμπυ έχεις-ασχολείσαι με τον άθλητισμό με τί είδος άθλήματος κ.τ.λ. Η μία ήταν τό Β.Β.Ο. Στην Ελλάδα έχουμε καταργήσει αυτό του είδους την έπάρατη γραφειοκρατία. Σε κόβουμε φάτσα: άμα είσαι μάγκας και φαλάκρας, φορξάς και γραβάτα, σοβαρός είσαι, μάς κάνεις. Όταν μάλιστα πρόκειται και για γυναίκα τά πράγματα είναι πιο ά-

Η επόμενη έπιστολή έχει φτάσει επάνω στα γραφεία μας από τον Μάιο. Παρ' όλο πού δέν συμφωνούμε σχεδόν σε τίποτα από αυτά πού γράφει, την δημοσιεύουμε για να διαβάσουν και οι άναγνώστες μας μία τελείως έμπειρική άποψη διαφόρων θεμάτων. Κατά παράκληση του έπιστολογράφου την δημοσιεύουμε άνωνυμα, αφού "κόψαμε" όρισμένα "αίχμηρά" σημεία.

πλά: την περνάμε στο "ίδιαίτερο" και την κάνουμε "ίδιαίτερα". Τί χόμπυ, τί άθλητισμός και τρίχες. Αυτό θά πει Π Ρ Ο Ο Δ Ο Σ.

Τό πνεύμα του άθλητισμού έχει εύρυτάτη έννοια και δέν συγχέεται καθόλου με τον ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ. Ρωτάς τον άλλον "Γιατί δέν γυμνάζεσαι; Δέν πάω για πρωταθλητής, σου λέει" ικανοποιημένος για τή σοφή και κατασταλαγμένη άπάντηση πού σου έδωσε. Τότε χρειάζεται να τον ξαναρωτήσεις: "Γιατί πίνεις νερό κάθε μέρα, μήπως προορίζεσαι για βυτιοφόρο; Άνόητη ή έρώτησίς μου, φίλε μου, συμφωνώ, αλλά μή ξενάξω ότι είναι ο καθρέφτης της άπάντησης πού μου έδωσες προηγούμενως."

Άθλητισμός δέν σημαίνει κατ' ανάγκην ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ. Είναι τό μέσον πού σε βοηθάει να καλλιεργηθείς και ψυχοδιανοητικά και σωματικά κι έτσι να μπορείς να βλέπεις τά πράγματα με πιο ξεκαθαρισμένες αντίληψεις δίχως κόμπλεξ. Είναι τό μέσον πού στηρίζεται κατ' άποκλειστικότητα στη ΣΚΑΗΡΑΓΩΓΙΑ και στη ΦΥΣΙΚΗ ΖΩΗ και ΦΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ. Όχι να προσπαθούμε να φθάσουμε πρώτοι καταρίπτοντες ρεκόρ άναβολικών ή αποδίδοντας την νίκη σε γνωστή μάρκα υποδημάτων ή μαγιώ, ή στην τσάντα πού θά βάλουμε τά ρούχα προπονήσεως. Και δέν έχουμε άδικο να τό πιστεύουμε, ποιός έπιασε παγκόσμιο ρεκόρ στα 9,9 τών 100; Μά φυσικά ο νέος διάδρομος TARTAN. Αυτό άνήκουν στο κεφάλαιο περί έμπορικού άθλητισμού προς δημιουργία ρεκόρ . . . καταναλώσεως άθλητικών ειδών, ή προϊόντων πού είναι άσχετα μ' αυτόν όπως π.χ. τό τσιγάρο τών πρωταθλητών, ή τσίχλα τών έπιτυχημένων ρεκορντμαν κ.ά. Και τό τελικό αποτέλεσμα: ρεκόρ προώρου γήρατος. Σκοπός του άθλητισμού είναι να προσαρμόζει τον άνθρωπο στις δύσκολες φυσικές καταστάσεις εκεί πού δέν θά βρísκει πάντοτε διαδρόμους TARTAN και άλλες άθλητικές εύκολίες. Όπως ο Μαραθωνοδρόμος πού άνήγγειλε την νίκη τών Μαραθωνομάχων, διανύοντας 40 χλμ. χωρίς να πίνει λεμονάδες ή να κάνει

άερα με βεντάλιες στο μέσον της διαδρομής.

Στην Άρχαία Ελλάδα ή πόλις του νικητή γκρεμίζε ένα μέρος από τά τείχη της για να περάσει. Σήμερα πού να γίνει αυτό: ο έχθρός θά γκρεμίσει και τά υπόλοιπα. Έκτός βέβαια αν ή TARTAN βάλει καμιά τσόντα και σωθεί ή κατάσταση. Γιατί αν είναι να βάλουμε τεχνητούς διαδρόμους και άλλα παρόμοια μέσα για δρόμους 100 ή 500 ή 1000 δέν χρειάζονται οι έπίπονες προσπάθειες, άνεβαίνω σε μία μοτοσυκλέτα και ναμαστε στο τέρμα. Ούτε ιδρώντας ούτε κόπας. Και σιγά-σιγά θά βάλουμε κι ένα μοτεράκι (. . . εκεί πού ξέρουμε) και ή έπιτυχία θά είναι έξασφαλισμένη. Καθόλου παράδοξο με την μανία του κομπορμιισμού πού άπλωσε γερά τά δίχτυα της τώρα και στον άθλητισμό.

Εγώ προσωπικά ασχολούμαι: Τζούντο, καράτε, Ζίου Ζίτσου, Ταεκβόν-ντό, Τάνγκ σου ντό, Τάϊ-Μπόξιν, Άμερικαν Βαράτε ή Κίκ μπόξιν ή Κάτς. Προτού με ρωτήσεις τί ζώνη έχω σε τί σύστημα κ. ά. θά σου πω δύο λόγια για να σχηματίσεις μία γνώμη για μένα. Ο θεός μου καλός δημοσιογράφος, έκανε πολλά ταξίδια ίδίως στην Άπω Άνατολή. Εκεί γνώρισε τό καράτε. Στο Τόκιο παρακολούθησε μάλιστα κι έναν άγώνα. Από εκείνον πρωτόμαθα τις χαρακτηριστικές αυτές κινήσεις του καράτε, πού όπως και να τό κάνουμε είναι πολύ έντυπωσιακές. Έτσι άρχισα να ασχολούμαι με τό καράτε έρασιτεχνικά παίρνοντας διάφορα βιβλιάρια και μαζί με κάτι συμμαθητές μου κάναμε πρακτική έξάσκηση. Άργότερα πήγα στο Μεγαρίτη και συγχρόνως στο τζούντο του Πανελληνίου.

Όταν λοιπόν άρχισα συστηματικά τά μαθήματα του τζούντο και του καράτε, φιλοδοξούσα να φτάσω τά 10 ντάν και να γίνω μέγας διδάσκαλος-αυτό άλλωστε τό φώνιο τόχουν όλοι όταν άρχίζουν. Άργότερα όμως όταν είχα την τύχη να παρακολουθήσω από κοντά τούς Ολυμπιακούς του Μονάχου 1972 και άλλους παρόμοιους άγώνες, όταν είδα από κοντά άθλητές πού μόνο ή πράξη μιλάει γι' αυτούς και όχι οι τοιχοκολήσεις, τότε χρειάστηκε να αναθεωρήσω τις ιδέες μου. Τότε διαπίστωσα για πρώτη φορά πώς τό καράτε ήταν πολλών ειδών: Στόκαν στύλ, Χορευτικό στύλ, Μυγοςκοτώστρα στύλ, Πισινοβάρεμα στύλ, Άλληλουϊα στύλ, κ.ά. Άργότερα παρακολούθησα και Άμερικάνικους άγώνες-JOE LEWIS, MIKE STONE, RON VAN KLEEF, BILLY WALLACE - αλλά

κι εδώ στην Ελλάδα πολλοί θά θυμούνται τον CHUCK NORRIS από ταινία του Μπρους Λή, κι όσοι ήταν τότε στον JOE LEWIS δέν θά χρειαστεί να ρωτήσουν γιατί γινόταν όλος αυτός ο σεισμός χειροκροτημάτων από τις κερκίδες όταν έμπαινε ο JOE.

Όταν γύρισα στην Ελλάδα έχασα τις μαύρες ζώνες και τά ντάν και μπήκα στην ουσία. Έξ άλλου όταν μέσα στην πίστα μπαίνουν τέτοιοι παγκόσμιοι πρωταθλητές ποιός ενδιαφέρεται να ρωτήσει για τό ποιά ζώνη κατέχουν ή πόσα ντάν.

Δέν ξέρω τί κάνει ο γιαπωνέζος στην χώρα του, πάντως εγώ αν χρειαστεί να πάω για σωματοφύλακας ή συνοδός χρηματοποστολών, χρειάζομαι να μάθω αυτόματα και όχι πώς να άνάβω κεράνια στο γυμναστήριο ή να προσκυνάω τον Βούδα με τούς δηθεν χαιρετισμούς του καράτε. Η φιλοσοφία είναι έμφυτο του Άσιατή, δέν προσαρμόζεται όμως στα δεδομένα του Έλληνα ή του εύρωπαίου, δηλ. εδώ συμφωνώ με την τακτική του MAS OYAMA. Έάν δηλ. ένας ξένος θέλει να μάθει Έλληνικά πρέπει υποχρεωτικά να άρχισει από τό τσάμικο και τό καλαματιανό; Οι Άμερικάνοι έχουν καταργήσει τούς τύπους και τό χάσιμο χρόνου γι' αυτό έχουν και κορυφαίους πρωταθλητές. Δέν λένε Μαβάσι γκέρι, Όσότο γκάρι κτλ. αλλά KICK BACK KICK AROUND κτλ. Έχουν μετατρέψει τις πολεμικές τέχνες σε καθάρη αυτοάμυνα και επίθεση και όχι άσκοπες ανατολίτικες ίεροτελεστιές. Έδώ είναι Σικάγο κύριε και όχι Μανσβαλεϊο.

Στο παγκόσμιο πρωτάθλημα (του Τόκιο) καράτε 1976, οι γιαπωνέζοι παλεύανε με κάτι παράλυτους Λατινοαμερικάνους και Κινέζους και τούς άξιόλογους Ευρωπαίους τούς βάζανε αντιμέτωπους με πανύψηλους Ταϊλανδούς, τσακάλια. Τό άνεξήγητο όμως είναι πού, όταν πάλευε ένας γιαπωνέζος με έναν νεγροαμερικάνο, κάθε φορά πού έχανε ο γιαπωνέζος, ο διαιτητής έσπευδε να τούς επαναφέρει στο μέσον του αγωνιστικού χώρου χωρίς να υπάρχει λόγος. Αν άμφιβάλετε, δείτε 15ο τεύχος σελίς 24 Άγώνας KICK BOXING μεταξύ GOSHIMA-SINGUSACUINO όπου ο διαιτητής βιάστηκε να μετρήσει.

Διαβάζοντας στο 1ο τεύχος τό άρθρο κάποιου κυρίου περί "στύλ", θυμήθηκα κάποιον φίλο μου πού μέχρι χθές δέν ήξερε τό Κ από τό καράτε και σήμερα ήρθε να μου πουλήσει γνώσεις περί συστημάτων. Σκόπευε μάλιστα να

πάρει μερικά μαθήματα και να γινόταν και μάστερ. Όταν άρχισε να μ' έννευρίζει με τις από . . . γνώσεις του, τού λέω άγανακτισμένος: Τό καράτε φίλε μου δέν είναι φιλολογίες. Άμα σου ρθει καμιά και δέν προλάβεις να δείς, τί χρώμα έχει, τότε τί ύφελούν τά συστήματα. Θά τά κάνεις γάζες για τό νοσοκομείο. ΔΕΝ ΠΑΙΖΕΙ ΡΟΛΟ ΤΙ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΞΕΡΕΙΣ ΑΛΛΑ ΠΩΣ ΤΟ ΕΞΕΡΕΙΣ. Και τό όπλο σκοτώνει άρκεϊ τό δάχτυλό σου να βρεϊ την σκανδάλη. Άμα δυσκολεύεσαι να την βρεϊς, τότε καλύτερα φάξε βρές κάτι άλλο. Θά τό βρεϊς πιο εύκολα. Έτσι είναι φίλε μου, τό καράτε είναι πολεμικές και όχι θεωρητικές τέχνες.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΔΙΑΚΡΙΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ

Τό 1975 έκανε στην TV την εμφάνιση του κάποιος κύριος με ντάν στο τζούντο και στο καράτε και προκάλεσε όλους τούς έπιτηδείους στο καράτε άπατεώνες, σε μία καθάρη άναμέτρηση πού έγινε βέβαια στο Παναθηναϊκό. Ο ίδιος όμως, γιατί δέν ήρθε; Ο προηγούμενος κύριος γιατί άπουσίαζε; Μήπως ξεχάσε τό σύστημά του στο σπίτι του ή μήπως τό έβαλε στην ναφθαλίνη για του χρόνου;

Όπως είπα, κ. Περισίδη, τό χόμπυ μου είναι τά άθλήματα πού άνέφερα, και με τόσα χρόνια πού ασχολούμαι και με τά τόσα πού έχω γνωρίσει μάλλον θά πρέπει να έχω κάποια γνώμη στις πολεμικές τέχνες. Αν και έχουμε πολλές διαφορετικές άπόψεις, έν τούτοις σέβομαι τις δικές σας, επομένως θά είναι καλό να σεβαστείτε και σεϊς τις δικές μου χωρίς αυτό να σημαίνει πώς θά πρέπει να τις υιοθετήσετε. Και θά ήθελα να δημοσιεύσετε την έπιστολή μου, όχι πώς έπιθυμώ δημοσιότητα αλλά πιστεύω ότι πολλοί άντικειμενικοί άναγνώστες θά συμφωνήσουν μαζί μου.

Ο ΜΑΣΤΕΡ ΤΩΝ 10 ΝΤΑΝ

18 Μαρτίου 1979 - Γήπεδο Μίλωνα.

Ο Έπόπτης της Έπιτροπής μαύρη ζώνη, κατάμαυρη, 3 ντάν στή φιλολογία και είδικά εκπαιδευμένος στο να διώχνει άθλητές και να αποθαρρύνει νεοφερμένους, διέκοπτε άθλητές στο ΚΑΤΑ, γιατί δέν έλεγαν τό όνομά τους, τό όνομα του ΚΑΤΑ, τό όνομα της γιαγιάς τους ή τό ζώδιο πού άνήκουν.

Σ' αυτό ΔΕΝ φταίνε οι άθλητές αλλά ή 'Οργανωτική 'Επιτροπή πού ΔΕΝ φρόντισε να γίνουν πρόβες όπως έπρεπε να γίνουν. "Άς έκανε πρώτα δοκιμές για την επίδειξη κι ύστερα άς έκανε επίδειξη τυπικήτος. "Αλλωστε πρόβες γίνονται στό θέατρο πού βλέπεται κάθε μέρα και όχι στό καράτε πού βλέπουμε σίποτε θέλουμε να άκουγόμαστε. Δέν πειράζει όμως κάθε άρχή και δύσκολη. Από την επομένη φορά θά συμπληρώνουν και ειδικά έντυπα στά όποια θά αναφέρονται μεταξύ των άλλων τί γνώμη έχουν για τά άπορροπαντικά.

Μάς παρουσιάσανε και κάτι άθλητές για διεθνείς. 'Ο κόσμος ό πολύς πού δέν ξέρει, τό τρώει. Αυτό όμως πού ξέρουν λένε: στους τυφλούς ό μονόφθαλμος κάτι είναι. Εύτυχώς πού είχα μαζί μου δύο φίλους μου σοβαρούς και πολυταξιδεμένους και μέσα στό άπογοητευτικό αυτό θέαμα βρήκαμε άρκετές εύκαιρίες για να γελάσουμε. Και συγκεκριμένα μία άποτυχημένη επίδειξη CHI. Μάλιστα κύριε τάδε, διότι στην προκειμένη περίπτωση δέν πρόκειται για CHI, αλλά για ΤΡΥΚ. Διότι τό CHI-έπίκληση έσωτερικής δυνάμεως-γίνεται ήρεμα και χωρίς άναρδρες κραυγές, όπως άλλισια τό πραγματοποιούν οι ΓΙΟΚΙ. 'Εκει πού σε κτυπάνε (στη-θος, στομάχι, πλάτη και χέρια) τό μέρος είναι άνθεκτικό, προστατεύεται με ένα σχετικό στρώμα λίπους και μυώνων, πού με άνάλογη γυμναστική βαρών τό κάνεις πιο άνθεκτικό και τά κτυπήματα εκεί δέν είναι CHI. Κι άμα θές να κάνεις επίδειξη CHI, έλα σε μένα να πάρω μια σανίδα βρεγμένη ή τό μαστίγιο του Θεσσαλονικιού, να σου πω έγω κύριε τάδε πώς έγινες SIFU δι' άλληλογραφίας. Πάρε τον "Αρνολντ Σβαρτσενέγκερ ή τον φίλο μας τον Κωστογλάκη, ή έν άνάγκη τον Παράσκο ή τον Κώστα Γιαννακόπουλο και βάρη τους χωρίς να κάνουν CHI. "Υστερα κάτσε να σου βαρέσουνε κι αυτοί από μία. "Η μισή θά ικάει χαμένη.

Στην έναρξη των άγώνων, ό έ-πόκτης ξεκαθάρισε την θέση του σε περίπτωση τραυματισμού των άθλη-τών απέδωσε την εϋθύνη στους δια-σκάλους κι ό άγώνας άρχισε. Δέν φρόντισαν όμως να λάβουν μέτρα, λ.χ. ειδικόν κράνος του καράτε για τό κεφάλι κι άλλα παρόμοια ούτε καν φορεΐο για να πάρει τον άθλητή, πού έπεσε και δέν έλεγε να ξανασηκωθεί.

Εύτυχώς πού ήταν ό ΜΑΣΤΕΡ εκεί πού με την πεπειραμένη από την χειροπρακτική κίνηση τον συνέφε-

ρε. Τί θά γινόταν εάν δέν ήταν εκείνος την δεδομένη στιγμή; Θά τον έσωζε ό έπόπτης πού βιά-στηκε να "νείφει τās χείρας του" πριν την έναρξη του άγώνος ή οι δάσκαλοι πού ανέλαβαν άνεύθυνα την εϋθύνη; "Αλλά σάς δηλώνω κ. Περσίδη, ή είναι εικονικός ό ά-γώνας με άνάλογα κτυπήματα ή λαμβάνονται τά άνάλογα μέσα προφυλά-ξεως. Τό BOX πού περιορίζεται σε λίγα κτυπήματα, έχει και γάντια και ειδικό καναβάτσο. Πόσο μάλλον τό καράτε. 'Ο MAS OYAMA λέει ότι άμα φοβάσαι μή σου βγάλουνε τά μάτια κάτσε σπίτι σου μή βρέξει και σκουριάσεις και τό δηλώνει κυνικά, ό δέ Γεράσιμος 'Αρτινός συμφωνεί μαζί του. ΕΓΩ ΔΙΑΦΩΝΩ. Μά τέλος πάντων αυτό δέν είναι άθλημα είναι σφαγείο. Να σπάσουν τά δόντια τους για ένα κύπελλο πού δέν είναι σίγουρο αν θά τό πάρουν ούτε είναι σίγουρο αν θά άντέξουν και για τό έν επόμενο γύ-ρο. Στο Κάτς και πληρώνονται και τά κτυπήματα είναι φεύτικα. 'Α-πόδειξη ό Κωστογλάκης ή ό Μογγό-λος COSTON πού τον πήραν με τό φορεΐο. Στον επόμενο γύρο φόρεσε μία προβεία και έμφανίστηκε σαν ό περιβόητος άγριάνθρωπος των 'Ιαπωνάτων. Και σε ρωτώ: έσύ θά-στελνες τό γιό σου να συμμετά-σχει σε τέτοιους άγώνες; -μετα-ξύ μας κάτι ξέρεις πού άσχολεΐ-σαι μόνο με τό τζούντο. "Έχεις τό κεφάλι σου ήσυχο. "Αθλημα πού σε παίρνουν με τό φορεΐο ΔΕΝ είναι άθλημα. Είναι ή επέλασις των 'Απάτσι.

Τό αποτέλεσμα: 'Η έν γένει έμφάνιση των άθλητών της Ι8ης Μαρτίου 1979 μου θύμιζε την ται-νία "ΗΡΑΚΛΗΣ ENANTION KARATE". Σκηνοθεσία Κάρλο Πόντι, γυρισμένη στό Χόνγκ-Κόνγκ, Αυστραλία, Ταϊ-λάνδη. 'Ο πρωταγωνιστής είχε μαύ-ρη ζώνη Ι ντάν στά χαστούκια KNOCK OUT.

Τρελλή σάτιρα, άξίζει να τη δείτε.

ΔΕΝ ΝΟΕΙΤΑΙ ΣΧΟΛΗ ΧΩΡΙΣ ΟΠΛΑ

Τί όπλο ξέρεις; NUNCHAKU; Μόνον αυτό; "Ε! τότε τί κάνεις, ν'άλλάξεις σχολή.

'Ο Μεγάλος ΜΑΣΤΕΡ λέει πως τά όπλα δέν είναι μόνο ένα NUN-CHAKU επειδή αυτό λανσάρησε ό Μπρους Λή στις ταινίες του αλλά: Σπάθες, κοντάρια, λόγχες, δρε-πάνια - άκου δρεπάνια, στάχνα θά θερίσουμε; - τσεκούρια, βρεγ-μένη σανίδα, μαστίγια, καμουτσι-

κια, και βούρδουλες. "Ηθελα να-ξερα, ζωα είμαστε ή μουλάρια. "Αλλά θά μου πεις έδώ δέν πρό-κειται για σχολή άόπλου αυτοα-μύνης αλλά για σταύλο με μουλά-ρια. "Αμα βρισκόμασταν στό Με-σαιώνα, όχι λόγχες θά κουβαλού-σα μαζί μου αλλά καταπέλτες όλο-κληρους, μία εκατονταρχία ίππείς με σάρριζες κι ένα στόλο μονομά-χους. "Εγώ μάλιστα θά είχα μαζί μου μία σφεντόνα με μπίλιες από μολύβια κι όποιανού βάσταγε άς μου έρχότανε είτε Μπρους Λή είτε CHUNG FOO YANG.

'Αλλά βρισκόμαστε στον 20ο αΐωνα βρέ άδελφέ. Τό έτος 2.000 είναι δυνατόν να κυκλοφορείτε μέσα σε πόλεις με άσπίδες, θώ-ρακες, νάχεις στην πλάτη σου τό-ξα με βέλη κι ένα βαλιτσάκι με σύνεργα του καράτε - φυσικάλα-μο με δηλητήριο και τανάλιες να βγάζεις δόντια; Νομικώς άπα-γορεύεται ή όπλοφορία, άλλωστε με τέτοια όπλα, τό λιγώτερο πού-χεις είναι να κόψεις κεφάλια, χέρια, πόδια κτλ. "Ασε πού άμα σε δούνε έτσι θά σε πάρουνε με τον ζουρλοαμανδύα.

Τά όπλα είναι μία ιστορική αναφορά για τό πως πολεμούσαν οι NINJA τά καλιά χρόνια και ση-μερα τά διατηρούν σαν έθιμο, ό-πως έμεις τά κλέφτικα τραγούδια ή αναπαραστάσεις από τά γεγονότα του 1821 κτλ. "Όταν όμως ένας ξένος θέλει να μάθει έλληνική ιστορία δέν θά τον ύποχρεώσεις να μάθει να σφυρίζει κλέφτικα να παίζει λύρα και να χρησιμοποιεί γιαταγάνι. Ούτε έγω κ. Περ-σίδη έχω όρεξη να στείλω τό παι-δί μου σε σχολή καράτε για να τύχει σε κανένα άτζαμή ίππότη της μαύρης ζώνης και να μου τό φέρουνε πετοκομένο σαν τις στήλες του 'Ολυμπίου Διός. "Εκτός εάν ό μεγάλος ΜΑΣΤΕΡ τό λέει αυ-τό για να τραβάει μαθητές από άλλες σχολές ή για να κάνει κατα-νάλωση στα όπλα πού έκανε είσαγω-γή από τό έξωτερικό. Βέβαια ό άν-θρωπος έχει μία άποθήκη σιδερι-κών-εργαλείων, προφανώς, σε πώ-ληση χονδρική-λιανική, δικαίωμα του άλλωστε. Δέν έχει σχέση με άλλα συστήματα. Διδάσκει τρόπους σε στυλ: αυτοάμυνα μαϊμούς, χιμ-πατζή, ούρανοτάγκου. Προσεχώς μά-λιστα θά διδάξει αυτοάμυνα σε στυλ ανθρώπου. Και μ' αυτόν τον τρόπο προσπαθούμε να κάνουμε αυ-τοάμυνα κι άμα δέν τά καταφέρου-με, έ τά σπαθιά τί τάχουμε, πάρ-του τό κεφάλι. "Εγώ κ. Περσίδη, ενδιαφέρομαι να άμύνομαι σαν άν-θρωπος και όχι σαν την μαϊμού του Κωλλέτη. Ούτε σαν Καραγιόζης.

'Από την άλλη μεριά όμως δέν έχετε δικιο να ειρυνεύσετε τον μεγάλο ΜΑΣΤΕΡ. Οι 'Ασιάτες έχουν ιστορία πού έμεις δέν έχουμε ου-τε στα ράφια μας. Αυτοί άποκαλύ-φανε πρώτοι την πυρίτιδα, μελάνη, τυξίδα κτλ. Και όταν οι Εύρωπαίοι επιστήμονες έκαναν κάποια ανακάλυ-ψη - πού τίποτε δέν άποκλείει να την αντιγράψανε, κατασκευάσαμε Μεσαιώνες και 'Αναγεννήσεις σε κονσέρβες και άφου τους κρεμάσα-με, ύστερα τους δοξάσαμε. Βρήκαμε κάτι υπέρτατες δυνάμεις θεϊκές αντιγράψαμε με καρμπόν πίστη και άφοσίωση μέσα σε σακουλάκια χον-δρική-λιανική πωλησεως και αυ-τοί είμαστε, οι μοναδικοί. "Ότι δέν μας άρέσει τό κοροΐδεύουμε. "Αλλά έδώ κοροΐδεύουν Σωκράτες και Χριστούς. "Όσον άφορā τίς ά-νατολικές φιλοσοφίες σάς παραπέμ-πω στην θεωρητή της φυσικής ΗΑΕΚ-ΤΡΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΣΩΜΑ πού όπωσδήποτε διδαχθήκατε στο Ε.Μ.Π. σαν 'Ηλ/γος-Μηχ/γος.

Ο ΑΛΛΟΣ ΜΑΣΤΕΡ

"Ενας έξαιρετος έργάτης του άθλήματος, ό οποίος αναγκάστηκε τελικά να μετατρέψει την ΣΧΟΛΗ του σε μαγαζί γιατί έδώ στην 'Ελ-λάδα δέν γινόταν διαφορετικά. "Αν ήταν όμως στην 'Αμερική θά βάδι-ζε στα ίχνη των καλών επαγγελμα-τιών. "Επιασε βέβαια τό νόημα των πολεμικών τεχνών. Μπορεί ίσως να μην έχει άναγνωρισμένα ντάν όπως ό γνήσιος του τζούντο και του κα-ράτε, έχει όμως τό ΗΘΟΣ και ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ πού δυστυ-χώς λείπει από τον προηγούμενο. Κι έτσι εκτεδήκαμε "για ένα πιάτο φακή" στους ΙΑΠΩΝΕΣ. Και αν ή 'Ελλάδα είχε γεμίσει με γνήσιους στο τζούντο και στο καράτε, όχι μόνο τό KODOKAN ή τό SHOTOKAN θά μάς είχαν κλείσει τις πόρτες αλλά όλόκληρη ή 'Ιαπωνία. 'Ο άν-θρωπος, έ ... τά κονόμησε, τί ά-νάγκη έχει, θά μου πεις βέβαια ό άλλος είναι άκόμη στην άρχή. "Αμα τά κοινοήσει κι αυτός τότε πές μου. Τίποτε δέν άποκλείεται. "Όμως ό φίλος σου από μικρός φαι-νόταν ότι θά μεγαλώσει - ρε σεΐς μαζεΐτε τά βρωμοπόδαρά σας -, τρά-βαγε τεχνικές σε άρχάριους, κά-ποιον δε έρασιτέχνη παλαιστή, άρ-κετά κιλά βαρύτερο του, έφαγνε να βρει από πού θά τον ρίξει. - Σεπτ. 1971 στον 'Ομιλο 'Αντισ-φαιρίσεως- Τότε βέβαια δέν υπήρ-χε ούτε μονόφθαλμος. "Ό 'Ελληνας άρχάριος κ. Περ-σίδη δέν θέλει να ντάν από τον δά-

σκαλό του. Θέλει ΗΘΟΣ και ΕΠΑΓΓΕΛ-ΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ. 'Ο Μάστερ έβ-γάλε αντιπροσώπους σε όλη την 'Ελ-λάδα. 'Ικανοί πρωταθλητές δέν εί-ναι, είναι όμως τό κρυφό σχολειό της έπαρχίας. Ποιος άλλος ένδια-φέρθηκε για αυτή; Τά ντάν του κυ-ρίου γνησίου ό όποιος στο καράτε σηκώνει τό πόδι του ψηλά για δεί-γμα, στο δε τζούντο είναι άδεντία στις άργές κινήσεις; "Αμα θές να μάθεις τζούντο δέν είναι άνάγκη να βάλεις τό φίλμ σε άργή κίνηση πάρε τον κύριο.

'Ο κ. Μάστερ ήρθε τό 1973 με μία ομάδα άθλητών και μόλις λίγα χρόνια μετά κατέβασε ένα τάγμα φιλοτίμων προσπαθειών. Μπορεί βέ-βαια να μην είναι επαγγελματικού επιπέδου, για τά έλληνικά δεδομέ-να όμως είναι. 'Ο άνθρωπος δείχνει καθαρά ότι έχει προσεγγίσει άρκε-τά. Τώρα αν κόβει καρπούζια, πε-πόνια και ζαχαβατία, αυτό είναι άλλου παπά ευάγγελιο. Πρόσεχε φί-λε, τό σφάλλειν άνθρωπινον. Αυτό δέν είναι καράτε. Αυτό είναι για τσίρκο και υπάιθριες παραστάσεις. "Αλλά τί φταίει αυτός, άφου γιά τέτοια φοβάνε οι χαζομπροσληδες, κοροΐδο είναι να τους διώξει και να κλείσει τό μαγαζί του; Είναι ένας τρόπος διαφημίσεως. Συνέχι-σε κύριε μάστερ. Γιατί σε λίγο πού θά κλείσουν οι σχολές, ΟΧΙ από τον κ. Περσίδη αλλά από τον λήθαργο πού θά ξυπνήσουν οι μέχρι στιγμής άρχάριοι, θά είναι από τους λίγους πού θά μείνουν.

ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ . . . ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΚΕΣ

Και τώρα αναφέρομαι σ' έναν άλλο άγώνα Κάτς: ΠΕΡΣΙΔΗΣ ENANTION EL KHOURY. Προβλέπω ίσοπαλία άνευ έπιβολής ποινών, διότι άπλούστατα τά ΣΤΥΛ και τά ντάν είναι κάτι πού δέν περιέχεται στα έπίσημα έλληνι-κά πρωτόκολλα. 'Ο καθένας θά μπο-ρούσε να φτιάξει τό δικό του σύ-στημα, αρκει να βρίσκει έφαρμογή στην πράξη. Μπορεί οι 'Ιάπωνες να μην άναγνωρίζουν τον 'Ελ Κού-ρου, αλλά ούτε και τον MAS OYAMA. Κι άς τους βγάζουν KNOCK AOUT. Ούτε βέβαια και τους 'Αμερικανούς CHUCK NORRIS, JOE LEWIS κτλ., ά-ναγνωρίζουν, αλλά αν οι 'Αμερικά-νοι περιέμεναν άναγνώριση από τους 'Ιάπωνες δέν θά είχαν στείλει διάστημόπλοιο στη Σελήνη και δο-ρυφόρους στο διάστημα. Ένω έμεις θά πάθουμε έμπλοκή στις ύποκλίσεις προσκυνόντας ξένες θεότητες.

"Όσον άφορā τον πρόεδρο του δικηγορικού συλλόγου κ. Γιαννόπου-

λο πού ζήτησε την κεφαλή σου επί πίνακι μη τρομοκρατείσαι. 'Ο 'Ελ Κούρου τον πλήρωσε σαν δικηγόρο κι αυτός την δουλειά του κάνει. Τώ-ρα αν είναι και πρόεδρος δέν έχει σημασία. 'Απλώς οι όπαδοί του έν-τυπωσιάζονται από τό προεδρικό: ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΚ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ σου λέει.

Βρές κι έσύ ένα βουλευτή-δι-κηγόρο και ή πλάκα θά είναι να μπει τό θέμα στη Βουλή και στο τέ-λος να πάρει και πολιτικές διαστά-σεις. "Έχω μία ιδέα: δέν κάνεις μια άρχή; "Αν τελικά σε βοηθήσου-νε οι . . . φανατικοί άναγνώστες σου.

ΑΥΤΑ ΚΥΡΙΕ ΠΕΡΣΙΔΗ

Και τώρα άς ήρεμήσουν τά πνεύ-ματα και επ'εύκαιρία θάθελα να σου-δινω μερικές συμβουλές.

I.- Τό OFFICIAL KARATE 'Αμερικανι-κή έκδοση του AARON BANKS με παγ-κόσμια κυκλοφορία, κυκλοφορεί σε χαρτί μάτ. "Αν κάνεις και σύ τό ι-διο ή πού θά μειωθούν τά έξοδα, ή πού θά αύξηθούν οι σελίδες σου, με τά ίδια έξοδα. "Ετσι και σύ θά κάνεις τη δουλειά σου, αλλά και οι άναγνώστες σου θά δείξουν κατα-νόηση σε μία πλούσια άρθρογραφία. ΣΚΥΛΙ ΧΟΡΤΑΤΟ ΚΑΙ ΠΙΤΑ ΟΛΑΚΕΡΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ, ΦΙΛΕ.

II.- Τί θέλει ό κόσμος στο έξώ-φυλλο; Μπρους Λή;

Μπρους Λή λοιπόν να μη του χαλάσουμε τό χατήρι. "Ετσι και οι Μπροσληδες θά ικανοποιούνται και τό περιοδικό σου θάχει κυ-κλοφορία. "Εγώ τό έξώφυλλο ούτε πού τό προσέχω. Στο περιεχόμενο δίνω σημασία. "Αλλά βλέπεις δέν είμαι μόνον έγω. Κι άμα θές να τά πιάσεις κόνε τό έξής: Βάλε μια γυμνή άραπίνα με μίνι φοϋ-στα του Καράτε - μήπως οι τενίσ-τριες δέν φοράνε μίνι φούστα - και μπλουζάκι έξώστηθο του τζούν-το - τά άσπρα πάνε στις άραπί-νες - και ρίξε και κίτρινο φόν-το. Γράφε μάλιστα άπ'έξω: "Η μαύρη σεξουάλα του καράτε. "Α-ναμφιβόλως θά τυπώσεις και δεύ-τερη έκδοση. Και δέν μπορεί να-νείς να σε κατηγορήσει. Μήπως οι γυναΐκες δέν έχουν τό δικαίω-μα να επιδίδονται και να άναγνώ-ρίζονται σ' αυτό του είδους τό άθλημα;

Συνέχεια στη σελίδα 43

Φίλοι αναγνώστες:

Αφιερώσαμε αυτό τό χώρο στην άλλη-
λογογραφία σας μέ τό περιοδικό μας. Μέ χαρά
μας θά δεχόμαστε γράμματά σας και θά δι-
νουμε πληροφορίες και άπαντήσεις στις άπο-
ρίες σας.

άλληλολογογραφία μέ τούς αναγνώστες

Κύριε Περσίδη

Σάς γράφω άν και είμαι άνα-
γνώστης του περιοδικού σας περί-
που 1,5 χρόνο δέν κατάλαβα άκό-
μα άν θεωρείτε ένα καρατέκα πραγ-
ματικό όταν και μόνον όταν σπου-
δάξει ένα στυλ καράτε ή κούνγκ-
φού ή κορεάτικης πάλης πού είναι
διεθνώς αναγνωρισμένο όσο καιός
κι άν είναι ή άν θεωρείτε ένα
καρατέκα πραγματικό όταν έχει ι-
κανότητες έστω κι άν σπουδάζει
ένα "Έλληνικό" στυλ. Γιατί νο-
μίζω ότι πρέπει να κρίνεται έ-
νας καρατέκα μόνο και μόνο από
τίς ικανότητες του και όχι από
τό άν τά διπλώματά του προέρχον-
ται από την Ίαπωνία, την Κίνα,
την Κορέα. Άν θέλουμε λοιπόν
νά είμαστε δίκαιοι και να μην
γελοιοποιούμε τίς πολεμικές τέ-
χνες μέ τό να τρέχουμε στά δι-
καστήρια άς κάνουμε αυτό πού
σάς είχα προτείνει πλησιάζοντάς
σας στους άγώνες Τάεκβον-ντό
πού έγιναν στον Πανελλήνιο Γυ-
μναστικό Σύλλογο, δηλαδή άς κα-
λέσουμε τον Έλ μέ την παρέα του
νά μάς δείξουν τί αξίζουν και άν
είναι σε θέση να κάνουν αυτά πού
λένε.

Επίσης θέλω να σας ρωτήσω
γιατί καταφρονείτε και έσεις
και άθλητές του Σότοκαν του Τάνγκ
Σού Ντό (του κυρίου PAGE) του
Τάεκβον-ντό του WADO RYU την
σχολή του κυρίου Ζαχόπουλου άφού
τό 1975 στό Πανελλήνιο πρωτάθλη-
μα πού έγινε ήρθε δεύτερη μετά
την ομάδα του Τάνγκ Σού Ντό και
κατετρόπωσε την ομάδα του Τάεκβόν
ντό και τό Σότοκαν. Έξάλλου άνα-
γνωρισμένοι διεθνώς δάσκαλοι ό-
πως ο κ. PAGE, ο κ. Κάσσης, ο κ.
Βερώνης φωτογραφήθηκαν πλάι στό

κ. Ζαχόπουλο και ο κ. Χουάγκ
6 ντάν Τάνγκ Σού Ντό, άπέδωσε
τιμητικό κύπελλο στον κ. Ζαχό-
πουλο.

Αυτά είχα να σας πω πριν μι-
λήσω για τό περιοδικό σας.
Τό περιοδικό σας είναι άμε-
ρόληπτο. Δημοσιεύει όλες τίς γνώ-
μες άκόμη και τίς αντίθετες από
αυτές πού υποστηρίζει και θά έ-
πρεπε από καιρό να έχετε αξήσει
την τιμή του και να τό τυπώνετε
όπως κάνατε τώρα σε άπλό χαρτί
και αφήστε τον Έλ-Κούρυν να τυπώ-
νει τό δικό του σε μεταξωτό άν
τά οικονομικά τό επιτρέπουν. Έ-
πίσης αναφέρετε πιδ πολλά για τό
Κιοκουσίν και τό Τάνγκ-Σού-Ντό.
Για τό τζούντο και τίς άρχές του
νομίζω πως πολλά γράφατε και δέν
είναι άνάγκη να πείτε κι άλλα
άπλως να κάνετε περιγραφές άγώνων
όταν γίνονται.

Γειά σας
Πετεινός Γιώργος
πορτοκαλί ζώνη στό GOSHIN JUTSU
TANG SOO DO Άποστολόπουλος Σύ-
στεμ.

Υ.Γ. Συγγνώμη άν σας κούρασα φλυα-
ρώντας.

Φίλε μας Γιώργο Πετεινέ

"Ένας καρατέκα, για να λέγε-
ται έτσι, πρέπει να μαθαίνει κα-
ράτε. Ένα καράτε, για να είναι
καράτε, πρέπει να έχει μελετηθεί
και εφαρμοστεί για πολλά χρόνια
άπό ειδικευμένους ανθρώπους. Η
ιστορία μιας τέχνης επιθέσεως
και άμυνας χωρίς όπλα (μέ "άδεια

χέρια") συμβαδίζει μέ την ιστο-
ρία της κοινωνίας πού την άνάπτu-
ξε. Η ιστορία αυτή άποτυπώνεται
σε γραπτά και σε φωτογραφίες και
μένει. Δέν μπορεί κανείς να γυρί-
σει τό χρόνο πίσω και να την έπι-
ρεάσει προς τό καλύτερο ή τό χει-
ρότερο. Ένα γνήσιο στυλ καράτε
έχει γνήσια πατρίδα, γνήσια ιστο-
ρία, γνήσιες τεχνικές, γνήσιους
δασκάλους και γνήσιους άθλητές.
Άν κάτι από αυτά δέν είναι σωστό
τότε και τό άποτέλεσμα της διδα-
σκαλίας πάνω στον νέο μαθητή θά
είναι άνάλογο. Για σκέφου!

Τί μαθητές θά βγάλει ένας
καλός δάσκαλος ενός φεύτικου
στυλ; Η ένας καλός δάσκαλος ενός
γνήσιου στυλ; Η ένας Βέλγος δά-
σκαλος ενός Βέλγικου στυλ με ά-
φρικάνικη όνομασία; Η ένας σύγ-
χρονος "ίδρυτής νέου στυλ" τή
στιγμή πού τά άλλα στυλ έχουν
ιστορία εκατοντάδων έτών.

Δέν γελοιοποιούμε τίς πολε-
μικές τέχνες τρέχοντας στά δικα-
στήρια. Προσπαθούμε να σας δώσου-
με να καταλάβετε τί είναι.

Είμαι περιεργός, τί θά ήθελες
να σου δείξει ο Έλ και ή παρέα
του για να πεισθείς πως έχει ΙU
ντάν σε όλες τίς πολεμικές τέχνες;
Για τό πρωτάθλημα στό Μίλωνα
τό 1975 ρώτα τούς ίδιους πού άνα-
φέρεις.

Εύχαριστούμε πάντως για τό
γράμμα σου και για τά καλά σου
λόγια.

Κύριε Περσίδη,

Κατ'άρχήν θέλω να σας εύχαρι-
στήσω και να σας συγχαρώ, έσάς

και τούς συνεργάτες σας για τό
ένημερωτικό σας περιοδικό. Είμαι
κι εγώ ένας από τούς πολλούς και
τακτικούς αναγνώστες σου. Κατά-
γομαι από ένα μικρό χωριό του Ν.
Σερρών. Θά ήθελα πάρα πολύ να μά-
θω καράτε, αλλά αυτό είναι άδύνα-
το. Είμαι μαθητής Λυκείου και έ-
πειδή είμαι μία φορά πρωινός και
την άλλη άπογευματινός δέν μου
μένει χρόνος. Έξ'άλλου στην πόλη
των Σερρών ύπάρχει μία σχολή κα-
ράτε όλο κι όλο. Διδάσκει ο κ.
Δάφτσιος και ή σχολή είναι σε κο-
ρεάτικο στυλ. Ονομάζεται Τάεκ-
βόν-ντό. Μου είναι όμως άδύνατο
να παρακολουθήσω μαθήματα σ'αυτή
τή σχολή για τον λόγο πού προανέ-
φερα. Θά ήθελα λοιπόν να μου στεί-
λετε ταχυδρομικώς ένα βιβλίο κα-
ράτε κούνγκ φού. Θά ήθελα πάρα
πολύ να μου στέλνατε ένα βιβλίο
μέ κούνγκ φού. Άγαπώ περισσότε-
ρο αυτό τό στυλ του καράτε. Θά
ήθελα διαβάζοντας αυτό τό βιβλίο
να κάνω εξάσκηση στό σπίτι. Η
τιμή του να κυμαίνεται μέχρι
200 δραχμές. Σε περίπτωση πού
δέν βρείτε ένα τέτοιο βιβλίο θά
ήθελα να μου στείλετε τό βιβλίο
του MASUTATSU OYAMA "Ζωτικό Κα-
ράτε". Τά λεφτά για την αξία του
βιβλίου θά σας τά στείλω με έπι-
ταγή μόλις τό παραλάβω από τό
ταχυδρομείο.

Σάς εύχομαι κάθε έπιτυχία
στό έργο πού αναλάβατε. Εύχομαι
τό περιοδικό "Αυναμικό Τζούντο-
Καράτε" να γίνει αγαπητό σε ό-
λους και να σπάσει ρεκόρ πωλή-
σεων.

Μέ εκτίμηση
Χρήστος Καλτσάς
Χωρίου Λευκών
Ν. Σερρών

Φίλε μας Χρήστο Καλτσά,

Σε εύχαριστούμε για τό γράμ-
μα σου και τά καλά σου λόγια.
Βιβλία κούνγκ φού δέν έχουμε ά-
κόμα. Έχουμε όμως τό "Ζωτικό
Καράτε" του Μασουτάτσου Όγιάμα.
Άλλά, επειδή όταν τό στέλνουμε
μέ άντικαταβολή σε αναγνώστες
μας και δέν τό παραλαμβάνουν από
τό ταχυδρομείο, ζημιωνόμαστε
50-100 δρχ., όποιος τό θέλει μάς
στέλνει πρώτα τά χρήματα και του
τό στέλνουμε άμέσως. Είναι ο μό-
νος τρόπος μέ τον όποιο πουλάμε
βιβλία.

Άγαπητέ κ. Περσίδη,

Είμαι ένας από τούς πολλούς
αναγνώστες του J-K. Πριν σας
έκφράσω μερικές επιθυμίες και
έρωτήσεις, θέλω να σας δώσω θερ-
μά συγχαρητήρια για τό τόσο ω-
ραίο περιοδικό σας. Σας παρακαλώ
πολύ να συνεχίσετε να τό εκδίδετε
για να έχω ένα καλό έργο "J-K"
στην βιβλιοθήκη μου. Σε λίγες μέ-
ρες έχω τή γιορτή μου, του Σταυ-
ρού και θά σας στείλω λεφτά για
εξάμηνη συνδρομή.

Θά ήθελα να μάθω άν ύπάρχει
βιβλίο κούνγκ φού γραμμένο στα
έλληνικά και πόσο κοστίζει.

Θά σας στείλω άλλη μία έπι-
ταγή για τον 2ο τόμο.

Τέλος θέλω να με ένημερώνετε
για τίς εκδόσεις σας.

Μέ άγάπη
Σταύρος Μάρκελλος
Άθήνα

Φίλε μας Σταύρο Μάρκελλο,

Εύχαριστούμε για τό γράμμα
σου και τά καλά σου λόγια. Βι-
βλία κούνγκ φού δέν ύπάρχουν στα
έλληνικά. Θά βγάλουμε όμως στό
μέλλον.

Κύριε Περσίδη,

Είμαι ένας από τούς ειλικρι-
νείς φίλους των πολεμικών τεχνών.
Σας γράφω για να μάθω άν ύπάρχουν
σχολές κούνγκ φού στην Άθήνα έ-
πίσημες και αναγνωρισμένες καθώς
και τίς διευθύνσεις τους και τά
τηλέφωνα καθώς και πόσο πληρώνει
κανείς κάθε μήνα. Άν ύπάρχουν
σχολές Τάεκβόν-ντό, αϊκίντο,
WADO RYU καράτε κλπ. πληροφορεί-
στε με μέ τίς διευθύνσεις τους,
τά τηλέφωνα, και τό ποσόν πού κα-
ταβάλλει κανείς στην Σχολή (είδι-
κά μέ ένδιφείρει τό κούνγκ φού
και τό Τάεκβόν-ντό. Άκόμα θά ή-
θελα μερικές σχολές (4 ή 5) πού
νά βρίσκονται κοντά ή σχετικώς
κοντά στην διευθύνσή μου (ή έστω
οι κοντινότερες).

Γ.Τ.
Άγία Μαρίνα
Ηλιούπολη

Υ.Γ. Παρακαλώ να μή δημοσιευθεί
τό γράμμα μου.

Φίλε μας Γ.Τ.,

Εύχαριστούμε για τό γράμμα
σου. Δέν άπαντάμε ιδιαίτερα στους
αναγνώστες μας.

Τίς σχολές τίς όποιες γνωρί-
ζουμε θά τίς βρείς στην ιδιαίτε-
ρη σελίδα του περιοδικού μας.

Κύριε Περσίδη,

Πρώτα, θέλω να σας συγχαρώ
για την τόσο πολύτιμη προσφορά
σας μέσω του περιοδικού "Δ J-K"
στην σωστή πληροφόρηση όλων μας,
για τίς ίαπωνικές πολεμικές τέχνες
καθώς και για τούς φευτομάστερ
πού έμφανίστηκαν τελευταία στη
χώρα μας, βρίσκοντας έλεύθερο έ-
δαφος και έκμεταλλευόμενοι την
άμáθεια και την άφέλεια του κοι-
νού.

Εύχομαι να συνεχίσετε με θάρ-
ρος, όπλισμένοι από τούς αναγνώ-
στες σας πού διψούν για την άλή-
θεια και μέ ύπομονη, θάλεγα πεί-
σμα, για όλους όσους σκέπτονται
να ξεγελάσουν τό κοινό παραποión-
τας τό άθλημα.

Τυχάνω κι εγώ άθλητής του
τζούντο-καράτε κι αναγνώστης
του περιοδικού σας μαζί με πλη-
θώρα φίλων μου. Τώρα άθλούμαι
στό προάστειό μου στό νεοδημιουρ-
γηθέν τμήμα τζούντο του Γυμνα-
στικού Συλλόγου "ΑΙΜΟΣ", Πετρού-
πολης.

Σάς εύχαριστώ
Μέ βαθύτατη εκτίμηση
Βάσος Μπεργελές

Υ.Γ. Σας άποστέλλω ταχυδρομική
έπιταγή 400 δρχ. (σύν έξοδα άπο-
στολής) δια τά έξής:

α) Καλύτερο Καράτε (Συνοπτική
Παρουσίαση)
β) Κανονισμούς άγώνων τζούντο.

Φίλε μας Βάσο Μπεργελέ,

Εύχαριστούμε για τό γράμμα
σας και εύχόμαστε οι προσπάθειες
του συλλόγου σας και του δασκά-
λου σας να δώσουν γρήγορα νέους
άθλητές στό άθλημα.

Πήραμε την έπιταγή σας και
στέλνουμε άμέσως τούς κανονισμούς
του τζούντο. Τό "καλύτερο καρά-
τε" θά τό στείλουμε σε λίγες μέ-
ρες πού θά τό πάρουμε από τον
βιβλιοδέτη μας.

Κύριε Περσίδη,

Έκ μέρους του Διοικητικού
Συμβουλίου Γυμναστικού Συλλόγου

"ΑΙΜΟΣ" Πετρούπολης (συντόμως μέλος ΣΕΓΑΣ).

Τυχαίως είδαμε και διαβάσαμε το περιοδικό σας γύρω από το τζούντο-καράτε. 'Επειδή ο σύλλογός μας τυγχάνει να έχει ανοίξει τμήμα προπονήσεως αθλητών τζούντο (νεοδημιουργηθέν), με προσωρινό τεχνικό-προπονητή των αθλητών μας τον Κύριο Γεωργιάδη Θεόδωρο, 2 ντάν, ενδιαφερόμεθα κατ'άρχην να γίνουμε συνδρομητές του περιοδικού σας.

Παρακαλώ θα θέλαμε να μας στείλετε ενημερωτικό κατάλογο τιμών για ό,τιδήποτε έχει σχέση με το τζούντο-καράτε, (για φόρμες, διάφορα είδη κτλ).

Ο Πρόεδρος Γ.Γραμματέας
Δ. Σορφανές Β. Μπεργελές

'Αγαπητοί κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά μαθαίνουμε τη δημιουργία τμήματος τζούντο στο σύλλογό σας. Εύχόμαστε όλοφουχα να βρει ανταπόκριση στους νέους της Πετρούπολης ή προσπάθεια ή δική σας καθώς και του κ. Θ. Γεωργιάδη, ο οποίος είναι γνωστότατος από χρόνια στον κόσμο του ελληνικού τζούντο.

'Από μέρους μας θα έχετε κάθε δυνατή βοήθεια και προβολή. Το τεύχος μας θα σας το στέλνουμε δωρεάν όπως κάνουμε σε όλους τους συλλόγους που διατηρούν τμήμα τζούντο. 'Από τα υπόλοιπα είδη μας έχουν μείνει μόνο τα βιβλία (οι φόρμες τελείωσαν), αλλά γρήγορα θα φέρουμε διάφορα πράγματα και θα ενημερώνουμε το κοινό μέσω του περιοδικού μας.

"Ένα γράμμα χωρίς απάντηση:

'Αγαπητέ κύριε Περσίδη

Πέστε στον φίλο σας Μάριο Κοντοζή να έχει μετρημένα τα λόγια του για τον Μπούς Λή.

'Αναφέρομαι στη δίκη εναντίον του "Ελ Κούρου στην οποία ο κ. Κοντοζής κατέθεσε, ότι ο Μπούς Λή δεν στάθηκε καλός αθλητής και ότι πέθανε από ναρκωτικά. Για τον θάνατό του δεν γνωρίζω ακριβώς την αιτία αλλά και για το ότι δεν ήταν ο καλύτερος αθλητής κάνει τρομερό λάθος.

Γιατί, ποιός άλλος μπορεί να χτυπήσει έναν άνθρωπο από απόσταση μιās ίντσας και να τον πετάξει πέντε μέτρα μακριά; Ποιός άλλος μπορεί να κάνει κάμφεις στο ένα χέρι, στά δύο δάχτυλα. Τα συστήματα του καράτε έχουν μερικά μειονεκτήματα

1) Οι περισσότεροι καρατέκα όταν κτυπούν τραβούν το χέρι πίσω και μένουν ανάλυπτοι.

2) Οι περισσότερες στάσεις του καράτε δεν ταιριάζουν σε έναν αγώνα στο δρόμο.

3) τό 90% των πολεμικών τεχνών είναι κωμική τζάζ.

4) Σε τί χρειάζεται η μαύρη ζώνη κύριε Κοντοζή, όταν εσύ δεν μπορείς να νικήσεις τον Μουχάμετ 'Αλι. Γιατί τότε έμαθες Σοτοκάν Καράτε. Οι περισσότεροι καρατέκα δεν μάχονται ελεύθερα στον αγώνα αλλά είναι περιορισμένοι.

Δέν τά λέω αυτά για να σας προκαλέσω. 'Αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

Κύριε Περσίδη παρακαλώ να δώσετε τό γράμμα μου στον κ. Κοντοζή. Ποιός μπορεί να σπάσει μιὰ σανίδα πάχους 3 ίντσών στον άέρα εκτός από τον μεγάλο Μπούς Λή. Ποτέ κανείς δεν μπόρεσε να τον αποκρούσει. Ποιός μπορεί να ανυψώνει τό σώμα του στηριζόμενος στους ώμους εκτός από τον Μπούς Λή.

Με φιλική αγάπη
Πανταζής Πέτρος
Πετροπηγή
Καβάλας

Φίλε μας Πέτρο Πανταζή

Μή ποιεΐσαι.
'Ο Μπούς Λή
πάντα ζεί.

Συνέχεια από τη σελίδα 40

Υ.Γ. Προς τό παρόν άδυνατώ να σου στείλω οικονομική βοήθεια, άν όμως σε ενδιαφέρουν οι ιδέες μου επί δημοσίων σχέσεων, σ'αυτόν τον τομέα νομίζω πως έχω αρκετή πείρα λόγω δουλειάς μου - MARKETING - ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ. Νά συνεργάζεσαι με ξένα περιοδικά προς ανταλλαγή είδησεογραφίας και ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ με 'Ιαπωνία. 'Από τίς Η.Π.Α. θα βρείς μεγάλο ενδιαφέρον, ειδικά από τό OFFICIAL KARATE. Είναι τό έγκυρότερο και οι άναγνώστες σου θα βρουν πολλά.

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Σήμερα Κυριακή 6 Μαΐου 1979 Μύλωνας, Διεθνές πρωτάθλημα: άνοικτό στύλ, φούλ κόντακτ. Διοργάνωσις 'Ελ Κούρου. 'Ελαβαν μέρος πολλά έπεισόδια που εκαλύφθησαν με τίς πανέξυπνες προσπάθειες του δικηγόρου του. ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΑΙ: EL KHOURY-ΑΦΟΙ ΖΑΧΟΠΟΥΛΟΙ-ΟΜΑΣ ΣΟΛΔΑΤΟΥ κλπ. ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ: Μάλλον ο δικηγόρος του κ. 'Ελ Κούρου. Σε άλλη έπιστολή θα δώσω πλήρη περιγραφή. Προς τό παρόν έπιφυλάσσομαι.

Μετά τιμής
Α.Π. - 'Αθήνα
12-5-79

Φίλε μας,

Παρ'όλο που δεν συμφωνούμε μαζί σου, είναι καλό να έχει κανείς γνώμη σε διάφορα θέματα. 'Αλλά πρώτα θα πρέπει να έχει κανοσήσει τά στοιχεία τους και τους παράγοντες που τά έπηρεάζουν. 'Εσύ έχεις ασχοληθεί με κάποιο τέτοιο άθλημα; 'Εχεις κατανοήσει τους παράγοντες που τό επηρεάζουν; 'Εχεις να μας επιδείξεις κάποια δική σου πρόοδο ή άρκειΐσαι στο να διαβάσεις να κοιτάξεις και να . . . μιλάς. ('Αν ποτέ δημοσιεύσουμε άλλη σου έπιστολή θα γράφουμε και τό όνομά σου.)

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΕ

Από τον Θύμιο Περσίδη
Για την άνακευμενική ενημέρωσή σας.

Συγχωρείστε μας για τίς τυχόν αβιότητες της ιστορίας μας με πραγματικά πρόσωπα και καταστάσεις.

Αν συμβαίνει κάτι τέτοιο, συμβαίνει . . . γιατί αυτή είναι η πραγματικότητα.

Φυσικά, η συνέχεια από τό προηγούμενο:

'Ο πόνος Σεπτεμβρίου έφτασε όπως πάντα μετά τον Άγιοστω. 'Ο κόσμος γύρισε από τίς άδειες. Η 'Αθήνα έπληξε πάλι στο αυτοκίνητο, τά σχολεία άρχισαν, ο κόσμος άρχισε να τρέχει στις δουλειές του και . . .
. . . οι μεγάλες Δικές του Καράτε συνεχίστηκαν με νέα όρητικότητα.

Στις 12 Σεπτεμβρίου ήταν η έκρίσιμη της 3ης μηνύσεως. 'Ας υπενθυμίσουμε τί σειρά αριθμώσεως γιατί κάποιος δέν την κατάλαβε: Η 1η ήταν "Ελ Κούρου κατά Περσίδη" με αποπέλευση 4 μήνες για τον Περσίδη και συνέχεια στο 'Εφτερο. Η 2η ήταν "Περσίδης κατά 'Ελ Κούρου, Φωτεινής Γιώτη και Δημ. 'Αθανασίου" με αποτέλεσμα 5 μήνες και 20 ημέρες για τον πρώτο και άλλο τόσο για την δεύτερη και 5 μήνες για τον τρίτο. Η τρίτη ήταν "Πέρος Σίδης κατά 'Ελ Κούρου και Φωτεινής Γιώτη" και η 4η "Περσίδης κατά 'Ελ Κούρου, Φωτεινής Γιώτη και Διον. Πατεράκη".

Σ' αυτό τό σημείο θέλωμε να τονίσουμε τό ερώτησμά μας: όλες οι δίκες έχουν τυπικά αντίκεμενο την αναγραφή ή μη ύβριστικών και σφεαφαντικών κειμένων στα περιοδικά ενώ η πραγματική διαφορά μεταξύ 'Ελ Κούρου και Περσίδη είναι ότι ο πρώτος παρουσιάζει τον "μεγάλο μάστορα" και τον "πάνσοφο έπιστήμονα" και ο δεύτερος, με μόνο σκοπό την προώθηση του άναγνωσματικού κοινού, τον "ζετινάει" αποκαλύπτοντας πως τά δίπλωματά του μπορεί να τά "φτιάξει" ή να τά πάρει με 50-100 δολάρια ο κανένας.

Για τίς 12, λοιπόν, Σεπτεμβρίου είχε καθοριστεί η 3η μήνυση, αλλά δυστυχώς άνεβλήθη για τίς 27 Σεπτεμβρίου, έπειδή έλειπαν πολλοί μάρτυρες.

Για την 17η Σεπτεμβρίου είχε καθοριστεί η "έκθεση της 1ης, αλλά δυστυχώς και αυτή άνεβλήθη για την 2α Νοεμβρίου με την έλπίδα συμβιβασμού των δύο μερών.

Πραγματικά, φίλοι μου άναγνώστες, έγω ο Θύμιος Περσίδης ήμουνα έταίμος να συμβιβαστώ, άν υπήρχε ένας τύπος δηλώσεως τον οποίο θα υπέγραφε ο 'Ελ Κούρου παραδεχόμενος ότι πραγματικά δέν έχει κανένα δίπλωμα που να άναγνωρίζεται από τίς έπισήμες 'Ιαπωνικές 'Ομοσπονδίες Πολεμικών Τεχνών, όπως άλλωστε αποδεικνύουν τά έπίσημα έγγραφα που έχουμε από την 'Ιαπωνία. 'Αλλά, τίό εύκολο είναι να "μπάρκαρουμε" σε ιπτάμενα δίπλα παρά να στεριωθεί ο "πύσσος" τό "μαστουράκι" τας.

Σκέφτηκα τότε πως έχω ταλαιπωρήσει τους μάρτυρές μου επί ενάμιση χρόνο στα δικαστήρια, έχω ταλαιπωρήσει πολύ περισσότερο ο ίδιος τό ίδιο χρονικό διάστημα και στα δικαστήρια, αλλά και στο ίδιο μου τό γραφείο από απειλές παθητών του (τηλεφωνικώς και άποπροσώπως), έχω ξοδέψει σε μετρητά πάνω από 100.000 δρχ., έχω χάσει από την καθυστέρηση της δουλειάς μου πάνω από 500.000 έχω ξοδέψει ο 'Αρτεμίδης στην 'Ιαπωνία πάνω από 50.000 δρχ. για αυτή την ύπόθεση. Σκέφτηκα και έσας που με τό άγνό φιλόδοξο πνεύμα έχετε βέβαια καταλάβει πως η ύπόθεση έχει ξεκαθαρίσει ουσιαστικά, αλλά θέλετε να ξεκαθαρίσει και τυπικά; να πει το "μάστορα" άκριβώς στη θέση του, ούτε φίλο τερά ούτε χαμηλότερο, ούτε τίό θεϊκό ούτε τίό άριστοτά.

Μετά από όλα αυτά, πότε μου έσείς, τί ίκανοποίηση θα μας δώσει ένα χαρτί που θα σκεπάζει εντελώς τά πράγματα, ώστε να αποσιωπηθούν οι μηνύσεις και να ησυχάσουμε όλοι; Ποιός έγγυάται πως

